

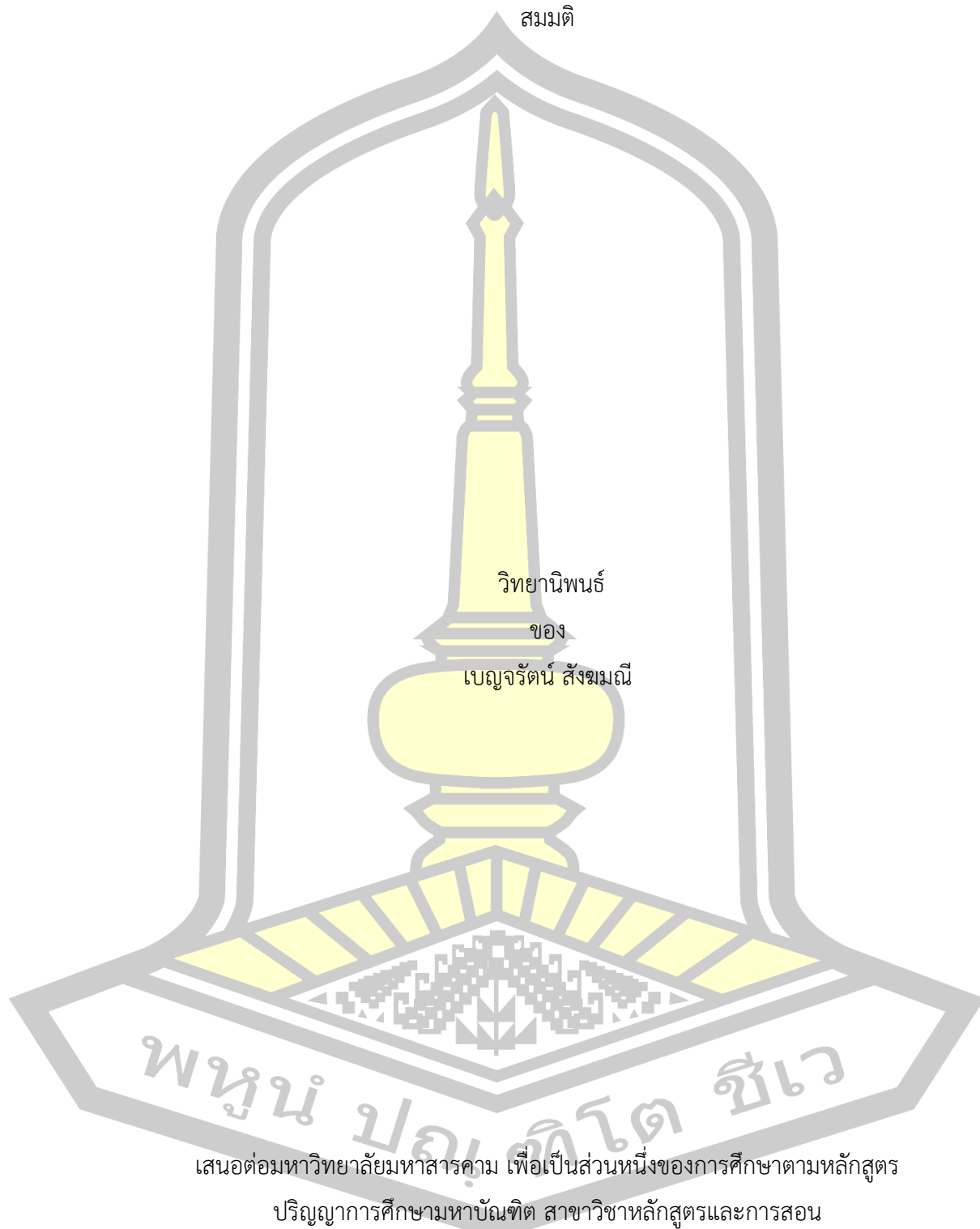
การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทบาท
สมมติ

วิทยานิพนธ์
ของ
เบญจรัตน์ สังฆมณี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มิถุนายน 2566

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทบาท
สมมติ

พูน บุญเกิด โชเว

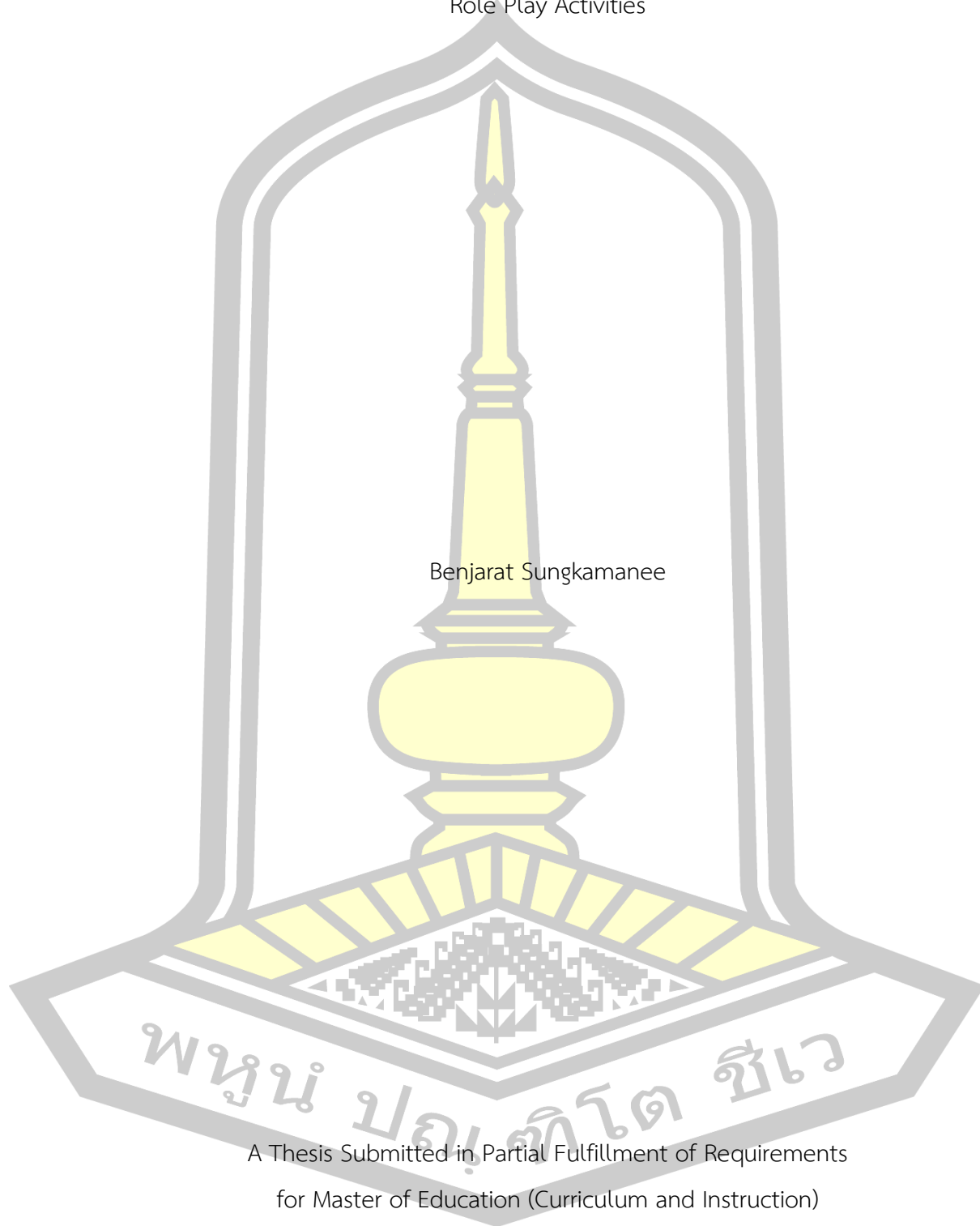
เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

มิถุนายน 2566

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

The Development of English Speaking Ability of Prathomsueksa 4th Students by using
Role Play Activities

Benjarat Sungkamanee

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education (Curriculum and Instruction)

June 2023

Copyright of Maharakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวเบญจรัตน์ สังข์มณี
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(รศ. ดร. ชวลิต ชูกำแหง)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(อ. ดร. สุชีรินณ์ อามาตย์บัณฑิต)

.....กรรมการ

(ผศ. ดร. มานิตย์ อาชานอก)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ผศ. ดร. สมทรง สิทธิ)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

.....
(รศ. ดร. ชวลิต ชูกำแหง)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

.....
(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทบาทสมมติ		
ผู้วิจัย	เบญจรัตน์ สังข์มณี		
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร. สุชีรินทร์ อามาตย์บัณฑิต		
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต	สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2566

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 2) เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 80/80 3) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้บทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลพรประดิษฐ์ อำเภอนองกุ้งศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 2 ชนิด ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง ซึ่งเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบทบาทสมมติซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ประกอบไปด้วย 2 ตอน ตอนที่ 1 แบบทดสอบปรนัย จำนวน 20 ข้อ ตอนที่ 2 แบบทดสอบภาคปฏิบัติ จำนวน 4 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังการได้รับการสอนโดยใช้บทบาทสมมติเท่ากับ 32.16 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.89 คิดเป็นร้อยละ 80.39 มีระดับคุณภาพ ดีเยี่ยม ซึ่งผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 โดยที่ผู้เรียนมีคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับคุณภาพดีเยี่ยม ได้แก่ แผนที่ 2 , แผนที่ 3

และ ได้ระดับคุณภาพ ดี ในแผนที่ 1 และ แผนที่ 4

2. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ 80.39/82.19 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

3. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทบาทสมมติ มีค่าเท่ากับ 0.6612 แสดงว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนร้อยละ 66.61

คำสำคัญ : ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ, บทบาทสมมติ

TITLE	The Development of English Speaking Ability of Prathomsueksa 4th Students by using Role Play Activities		
AUTHOR	Benjarat Sungkamahee		
ADVISORS	Sukirin Amadbundit , Ph.D.		
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Curriculum and Instruction
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2023

ABSTRACT

This research aimed 1) to study the effectiveness of using English Communication Speaking Ability by using Role Play Activities of Prathomsueksa 4 th 2) to develop of English Communication Speaking Ability of Prathomsueksa 4 th by using Role Play Activities to pass the criteria 80/80 percent. 3) to study the effectiveness of using lesson plans for English Communication Speaking Ability by using Role Play Activities of Prathomsueksa 4 th. The target group was 4 Prathomsueksa from Anuban Pornpradit School, Nongkungsi District, Kalasin Province semester 1, the academic year 2022, with 32 people. The instrument used in this study was 1) Plans for learning by using Role Play Activities of Prathomsueksa 4th, with 4 plans for 2 hours total of 8 hours of learning. 2) English communication speaking consists of 2 sections, section 1 objective test for 20 items, and the speaking ability test for 4 items. The statistics used for analyzing the collected data were percentage, mean, and standard deviation.

The results of the study were as follows:

1. The results of the effectiveness of using English Communication Speaking Ability by using Role Play Activities for Prathomsueksa 4th, the average score of using English Communication Speaking Ability by using Role Play Activities of 32.16 percent, with Standard Deviation the average score of 1.89 the average score of

80.39 percent have an excellent level which passed Criteria 60 percent, the students have English Communication Speaking Ability have an excellent level is lesson plan 2, lesson plan 3 and a good level is lesson plan 1, lesson plan 4.

2. The efficiency of lesson plans using English Communication Speaking Ability by using Role Play Activities for Prathomsueksa 4th was 80.39/82.19, which was higher than the required criterion.

3. The Effectiveness Index of lesson plans using English Communication Speaking Ability for Prathomsueksa 4th by using Role Play Activities was 0.6612 , This shows that students have progressed increased by 66.61.

Keyword : English Speaking Ability, Role Play Activities

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงสมบูรณ์ได้ด้วย ความกรุณา และความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก อาจารย์ ดร.สุชีณณณ์ อามาตย์บัณฑิต อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ชวลิต ชูกำแพง ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มานิตย์ อาษานอก กรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมทรง สิทธิ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ได้ให้ความกรุณาให้ คำปรึกษา แนะนำ เสนอแนะ ช่วยเหลือ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง ผู้วิจัยขอขอบพระคุณไว้เป็นอย่าง สูง และขอขอบคุณคณาจารย์คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคามทุกท่านที่กรุณาประสิทธิ์ ประสาทความรู้อันมีค่ายิ่ง

ขอขอบคุณ คุณครูดวงใจ คำแห่งพล คุณครูโชติรส แก้วภิรมย์ คุณครูทองศักดิ์ อำไพ คุณครู กนกอร ภูนาสูง คุณครูณัฐชุตาริ กิณะรี ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย ตลอดจนให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปรับปรุงเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลพรประดิษฐ์ และคณะครูทุกท่านที่ได้ให้ความ อนุเคราะห์ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยและขอขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ให้ความ ร่วมมือเป็นอย่างดีในการทำวิจัยจนสำเร็จสมบูรณ์

กราบขอบพระคุณ ครอบครัว ผู้ให้เป็นกำลังใจ ช่วยเหลือในการศึกษา ซึ่งเป็นแรงสนับสนุน ให้การศึกษาค้นคว้าจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี คุณค่าและประโยชน์ของงานวิจัยฉบับนี้ผู้วิจัยขอบพระคุณ พระคุณบิดา มารดาและบูรพาจารย์ตลอดจนผู้ที่มีพระคุณทุกท่าน ที่ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จ ในการดำเนินชีวิต

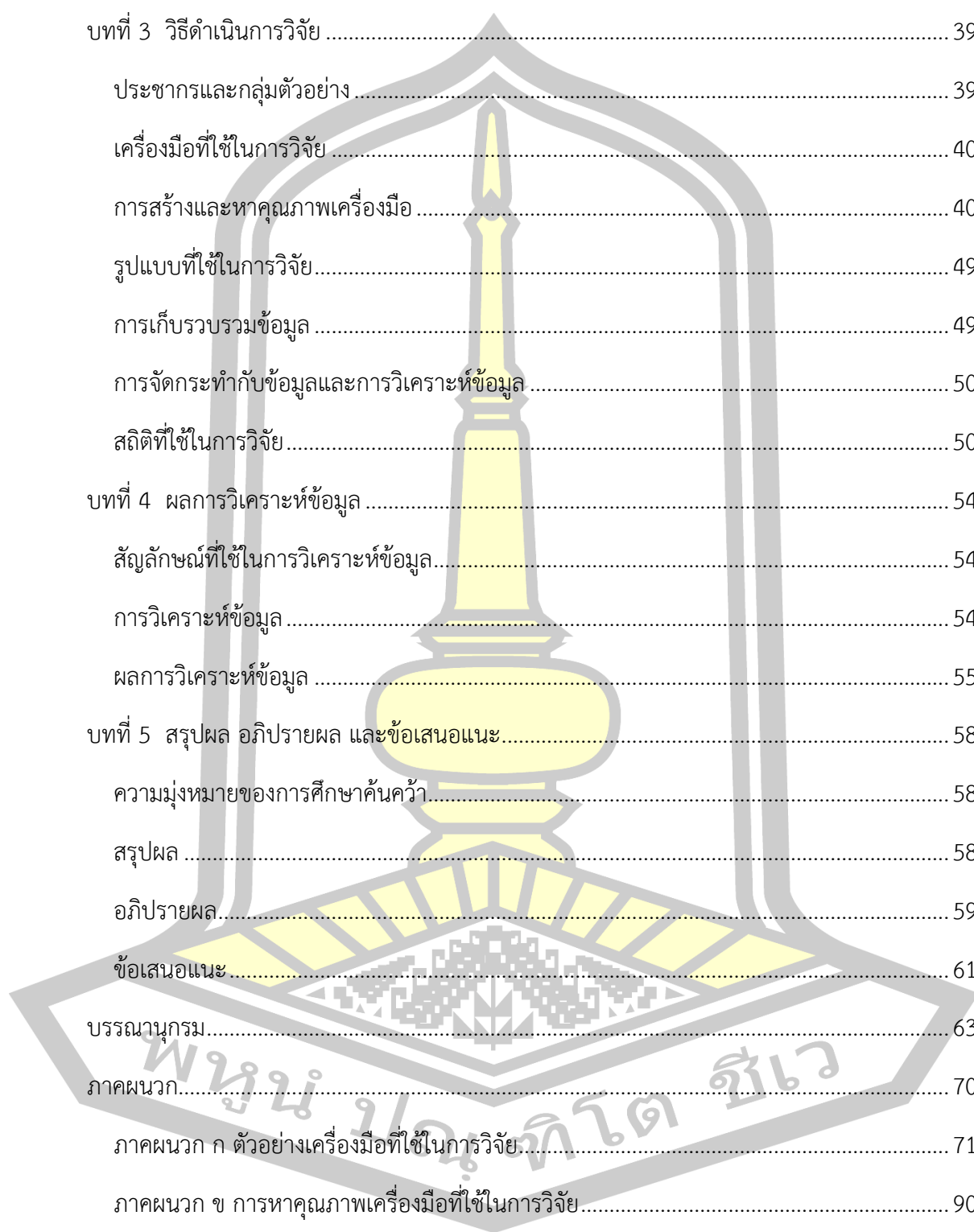
เบญจรัตน์ สังฆมณี

พนุน ปณฺ ทิโต ชีเว

สารบัญ

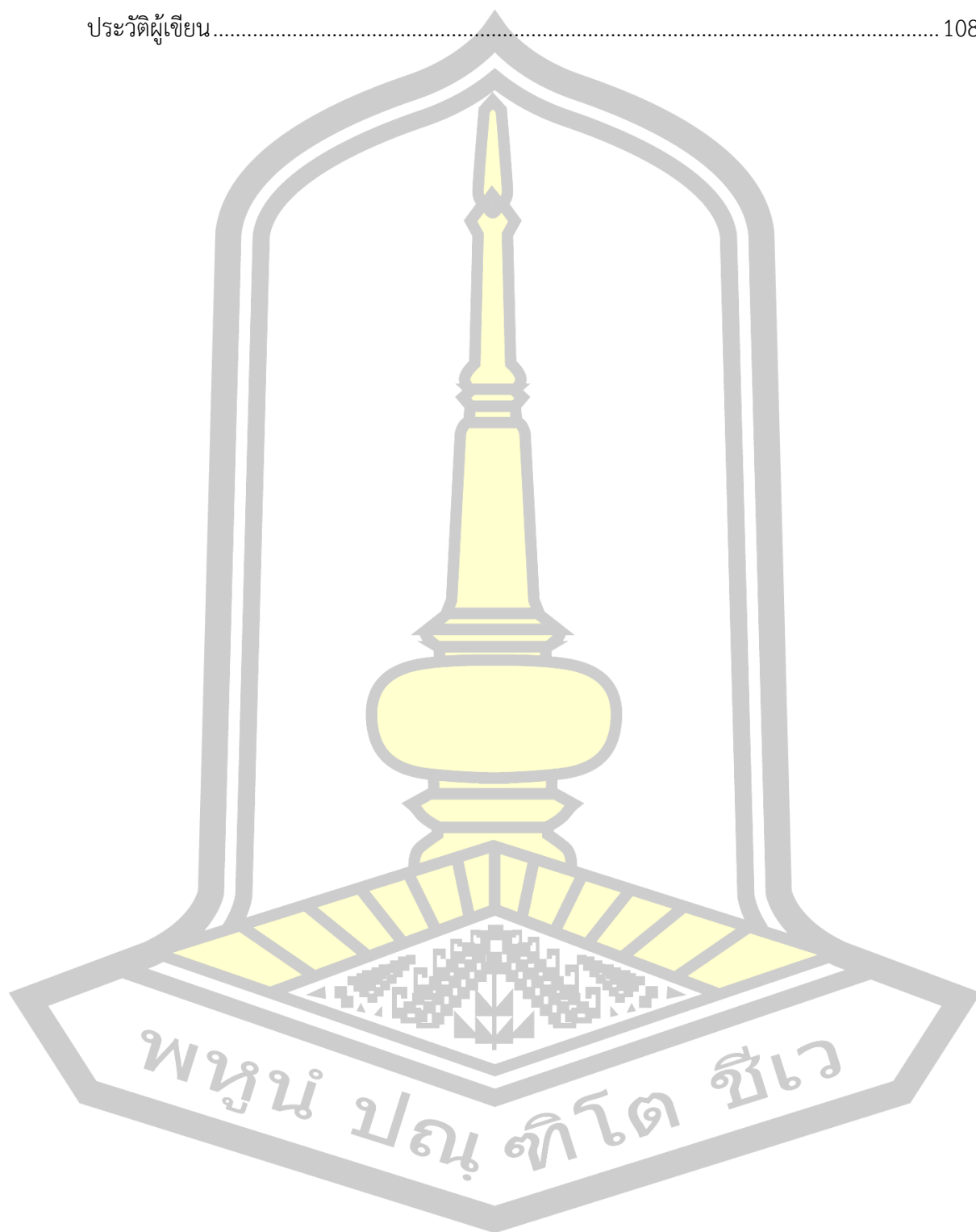
	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฅ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพประกอบ.....	ท
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ).....	8
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติ.....	15
ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้.....	25
ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ.....	28
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	34
งานวิจัยในประเทศ.....	34

งานวิจัยต่างประเทศ.....	36
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	39
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	39
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	40
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ.....	40
รูปแบบที่ใช้ในการวิจัย.....	49
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	49
การจัดกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	50
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	58
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	58
สรุปผล.....	58
อภิปรายผล.....	59
ข้อเสนอแนะ.....	61
บรรณานุกรม.....	63
ภาคผนวก.....	70
ภาคผนวก ก ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	71
ภาคผนวก ข การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	90
ภาคผนวก ค การทดสอบย่อยถ่ายแผน การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	95

ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์ 100

ประวัติผู้เขียน 108

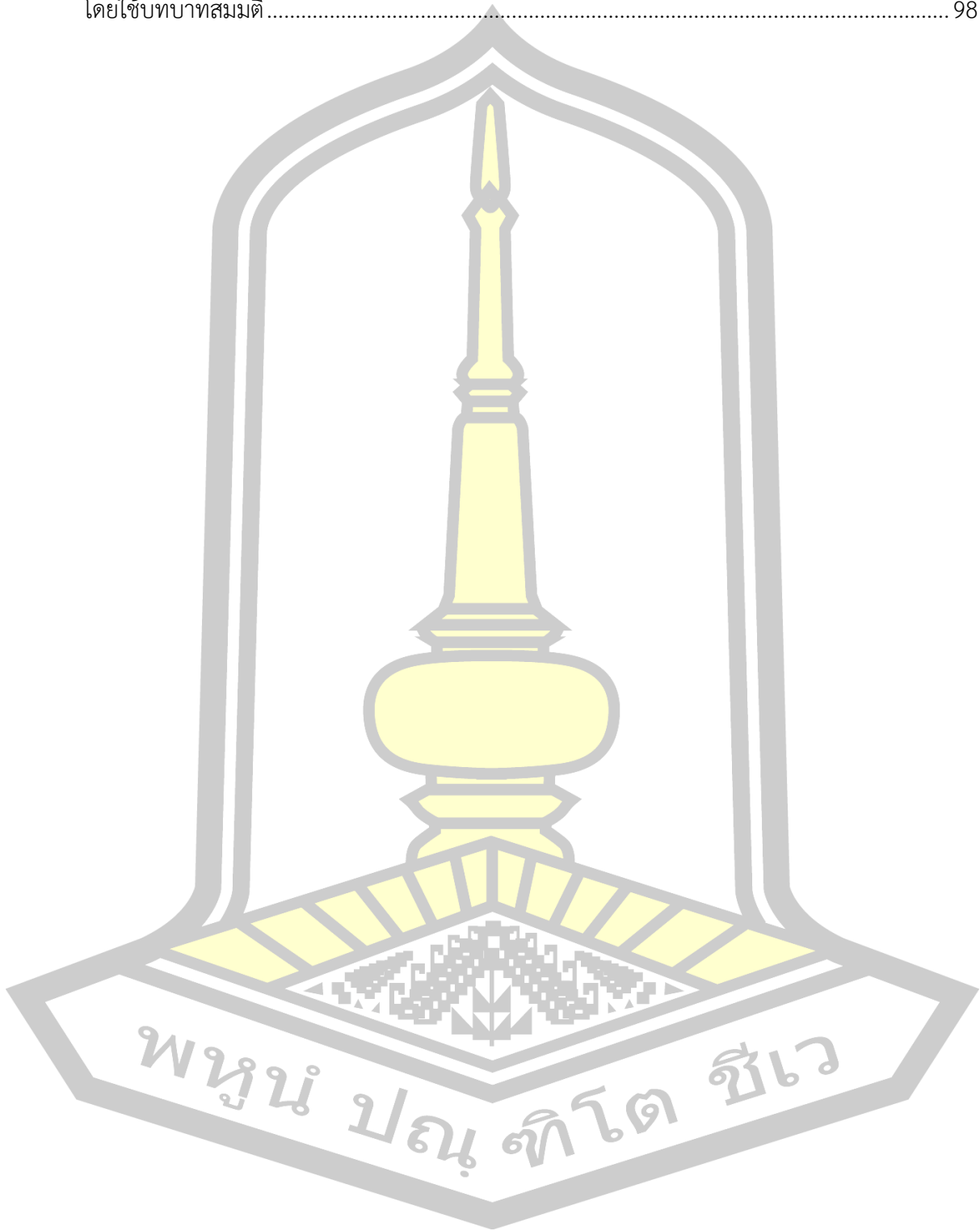

สารบัญตาราง

หน้า

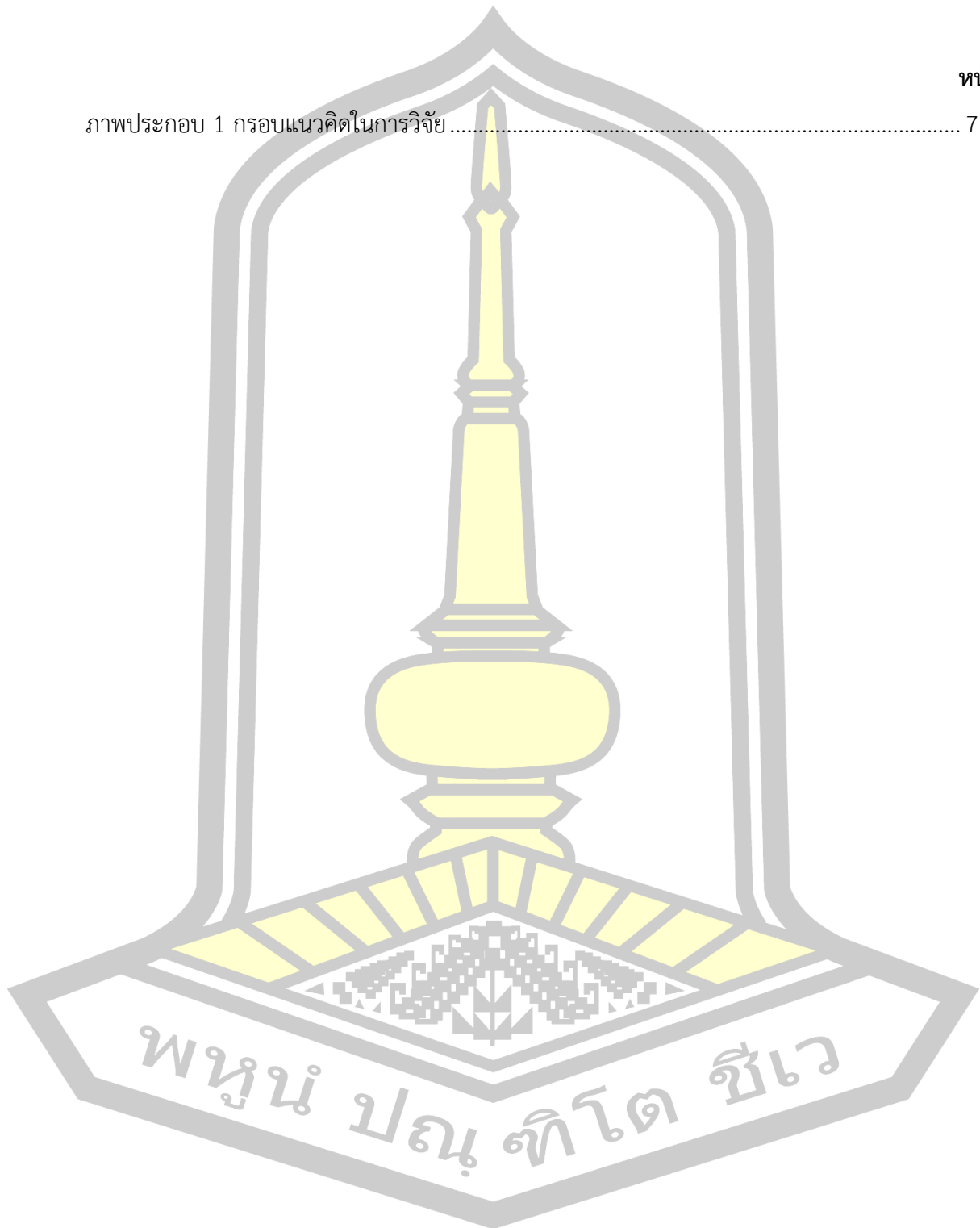
ตาราง 1 โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เวลา 80 ชั่วโมง คะแนนเก็บ 100 คะแนน.....	12
ตาราง 2 การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญและเวลา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	41
ตาราง 3 วิเคราะห์การออกข้อสอบแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ต้องการใช้จริง 20 ข้อ.....	44
ตาราง 4 วิเคราะห์การออกข้อสอบแบบทดสอบภาคปฏิบัติจำนวน 8 ข้อ ต้องการใช้จริง จำนวน 4 ข้อ.....	46
ตาราง 5 วิเคราะห์การให้คะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ.....	47
ตาราง 6 แบบแผนการทดลอง.....	49
ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และระดับคุณภาพของคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (N = 32).....	55
ตาราง 8 ค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	56
ตาราง 9 ดัชนีประสิทธิผลความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทบาทสมมติ (N = 32).....	57
ตาราง 10 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติ.....	91
ตาราง 11 แสดงผลความวิเคราะห์ความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างตัวชี้วัดกับข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	93
ตาราง 12 แสดงค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (B) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	94
ตาราง 13 การทดสอบย่อยท้ายแผน การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้บทบาทสมมติ.....	96

ตาราง 14 การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
โดยใช้บทบาทสมมติ..... 98

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ทักษะภาษาต่างประเทศนับเป็นทักษะที่สำคัญต่อการดำเนินชีวิตในฐานะพลเมืองของสังคมโลก โดยเฉพาะทักษะภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญอย่างมาก เพราะเป็นภาษาสากลที่นิยมใช้สื่อสารในสังคมโลก เป็นเครื่องมือสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและสร้างความร่วมมือในการดำเนินงานต่าง ๆ ทั้งในส่วนบุคคล สังคม และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ (สมบัติ คชสิทธิ์, 2560 : 177) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นมากในการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษา โดยเฉพาะทักษะการฟัง-พูด ซึ่งผู้เรียนจะต้องฝึกฝนความสามารถในการใช้ศัพท์ การออกเสียงให้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษามากที่สุด มีนักการศึกษาและนักวิจัยเป็นจำนวนมากที่พยายามศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการพูด ทั้งนี้เพื่อที่จะได้นำผลการวิจัยมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน และช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น (พิณทิพย์ ทวยเจริญ, 2544 : 7) แม้เด็กไทยจะเรียนรู้ภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานก็ตาม ปัญหาสำคัญที่พบคือ เด็กไทยมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำและไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2560) การสื่อความหมายด้วยการพูดเป็นการสื่อความที่สะดวกและใช้กันมากที่สุด นั่นคือ สามารถแปลงเสียงออกมาได้อย่างรวดเร็วและสามารถแสดงสีหน้าหรือใช้ท่าทางประกอบ เพื่อแสดงอารมณ์และความรู้สึกได้ง่ายกว่าการเขียน โดยเฉพาะเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้ฟัง

การพูดเป็นทักษะด้านแสดงออก (Productive Skill) ในการพูดผู้พูดต้องใช้ความสามารถทางภาษาทุกด้านเพื่อทำให้ผู้ฟังเข้าใจ ต้องถ่ายทอดความคิดความรู้สึกของตนออกมาเป็นคำพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ ต้องแสดงสถานภาพของผู้พูดแสดงออกให้ถูกต้องเหมาะสมกับผู้ฟังและสถานการณ์ นอกจากนี้ยังต้องมีความคล่องแคล่วในการพูดและมีความถูกต้องด้วย ในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้นการรู้แต่คำศัพท์และโครงสร้างประโยคเพียงอย่างเดียวยังไม่เพียงพอ ถ้าผู้เรียนยังไม่สามารถจะนำคำเหล่านั้นมาผูกเป็นประโยคแล้วแปลงออกมาเป็นเสียงที่เจ้าของภาษาฟังแล้วสามารถเข้าใจได้ ก็ยังถือว่าไม่สามารถใช้ภาษานั้นในการสื่อสารได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำหรือประโยคในภาษาอังกฤษ ถ้าไม่สามารถออกสำเนียง (Accent) ได้ถูกต้องแล้วหรือขึ้นลงเสียงในประโยค (Intonation) ไม่ถูกต้องแล้วเจ้าของภาษาจะไม่สามารถฟังภาษานั้นเข้าใจได้ (พรสวรรค์ สีป้อ, 2550 : 162)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมุ่งหวังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศสามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพ รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปสู่สังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ โดยได้กำหนดสาระหลักที่จำเป็นสำหรับนักเรียนทุกคน ซึ่งประกอบด้วย ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก ซึ่งคุณภาพของนักเรียนที่สำคัญเมื่อจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วต้องมีทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนภาษาต่างประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

จากรายงานการจัดอันดับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของ Education First (EF) ได้จัดอันดับและวิเคราะห์ข้อมูลในการใช้ภาษาอังกฤษจาก 100 ประเทศ ที่เข้าร่วมการทดสอบพบว่าประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 74 จาก 100 ประเทศ มีคะแนนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ที่ 47.61 จาก 100 คะแนนเต็ม ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ระดับความสามารถต่ำมาก (Very Low Proficiency) โดยเมื่อเทียบทักษะการใช้ภาษาอังกฤษกับประเทศในระดับอาเซียนที่เข้าร่วมการทดสอบจาก 8 ประเทศ ยกเว้นลาวและบรูไน ที่ไม่ได้เข้าร่วมการทดสอบดังกล่าวนั้น ไทยอยู่ในอันดับที่ 3 ร้อยทั้งห้าเมียนมาและกัมพูชา ซึ่งในก่อนหน้านีปี 2561 ประเทศไทยได้ 48.54 คะแนน อยู่ในอันดับที่ 64 จาก 88 ประเทศ โดยผลการทดสอบของประเทศไทยตั้งแต่ปี 2554-2559 ประเทศไทยอยู่ระดับต่ำมากมาตลอด มีเพียงช่วงปี 2560-2561 เท่านั้นที่สามารถทำคะแนนอยู่ในระดับ “ต่ำ” และในปีนี้ก็กลับมาอยู่ในระดับต่ำมากอีกครั้ง (Education First, 2019)

สภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แม้ว่าเด็กไทยส่วนใหญ่มีโอกาสในการเรียนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนมากกว่า 10 ปี ตามข้อบังคับการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือมีโอกาสลงเรียนในสถาบันการสอนภาษาต่าง ๆ เพิ่มเติม แต่ก็ยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดีเท่าที่ควร ซึ่งปัญหาที่พบในการเรียนการสอนคือ ผู้เรียนขาดทักษะในการนำความรู้ในเรื่องที่เรียนมาใช้ในสถานการณ์จริงหรือในชีวิตประจำวันได้ ไม่กล้าแสดงออก มีความอายไม่กล้าพูด ใช้การพูดแบบท่องจำมากกว่าการใช้ภาษาในการสื่อสาร กล่าวคือนักเรียนยังขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาสาเหตุเพราะไม่มีประสบการณ์ในการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงหรืออยู่ในสภาวะแวดล้อมในการใช้ภาษา (Cummins, 1984) และจากการศึกษาปัญหาที่ผู้วิจัยประสบในการสอนภาษาอังกฤษ พบว่าผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียน ไม่กระตือรือร้นที่จะพูด ไม่กล้าแสดงออก และไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาในการสื่อสาร รวมทั้งไม่มีเทคนิคที่น่าสนใจ เมื่อเรียนในระดับที่สูงขึ้นจะส่งผลให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจและไม่กล้าที่จะใช้ภาษาอังกฤษ จึงพบว่าคะแนนในรายวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำในปีการศึกษาที่ผ่านมาคือ ผลการประเมินคุณภาพของผู้เรียนไม่ถึงร้อยละ 50 ส่งผลให้ผู้เรียน

ไม่ประสบความสำเร็จในการพูดตามเป้าหมายของหลักสูตร (โรงเรียนอนุบาลพรประดิษฐ์ อำเภอหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์)

การใช้บทบาทสมมติ (Role-play) เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความกล้าที่จะออกมาแสดงบทบาท ได้เรียนรู้ในการฝึกพูดและแสดงท่าทาง พร้อมทั้งได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนภายในห้องเรียน ได้ความสามัคคี ได้คิดบทบาทและกล้าที่พูดแสดงท่าทาง ซึ่งรูปแบบของกิจกรรมแสดงบทบาทสมมติมี 3 รูปแบบ คือ 1) แบบที่มีการเตรียมบทไว้พร้อม นักเรียนมีการเตรียมตัวล่วงหน้า 2) แบบที่ไม่มีบทเตรียมไว้ นักเรียนไม่มีการเตรียมตัวล่วงหน้า และ 3) แบบแสดงละคร ซึ่งผู้แสดงจะต้องฝึกซ้อมและพูดตามบทที่กำหนดขึ้น สุขาดา ทิพย์มนตรี (2556) จากงานวิจัยของ เกศสุดา ปงลังกา (2550) พบว่า การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสามารถพัฒนานักเรียนในด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ กิจกรรมบทบาทสมมติช่วยทำให้นักเรียนเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษอย่างมีความสุข และสนุกสนาน ปวีริศา เกษมสุข และทวีศักดิ์ ชันยศ (2560) พบว่า การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติ ช่วยให้นักเรียนมีทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากยิ่งขึ้น การแสดงบทบาทสมมติเป็นการสร้างประสบการณ์ทางภาษาให้นักเรียนโดยตรง เป็นวิธีที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้นำภาษาที่เรียนไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง การได้ฝึกสนทนาในกิจกรรมบทบาทสมมติเป็นประจำช่วยให้นักเรียนมีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา เกิดความมั่นใจ กล้าพูด กล้าแสดงออก สามารถเข้าใจในบทเรียนได้อย่างลึกซึ้ง และสามารถนำบทเรียนไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้ กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้กระบวนการคิด การปฏิบัติ และการประยุกต์ความรู้ของนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกการแก้ไขปัญหา เกิดความมั่นใจในการตัดสินใจ และการปฏิบัติตนต่อผู้อื่นในสังคมได้อย่างเหมาะสม (เกศสุดา ปงลังกา, 2550 ; ศศิภา ไชยวงศ์, 2553) จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยพบว่า วิธีแก้ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษสามารถทำได้โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น คือ การนำบทบาทสมมติต่าง ๆ มาใช้เรียน นอกจากนี้ลาตัส (Ladousse, 1997) และเมนส์ (Ments, 1986) ได้กล่าวว่า กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมฝึกทักษะการพูดที่สนุกช่วยให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียน และมีโอกาสฝึกพฤติกรรมหลากหลายรูปแบบทำให้นักเรียนกล้าแสดงความรู้สึกที่ซ่อนอยู่ ให้โอกาสกับนักเรียนที่ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นและเป็นแรงจูงใจนำไปสู่การเรียนรู้โดยอัตโนมัติ

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยรับผิดชอบในการสอน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้บทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้บทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 80/80
3. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้บทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แนวทางในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
2. ได้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติเพื่อเป็นแนวทางการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา
3. ได้ช่วยให้นักเรียนสามารถใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น
4. เป็นข้อเสนอแนะทางการศึกษาเพื่อช่วยในการพัฒนาและศึกษาค้นคว้าวิจัยในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษและผู้ที่สนใจให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลพรประดิษฐ์ อำเภอนองกุ้งศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จากห้องเรียนจำนวน 3 ห้อง จำนวน 89 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนโรงเรียนอนุบาลพรประดิษฐ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนอนุบาลพรประดิษฐ์ อำเภอนองกุ้งศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 32 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม ซึ่งแต่ละห้องมีความสามารถไม่ต่างกัน เนื่องจากเป็นการจัดชั้นเรียนแบบละความสามารถ

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติ

ตัวแปรตาม คือ

ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษา

เนื้อหาในบทเรียนประกอบการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ศึกษาจากหนังสือ เอกสารตำราแหล่งวิชาการต่าง ๆ และคู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เหมาะสมกับทักษะการพูด จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง 8 ชั่วโมง ดังต่อไปนี้

1. แผนที่ 1 : Shopping (การซื้อของ) จำนวน 2 แผน 2 ชั่วโมง
2. แผนที่ 2 : Describing People (การบรรยายลักษณะบุคคล) จำนวน 2 แผน 2 ชั่วโมง
3. แผนที่ 3 : Giving Directions (การบอกทิศทาง) จำนวน 2 แผน 2 ชั่วโมง
4. แผนที่ 4 : Occupation (การบอกเกี่ยวกับอาชีพ) จำนวน 2 แผน 2 ชั่วโมง

ระยะเวลา

ระยะเวลาในการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติ หมายถึง การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการสอนภาษาอังกฤษให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมที่ประกอบไปด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้
  - 1.1 ขั้นเตรียม เป็นขั้นทบทวนคำศัพท์ให้นักเรียนเพื่อนำความรู้ไปเชื่อมโยงกับเนื้อหาความรู้
  - 1.2 ขั้นคัดเลือกตัวแสดง เป็นขั้นที่ผู้สอนและนักเรียนอธิบายลักษณะของตัวละคร
  - 1.3 ขั้นสาธิตและดึงความรู้ เป็นขั้นแบบอย่างที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
  - 1.4 ขั้นฝึกและทบทวน เป็นการช่วยเหลือและฝึกนักเรียนโดยใช้บัตรสนทนาที่เตรียมไว้บอกบทบาทหรือจัดเตรียมภาษาเพื่อการฝึก
  - 1.5 ขั้นแสดง ผู้แสดงแสดงตามบทบาทที่ได้รับและสังเกตพฤติกรรมการพูด

1.6 ชั้นอภิปรายและประเมินผล เป็นขั้นที่ผู้สอนและนักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับประเด็นสำคัญ ความรู้ ความคิด ความรู้สึก ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติ

2. ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษในการพูดได้ตามสถานการณ์และบทบาทที่กำหนดให้ ได้แก่ การซื้อของ (Shopping) การพูดบรรยายลักษณะบุคคล (Describing people) การพูดบอกทิศทาง (Giving directions) การบอกเกี่ยวกับอาชีพ (Occupation) วัดได้จากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้ทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เกณฑ์การประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ดังนี้

เกณฑ์ให้คะแนนการพูด

ระดับ	คะแนน	รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนน
ดีมาก	9-10	พูดคล่องได้ทุกเรื่อง ถึงแม้ยังไม่ราบรื่นในการพูด พูดและออกเสียงถูกต้องเข้าใจได้ทั้งหมด ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้อง
ดี	7-8	พูดช้าไม่คล่องในบางครั้ง ต้องพูดซ้ำใหม่ พูดและออกเสียงผิดน้อยมาก ผู้ฟังเข้าใจได้เป็นส่วนใหญ่ ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ผิดน้อยมาก
พอใช้	5-6	พูดช้าและไม่คล่องบ่อยครั้ง บางประโยคพูดได้ไม่จบ พูดและออกเสียงผิดในบางครั้ง แต่สื่อให้ผู้ฟังพอเข้าใจได้ ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ผิดในบางครั้ง
เกือบ พอใช้	3-4	พูดช้ามากและตะกุกตะกัก พูดและออกเสียงผิดบ่อยครั้ง สื่อให้ผู้ฟังพอเข้าใจได้เล็กน้อย ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ผิดบ่อยครั้ง
อ่อน	1-2	พูดตะกุกตะกักและไม่ปะติดปะต่อ จนพูดคุยกันไม่รู้เรื่องเกือบทั้งหมด พูดและออกเสียงผิดมาก ไม่สามารถสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจได้เลย ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ผิดมาก

3. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งประกอบไปด้วย 2 ตอน ตอนที่ 1 แบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน เพื่อให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์ ตอนที่ 2 แบบทดสอบภาคปฏิบัติ สถานการณ์ของกลุ่มงาน จากบทบาทสมมติ 20 คะแนน รวมคะแนนทั้ง 2 ตอน 40 คะแนน

4. ประสิทธิภาพ หมายถึง คะแนนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ที่ทำให้นักเรียนเกิดการ เรียนรู้จนบรรลุวัตถุประสงค์ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1/E_2 ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดไว้ที่ 80/80

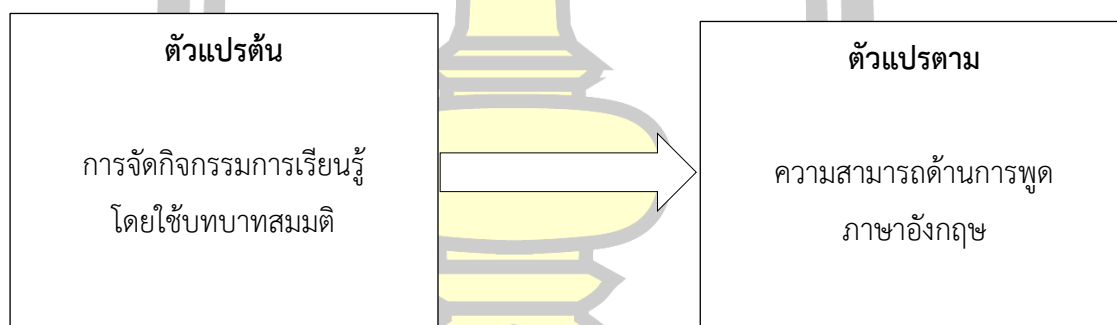
80 ตัวแรก หมายถึง ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนน ของกิจกรรมการเรียนรู้ระหว่างเรียน บทเรียนจากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียน

80 ตัวหลัง หมายถึง ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนน ของกิจกรรมการเรียนรู้จากการ ประเมินวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน

5. ค่าดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ค่าคำนวณที่ได้มาจากการหาความแตกต่างของ การทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทบาทสมมติ ซึ่งมีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

พูน ปณ ทิโต ชีเว

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทบาทสมมติ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ)
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติ
3. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้
4. ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ)

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้กำหนดรายละเอียดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ไว้ดังนี้

1. ทำไมต้องเรียนภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง
ในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้
การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และ
ตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรี และ
ความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้
และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ
การเมืองการปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการ
สื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้นและมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของ สถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

2. ความสำคัญของการเรียนภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบัน (Global Society) ภาษาอังกฤษถือว่าเป็นภาษาสากล (International Language) ที่ใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารด้านเทคโนโลยี การศึกษา วัฒนธรรม ธุรกิจ การค้า การทูต การบันเทิง วิทยาศาสตร์ การแพทย์ และด้านอื่น ๆ นอกจากนี้ยังมีบทบาทสำคัญต่อการสร้างความสัมพันธ์ ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนและโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ตลอดจนการสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างชาติต่าง ๆ ในโลก ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและความกลมกลืนทางด้านวัฒนธรรม จึงทำให้ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นต่อการใช้ชีวิตร่วมกันของพลโลก (Global Citizen) จากความสำคัญดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ประกาศให้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยที่กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่กำหนดให้นักเรียนต้องเรียนรู้ในทุกระดับชั้นตลอดหลักสูตร (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

3. สาระสำคัญของภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมุ่งหวังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อ ภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรม อันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิด และวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้ อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

3.1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communications) การใช้ภาษาต่างประเทศในการ ฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอ ข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล อย่างเหมาะสม

3.2 ภาษาและวัฒนธรรม (Cultures) การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3.3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (Connections) การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

3.4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก (Communities) การใช้
ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชนและสังคมโลก
เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

4. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ประกอบด้วยองค์ความรู้ทักษะ/
กระบวนการเรียนรู้และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกำหนดให้
ภาษาอังกฤษเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้นักเรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
จำเป็นต้องเรียนรู้โดยกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนานักเรียน
ระดับสูงที่นักเรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ ซึ่งมีรายละเอียด
ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communications)

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ
และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล
ข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็น
ในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม (Cultures)

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของ
ภาษาและนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและ
วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษาความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (Connections)

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระ
การเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษาความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก (Communities)

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา
ชุมชนและสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ
การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

5. คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระการเรียนรู้
พื้นฐานภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เวลา 80 ชั่วโมง

ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำ (instructions) ง่าย ๆ ที่ฟังหรืออ่าน
อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่าย ๆ และบทพูดจังหวะถูกต้องตาม
หลักการอ่าน เลือกรูปภาพหรือสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยคและ
ข้อความสั้น ๆ ที่ฟังหรืออ่าน ตอบคำถามจากการฟังและอ่านประโยค บทสนทนาและนิทานง่าย ๆ
พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และคำขออนุญาตง่าย ๆ พูด/
เขียนแสดงความต้องการของตนเองและขอความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ พูด/เขียนเพื่อขอและ
ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และครอบครัว พูดแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ
ใกล้ตัวและกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่ฟังพูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว พูด/
วาดภาพแสดงความสัมพันธ์ความคิดเห็นง่าย ๆ เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว พูดและทำท่าประกอบ
อย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ตอบคำถามเกี่ยวกับเทศกาล/
วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ง่าย ๆ ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและ
วัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความของ
ภาษาต่างประเทศและภาษาไทย บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาลและงานฉลองตาม
วัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้
อื่น และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน ฟังและพูด/อ่านในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและ
สถานศึกษา ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ

6. ตัวชี้วัด

ต 1.2 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3, ป.4/4, ป.4/5

ต 1.3 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3

ต 2.1 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3

ต 2.2 ป.4/1

ต 3.1 ป.4/1

ต 4.1 ป.4/1

ต 4.2 ป.4/1, ป.4/2

รวม 20 ตัวชี้วัด

7. โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เวลา 80 ชั่วโมง
คะแนนเก็บ 100 คะแนน

ตาราง 1 โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เวลา 80 ชั่วโมง
คะแนนเก็บ 100 คะแนน

หน่วยการเรียนรู้	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
1	I can do it	ต 1.1 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/4 ต 1.2 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3 ต 1.3 ป.4/1 ต 2.1 ป.4/1 ต 2.2 ป.4/1 ต 3.1 ป.4/1 ต 4.1 ป.4/1	1.นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์ได้ (K) 2.นักเรียนสามารถพูดและเขียนบอกตัวตนเองและเพื่อนสามารถทำอะไรได้บ้าง และสามารถใช้ประโยคในเชิงขออนุญาตได้เหมาะสมกับสถานการณ์ (P) 3.นักเรียนเอาใจใส่กับงานที่ได้รับมอบหมาย (A)	10
2	My body	ต 1.1 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3, ป.4/4 ต 1.2 ป.4/2 ต 1.3 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3 ต 2.1 ป.4/1 ต 2.2 ป.4/1 ต 3.1 ป.4/1 ต 4.1 ป.4/1 ต 4.2 ป.4/1	1.นักเรียนเข้าใจคำศัพท์และบอกความหมายได้ (K) 2.นักเรียนสามารถบรรยายลักษณะของส่วนต่างๆ ของร่างกายว่ามีลักษณะอย่างไร มีหน้าที่อะไร และสามารถใช้ประโยคคำสั่ง อย่างง่ายกับส่วนต่างๆ ของร่างกายได้ (P) 3.นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย (A)	10

ตาราง 1 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
3	Weather and seasons	ต 1.1 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/4 ต 1.2 ป.4/1, ป.4/4, ป.4/5 ต 1.3 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3 ต 2.1 ป.4/1 ต 2.2 ป.4/1 ต 4.1 ป.4/1	1.นักเรียนเข้าใจคำศัพท์และบอกความหมายได้ (K) 2.นักเรียนสามารถถาม-ตอบ เกี่ยวกับสภาพอากาศในฤดูต่าง ๆ และกิจกรรมที่ทำแต่ละฤดูได้ (P) 3.นักเรียนใฝ่เรียนรู้ (A)	10
4	Clothes	ต 1.1 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3, ป.4/4 ต 1.2 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3, ป.4/4 ต 1.3 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3 ต 2.1 ป.4/1, ป.4/2 ต 2.2 ป.4/1, ป.4/2 ต 3.1 ป.4/1	1.นักเรียนอธิบายความหมายของคำศัพท์ได้ (K) 2.นักเรียนสามารถบอกและเลือกซื้อเสื้อผ้าสวมใส่ได้ตามโอกาสที่เหมาะสม ตามสภาพดินฟ้าอากาศ (P) 3.นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่องานที่ได้รับมอบหมาย (A)	10
5	Daily activities	ต 1.1 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3, ป.4/4 ต 1.2 ป.4/1, ป.4/4 ต 1.3 ป.4/1, ป.4/2 ต 2.1 ป.4/1 ต 2.2 ป.4/1 ต 3.1 ป.4/1 ต 4.1 ป.4/1	1.นักเรียนสามารถอธิบายกิจวัตรประจำวันของตนเองได้ (K) 2.นักเรียนสามารถอ่านและบอกเวลาในการทำกิจวัตรประจำวันของตนเองและเพื่อนได้ (P) 3.นักเรียนปฏิบัติงานได้ตรงเวลา (A)	10

ตาราง 1 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
6	Visiting the farm	ต 1.1 ป.4/1, ป.4/4 ต 1.2 ป.4/1, ป.4/4, ป.4/5 ต 1.3 ป.4/1 ต 2.1 ป.4/1, ป.4/3 ต 2.2 ป.4/1 ต 3.1 ป.4/1 ต 4.1 ป.4/1 ต 4.2 ป.4/1	1.นักเรียนสามารถฟังคำสั่งและแสดงบทบาทสมมติได้อย่างถูกต้อง (K) 2.นักเรียนสามารถบอกได้ว่าตนเองนิยมเลี้ยงสัตว์อะไรบ้างที่ฟาร์ม และที่ฟาร์มนั้นมีกิจกรรมอะไรบ้าง (P) 3.นักเรียนใฝ่เรียนรู้ (A)	10
7	People around me	ต 1.1 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3, ป.4/4 ต 1.2 ป.4/1, ป.4/4 ต 1.3 ป.4/1, ป.4/2 ต 2.1 ป.4/1 ต 2.2 ป.4/1 ต 3.1 ป.4/1 ต 4.1 ป.4/1 ต 4.2 ป.4/1	1.นักเรียนเข้าใจคำศัพท์และบอกความหมายได้ (K) 2.นักเรียนสามารถถาม-ตอบว่าแต่ละอาชีพคืออะไร และทำหน้าที่อะไรบ้าง รวมทั้งสถานที่ทำงานของอาชีพต่างๆนั้นทำที่ใด และสามารถบรรยายอาชีพของตนในอนาคตได้ (P) 3.นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย (A)	10
8	How much are they?	ต 1.1 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3, ป.4/4 ต 1.2 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3, ป.4/4 ต 1.3 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3 ต 2.1 ป.4/1 ต 2.2 ป.4/1 ต 3.1 ป.4/1 ต 4.1 ป.4/1 ต 4.2 ป.4/1	1.นักเรียนเข้าใจคำศัพท์และบอกความหมายได้ (K) 2.นักเรียนสามารถใช้คำบอกปริมาณของอาหารที่ต้องการซื้อและตอบคำถามเกี่ยวกับราคาสินค้าได้ (P) 3.นักเรียนใฝ่เรียนรู้ (A)	10
Total in one year				80

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติ

ความหมายของบทบาทสมมติ

วิธีสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role Play) คือ การสอนโดยใช้บทบาทที่สมมติขึ้นจากสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนใช้ภาษาตามบทบาทที่ตนได้รับ ซึ่งการให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมตินั้นนักเรียนอาจได้รับบทสนทนาและบทบาทของแต่ละคนที่กำหนดให้ โดยกำหนดว่านักเรียนจะแสดงเป็นใครและจะพูดอย่างไรบ้าง พูดเกี่ยวกับอะไร แต่สิ่งที่จะพูดนักเรียนเป็นผู้คิดเองหรือผู้สอนเป็นผู้คิดให้ ขึ้นอยู่กับการใช้ให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน ได้มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายของบทบาทสมมติไว้ดังนี้

บทบาทสมมติ (Role Play) คือ กิจกรรมที่นักเรียนถูกกำหนดบทบาทให้ใช้ภาษาเป้าหมายที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ดีมากในการให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาในห้องเรียน ก่อนที่จะนำภาษาไปใช้ในสถานการณ์จริง กล่าวคือ นักเรียนถูกกำหนดให้แสดงบทบาทเป็นบุคคลอื่นตามบริบททางสังคมที่หลากหลาย ซึ่งเป็นบทบาทที่นักเรียนพบในชีวิตประจำวัน โดยที่ครูเป็นผู้ให้ข้อมูลในการแสดง

Nunan (2003) กล่าวว่า เป็นกิจกรรมที่นักเรียนแสดงบทบาทตามบริบททางสังคมที่หลากหลาย ที่นักเรียนพบเจอในชีวิตประจำวัน โดยที่ครูเป็นผู้ให้ข้อมูลในการแสดงแก่นักเรียนตามบทบาทที่ได้รับ

Harmer (1984) กล่าวว่า เป็นการแสดงออกของแต่ละบุคคลที่มีต่อผู้อื่นที่เป็นไปอย่างธรรมชาติในสถานการณ์ที่สมมติขึ้น เป็นกิจกรรมที่ผู้แสดงหรือผู้มีส่วนร่วมรู้เนื้อหาหรือหัวข้อที่จะแสดงว่าเกี่ยวข้องกับอะไร เพื่อแสดงออกมาในรูปแบบของการฝึกที่เน้นไปในการใช้ภาษาในการสื่อสาร

Revell (1979) กล่าวถึงบทบาทสมมติว่า นักเรียนถูกกำหนดบทบาทให้แสดงเป็นบุคคลอื่นในสถานการณ์ที่ต่างกัน เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะการพูด โดยนักเรียนได้เรียนรู้การแสดงออกทางความคิด หรือความรู้สึกอื่น ๆ โดยการใช้เสียงพูดเพื่อสื่อความหมาย

นอกจากนี้ บทบาทสมมติดังเป็นกิจกรรมที่สำคัญในวิธีการสอน กล่าวคือ เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในบทบาทและสถานการณ์ทางสังคมที่หลากหลาย อีกทั้งเป็นกิจกรรมที่มีความยืดหยุ่นสูงที่นักเรียนมีขอบเขตจินตนาการที่กว้างขวาง โดยที่นักเรียนไม่ได้เตรียมลักษณะพฤติกรรมทางสังคมมาก่อน มากไปกว่านั้นบทบาทสมมติดังเป็นกิจกรรมในห้องเรียนที่นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกภาษา ซึ่งมีลักษณะสถานการณ์ที่นักเรียนอาจจะพบเจอในชีวิตประจำวัน

นอกห้องเรียนอีกด้วย (Freeman, 2000; Harmer, 1992; Livingstone, 1986; Paulston and Bruder, 1975)

วิธีสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ Eckard และ An (1981); Harmer (2007); Littlewood (1981) และ Revell (1979) กล่าวว่า กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่นักเรียนถูกเลือกให้แสดงตามสถานการณ์ที่สมมติขึ้น ซึ่งเป็นที่เข้าใจตามบุคลิกลักษณะที่แตกต่างกันออกไป อีกทั้ง

ยังเป็นการแสดงออกที่เป็นไปเองตามธรรมชาติของแต่ละบุคคล ที่ตอบสนองต่อผู้อื่นในสถานการณ์ที่สมมติที่กำหนดขึ้นมา ซึ่งผู้มีส่วนร่วมหรือผู้แสดงรู้มาก่อนว่าเนื้อหาหรือหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับอะไร อาจเป็นเนื้อหาที่ผู้เรียนพบเจอในชีวิตประจำวัน เป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ยืดข้อมูลหรือบทบาทที่นำมาเป็นหลัก เป็นการแสดงออกมาในรูปแบบการฝึก อาจกล่าวได้ว่าบทบาทสมมติเป็นละครล้อเลียนประเภทหนึ่ง ซึ่งนักเรียนต้องแสดงเป็นตัวละครตามสถานการณ์ที่กำหนดให้และบทสนทนาที่พูดจะเป็นไปตามบทบาท ความจำเป็นและความต้องการของบทบาทที่นักเรียนต้องแสดง

จากแนวคิดดังกล่าวทำให้ได้ความหมายของบทบาทสมมติสำหรับงานวิจัยนี้ว่าเป็นวิธีสอนโดยการใช้กิจกรรมบทบาท ซึ่งเน้นการใช้บทบาทที่สมมติขึ้นจากสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงในชีวิตประจำวัน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนมีโอกาสนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ นอกจากนี้กิจกรรมบทบาทสมมดียังเป็นหนึ่งในกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษอีกด้วย เพราะเหตุว่านักเรียนมีโอกาสได้ฝึกใช้ภาษาได้อย่างอิสระ ในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงความเป็นจริง จนเกิดความชำนาญและมีความมั่นใจในการใช้ภาษา

จุดมุ่งหมายของการสอนโดยการแสดงบทบาทสมมติ

Richards (1985); Rivers (1981) และ Stern (1983) ได้อธิบายถึงจุดมุ่งหมายของการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติไว้ว่า 1) ช่วยให้นักเรียนมีความยืดหยุ่นในสถานการณ์ใหม่ ๆ ที่หลากหลาย ซึ่งส่งผลให้นักเรียนสามารถฝึกใช้ภาษาได้ถูกต้องมากขึ้น 2) ช่วยสร้างบรรยากาศที่ดีที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เพราะจะทำให้ นักเรียนสนุกสนานและรู้สึกผ่อนคลายในขณะที่เรียนรู้ 3) เพื่อฝึกให้นักเรียนทำงานร่วมกันกล้าแสดงออกซึ่งความรู้สึกรักและฝึกการแก้ปัญหา 4) ช่วยพัฒนาทักษะการสนทนาระหว่างกันของนักเรียน อีกทั้งยังเป็นโอกาสสำหรับนักเรียนในการฝึกใช้ภาษา ในสถานการณ์การสื่อสารที่เรียนมา นอกจากนี้ Harmer (1992) กล่าวเพิ่มเติมว่า จุดมุ่งหมายนี้จะส่งผลให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ที่หลากหลาย และเอื้อให้นักเรียนใช้ภาษาในระดับที่วิเคราะห์อย่างละเอียด

Joyce and Weil (2001 อ้างอิงมาจาก กาญจนา คุณารักษ์, 2558) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของบทบาทสมมติไว้ว่า เพื่อ 1) สนับสนุนการเรียนรู้โดยใช้ประสบการณ์รูปแบบของ

บทบาทสมมติ แสดงการเปรียบเทียบที่เป็นจริงในการแก้ปัญหาในชีวิตจริง นักเรียนใช้ตัวอย่างของสถานการณ์และประสบการณ์ที่พบเจอในชีวิตจริงมาทำการแสดง ซึ่งส่งผลให้เห็นถึงการตอบสนองทางอารมณ์และพฤติกรรมที่เป็นจริงจากนักเรียน 2) สามารถทำให้นักเรียนแสดงความรู้สึกที่จริงใจ บทบาทสมมติเน้นด้านปัญหาเท่า ๆ กับอารมณ์ นักการศึกษาตระหนักว่านักเรียนจะเข้าใจอารมณ์ของตนและเห็นว่าอารมณ์มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมอย่างไร 3) อารมณ์และความคิดสามารถนำไปสู่ความมีสติและปฏิกิริยาต่อกลุ่มเพื่อนและจะนำไปสู่ความคิดใหม่ ๆ ซึ่งจะช่วยให้ทิศทางการเจริญเติบโตทางด้านความคิดอันจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบในการแสดงออกทางพฤติกรรมอีกด้วย บทบาทสมมติจะไม่เน้นบทบาทดั้งเดิมของผู้สอน แต่จะกระตุ้นให้ฟังและเรียนรู้จากเพื่อน

4) กระบวนการทางจิตวิทยาที่แฝงอยู่ในกิจกรรมบทบาทสมมติจะสร้างความมีสติด้วยการประสานกันของการแสดงและการวิเคราะห์ และแต่ละคนจะสามารถค้นพบความเชื่อของตนเอง โดยการทดสอบค่านิยมและเจตคติของตนกับเพื่อน การวิเคราะห์จะช่วยให้นักเรียนประเมินเจตคติ ค่านิยม และความเชื่อของตนอันจะสร้างให้นักเรียนเติบโตขึ้น

กล่าวโดยสรุป การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติมีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนมุ่งฝึกการทำงานร่วมกัน กล่าวคือ กล่าวแสดงออกในการแก้ปัญหา การตัดสินใจ ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อ มากยิ่งขึ้น ลดความตึงเครียด เพราะเป็นการสอนที่ใกล้เคียงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด

ลักษณะสำคัญและองค์ประกอบของการสอนโดยการแสดงบทบาทสมมติ

ในการจัดการเรียนการสอนที่ใช้กิจกรรมบทบาทสมมตินั้น เพื่อให้เกิดผลที่ดีครูผู้สอน ต้องมีความรู้ความเข้าใจถึงลักษณะสำคัญและองค์ประกอบของบทบาทสมมติเป็นอย่างดี ซึ่งมี นักการศึกษาได้ให้แนวทางของลักษณะสำคัญและองค์ประกอบของการสอนแบบบทบาทสมมติไว้ดังนี้

Littlewood (1981) และ Ments (1989) กล่าวถึงลักษณะสำคัญของบทบาทสมมติไว้ว่า บทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่มีลักษณะส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความคิดเชิงบวกและรู้สึกปลอดภัย ในการแสดงทัศนคติและความรู้สึก เหตุการณ์ เชื่อมโยงใกล้เคียงกับโลกภายนอกห้องเรียนของนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในระดับสูงต่อการทำกิจกรรม โดยนักเรียนสมมติตัวเอง ในสถานการณ์ใกล้เคียงความจริงที่อาจจะเกิดขึ้นนอกห้องเรียนหรืออาจจะเป็นสถานการณ์ทั่ว ๆ ไป ที่พบเจอในชีวิตประจำวัน ซึ่งนักเรียนปรับตัวเองให้เข้ากับสถานการณ์นั้น ๆ บางทีอาจจะต้องสมมติตนเองเป็นผู้อื่น นักเรียนแสดงบทบาทเหมือนสถานการณ์นั้นเกิดขึ้นจริง โดยจะเน้นการสื่อความหมายทางภาษามากกว่าการฝึกรูปแบบของภาษา นอกจากนี้ Paulston และ Bruder (1975) กล่าวถึง องค์ประกอบของบทบาทสมมติไว้ 4 ประการ ดังนี้ 1) สถานการณ์ (Situation) เป็นการกำหนดสถานที่ ฉาก หรือเค้าโครงเรื่อง รวมถึงสถานการณ์อื่นที่ผู้สอนต้องการให้นักเรียนแสดงหรือปฏิบัติ เพื่อให้เกิดผลสำเร็จ ซึ่งภาระงานหรืองานจะมีความยากง่ายตามระดับของนักเรียน เช่น การแสดงบทบาทสมมติรับโทรศัพท์หรือการเจรจาที่ซับซ้อนทางธุรกิจ ครูผู้สอนควรจะมีการสอนสอดแทรก

ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมหรือธรรมเนียมปฏิบัติเพิ่มเติมในส่วนนี้ได้ 2) บทบาท (Role) เป็นส่วนหนึ่งที่กำหนดให้ผู้แสดง ลักษณะของตัวละคร บทบาทที่กำหนดควรแต่งชื่อขึ้นมา รวมถึงข้อมูลส่วนตัว ประสบการณ์ สถานภาพ และปัญหาส่วนตัว ความชอบ อาจจะเป็นบทบาทง่าย ๆ ที่พบเจอในชีวิตประจำวัน โดยนักเรียนจะต้องมีความเข้าใจในบทบาทนั้น 3) สำนวนที่ใช้ในการแสดงบทบาทสมมติ (Useful expressions) ซึ่งประกอบไปด้วย ข้อมูลทางวจนภาษาและอวจนภาษา อาทิเช่น วลี และศัพท์เฉพาะ รวมถึงหลักโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ต้องนำมาใช้แสดงบทบาทสมมติ

4) พื้นฐานความรู้เดิม (Background knowledge) ในบางกรณีที่นักเรียนต้องแสดงบทบาทสมมติในสิ่งที่นักเรียนยังมีความรู้ไม่เพียงพอเกี่ยวกับบทบาทหรือสถานการณ์ที่ได้รับ ผู้สอนจำเป็นต้องให้ความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ในการแสดงแก่นักเรียนก่อน ควรเริ่มจากเนื้อหาที่ไม่ซับซ้อนมากนัก นอกจากนี้ ทิศนา แคมมณี (2550) กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของวิธีสอนแบบบทบาทสมมติไว้ในลักษณะเดียวกันคือ จะต้อง มี 1) มีสถานการณ์สมมติและบทบาทสมมติ 2) มีการแสดงบทบาทสมมติ ทั้งนี้ในส่วนที่แตกต่างเพิ่มเติมคือ องค์ประกอบที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน การอภิปรายความรู้และความรู้สึก รวมถึงผลของการเรียนรู้ กล่าวคือ 3) มีผู้สอนและนักเรียน 4) มีการอภิปรายเกี่ยวกับความรู้ ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้แสดง และสรุปการเรียนรู้ที่ได้รับ และ 5) มีผลการเรียนรู้ของนักเรียน

กล่าวโดยสรุป การสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นการสอนควรมีลักษณะที่สำคัญ คือ การสื่อสารความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษา การฝึกตามบทบาทและสถานการณ์ที่ใกล้เคียงในชีวิตจริงและเหมาะสมกับวัยของนักเรียน กิจกรรมส่งเสริมแรงจูงใจเชิงบวก ตลอดถึงควรมีการอภิปราย ผลสรุปการทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง อันจะส่งผลให้การเรียนมีประสิทธิภาพและตรงกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ประเภทของการสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ก่อนที่ครูผู้สอนจะนำกิจกรรมบทบาทสมมติมาใช้กับนักเรียน ครูผู้สอนจำเป็นต้องทำความเข้าใจถึงรูปแบบและประเภทของบทบาทสมมติ มีนักภาษาศาสตร์ได้กล่าวถึงบทบาทสมมติไว้ดังนี้

Littlewood (1981) แบ่งประเภทของบทบาทสมมติออกเป็น 4 ประเภท คือ 1) บทบาทสมมติที่ควบคุมผ่านบทสนทนา 2) บทบาทสมมติที่ควบคุมผ่านบทสนทนาและให้ข้อมูลบางส่วน 3) บทบาทสมมติที่ควบคุมผ่านสถานการณ์และเป้าหมายที่กำหนด และ 4) บทบาทสมมติในรูปแบบของการโต้วาทีและการอภิปราย โดยมีรายละเอียดดังนี้ 1) บทบาทสมมติที่ควบคุมผ่านบทสนทนา (Role Play controlled through cued dialogues) เป็นบทบาทสมมติที่ผู้สอนเป็นผู้กำหนดรายละเอียดและจัดเตรียมรูปแบบหน้าที่ของภาษาไว้ทั้งหมด นักเรียนมีหน้าที่เพียงเรียนรู้และฝึกภาษาเป้าหมายตามรูปแบบที่ครูผู้สอนกำหนดไว้ โดยนักเรียนจะได้รับบัตรบทบาทพร้อมบท

สนทนา ฝึกปฏิบัติจนเกิดความชำนาญก่อนนำภาษาไปใช้แสดงตามบทบาทที่ได้รับ 2) บทบาทสมมติที่ควบคุมผ่านบทสนทนาและให้ข้อมูล (Role play controlled through cues and information) เป็นบทบาทสมมติที่ผู้สอนกำหนดบทบาทให้บางส่วน เพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการหาข้อมูลในส่วนที่หายไป เป็นลักษณะที่นักเรียนต้องสนทนาถามตอบเพื่อหาข้อมูลคนละส่วน โดยับตรบทสนทนา นักเรียนคนหนึ่งอาจมีข้อมูลคำถามและบัตรสนทนาของนักเรียนคนที่สองมีข้อมูลคำตอบ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ ซึ่งจะนำไปสู่การเกิดการสนทนาปฏิสัมพันธ์ 3) บทบาทสมมติที่ควบคุมผ่านสถานการณ์และเป้าหมายที่กำหนด (Role play controlled through situation and goal) มีลักษณะกิจกรรมที่ครูกำหนดสถานการณ์และเป้าหมายไว้ โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้สร้างสรรค์ภาษาในการสนทนาขึ้นเอง โดยมีแนวทางจากสถานการณ์และจุดมุ่งหมายทางภาษาเป็นแนวทางในการแสดงบทบาทสมมติ และ 4) บทบาทสมมติในรูปแบบของโต้ว่าที่และอภิปราย (Role Play in the form of debate or discussion) มีการกำหนดสถานการณ์ที่มีเนื้อหาบนพื้นฐานของความจริง เป็นลักษณะในการอภิปราย และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น

นอกจากนี้ Harper-Whalen และ Morris (2005) กล่าวว่า บทบาทสมมติมี 3 ประเภท ดังนี้ 1) บทบาทสมมติที่มีบทบรรยาย (Fully scripted role play) คือ บทบาทสมมติที่มีบทบรรยายที่ผู้สอนจัดเตรียมตัวแบบไว้อย่างสมบูรณ์ นักเรียนมีหน้าที่เพียงอ่านและท่องจำ ซึ่งบทสนทนาอาจได้มาจากหนังสือเรียน ซึ่งภายหลังจากการสนทนาแล้วหน้าที่ของภาษาจะถูกเรียนรู้ในรูปแบบของการท่องจำ บทบาทสมมติประเภทนี้เหมาะสำหรับนักเรียนที่อยู่ในระดับนักเรียนภาษาที่มีพื้นฐานความสามารถทางภาษาค่อนข้างน้อย 2) บทบาทสมมติกึ่งบรรยาย (Semi-scripted role play) คือ บทบาทสมมติที่ประกอบไปด้วยบทบรรยายและการเติมข้อมูลในส่วนที่หายไป ในบทสนทนา โดยนักเรียนจะต้องเติมข้อมูลให้เหมาะสมกับสถานการณ์นั้น ๆ อีกด้วย นอกจากนี้หากนักเรียนมีความรู้ทางภาษาเพียงพอสามารถปรับเปลี่ยนบทสนทนาต้นแบบหรือสร้างบทสนทนาขึ้นเองตามความเหมาะสมได้ (Livingstone, 1986) บทบาทสมมติประเภทนี้เหมาะสำหรับนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาในระดับที่สูงกว่าระดับต้นถึงระดับกลาง และ 3) บทบาทสมมติที่ไม่มีบทบรรยายหรือบทสนทนา (Non-scripted role play) หมายถึง บทบาทสมมติที่แนะบทสนทนา (cued dialogues) แนะนำข้อมูล (Littlewood, 1981) หรือแนะสถานการณ์และจุดมุ่งหมายโดยผู้สอน มีบทบาทในการกำหนดโครงสร้างทางภาษากิจกรรมน้อยลง ซึ่งนักเรียนกำหนดบทสนทนาตามสถานการณ์ที่ผู้สอนแนะไว้เบื้องต้น บทบาทสมมติประเภทนี้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและความรู้สึกออกมา บทบาทสมมติประเภทนี้เหมาะสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาที่ค่อนข้างสูง นอกจากนี้ อารมณ์ ใจเที่ยง (2550) กล่าวว่า บทบาทสมมติประเภทนี้แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ 1) การแสดงบทบาทสมมติแบบละคร เป็นการแสดงบทบาทตามเรื่องราวที่มีอยู่แล้ว ผู้แสดงจะได้ทราบเรื่องราวทั้งหมด แต่จะไม่ได้รับบทที่กำหนดให้แสดงตามอย่างละเอียด ผู้แสดง

จะต้องแสดงออกตามความคิดของตนและดำเนินเรื่องไปตามท้องเรื่องที่กำหนดไว้แล้ว ซึ่งมีลักษณะเหมือนละคร และ 2) การแสดงบทบาทสมมติแบบแก้ปัญหา เป็นการแสดงบทบาทสมมติที่นักเรียนได้รับทราบสถานการณ์หรือเรื่องราวแต่เพียงเล็กน้อยเท่าที่จำเป็น ซึ่งมักเป็นสถานการณ์ที่เป็นปัญหาหรือมีความขัดแย้งแฝงอยู่ ผู้แสดงบทบาทจะใช้ความคิดของตนในการแสดงออกและแก้ปัญหาต่าง ๆ อย่างเสรี

หลักการและขั้นตอนการนำบทบาทสมมติไปใช้ในการเรียนการสอน

หลักการนำบทบาทสมมติไปใช้

การนำบทบาทสมมติไปใช้ในห้องเรียนนั้น วิมลรัตน์ ชัยสิทธิ์ (2522 : 27-29)

ได้เสนอแนะไว้ ดังนี้

1. การแสดงบทบาทสมมติควรให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้
ไม่ควรใช้เพื่อการบันเทิงเพียงอย่างเดียว
2. ในการแสดงบทบาทสมมติไม่ควรกำหนดเวลาตายตัวลงไป
3. เรื่องที่นำมาใช้ไม่ควรเป็นเรื่องที่ยากเกินไป ควรเป็นเรื่องที่กระตุ้นให้ผู้เรียน
อยากอภิปรายเมื่อแสดงจบแล้ว
4. การแสดงบทบาทสมมติจะได้ผลเต็มที่เมื่อนำมาใช้ติดต่อกันพอสมควร
ไม่ใช่เป็นการค้นการเรียนรู้เพียง 2 ครั้ง เพียงแก้ปัญหาความเบื่อหน่ายของผู้เรียนเท่านั้น
5. การแสดงบทบาทสมมติเมื่อต้องการให้เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง
และฝึกทักษะในการปฏิบัติในเรื่องความสัมพันธ์ของมนุษย์

ขั้นตอนการนำการแสดงบทบาทสมมติไปใช้

เมนท์ (Ments, 1986 : 16) ได้เสนอแนะขั้นตอนเสนอการนำบทบาทสมมติไปใช้ไว้
7 ขั้นตอน

1. ตั้งจุดประสงค์และพิจารณาวิธีการใช้กิจกรรมในการสอน
2. พิจารณาข้อจำกัดภายนอก
3. รวบรวมปัจจัยสำคัญแห่งปัญหา
4. เลือกแบบ หรือ เขียนบทบาทโดยสรุป
5. ดำเนินกิจกรรม
6. อภิปราย
7. ติดตามผล

บทบาทของผู้สอนในการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการให้ผู้เรียนสวมบทบาทในสถานการณ์จำลองซึ่งมีความใกล้เคียงกับความเป็นจริงและแสดงออก

ตามความรู้สึกนึกคิดของตน และนำเอาการแสดงออกของผู้แสดงทั้งทางด้านความรู้ ความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมที่สังเกตพบมาเป็นข้อมูลในการอภิปราย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตาม วัตถุประสงค์

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545 : 53-59) ได้กล่าวขั้นตอนสำคัญของการสอน โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ ผู้สอนควรกำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน สร้างสถานการณ์และ กำหนดบทบาทสมมติ ซึ่งบทบาทสมมติที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนอยู่ในปัจจุบันนี้แยกออกเป็น 3 วิธี ดังนี้

1.1 กิจกรรมบทบาทสมมติแบบไม่มีบทเตรียมไว้ ซึ่งผู้แสดงไม่จำเป็นต้อง ฝึกซ้อมก่อนที่จะแสดง เมื่อเรียนถึงเรื่องใดตอนใดก็แสดงได้ทันทีโดยไม่ต้องฝึกซ้อมความรู้สึกนึกคิด ของตนเอง เช่น เป็นครู ทหาร หรือบุคคลสำคัญต่าง ๆ ในชุมชน เป็นต้น

1.2 กิจกรรมบทบาทสมมติแบบเตรียมบทไว้พร้อม ผู้สอนจะเตรียมบทไว้ ล่วงหน้า บอกความคิดรวบยอดและบทบาทให้ผู้แสดงทราบ ซึ่งผู้แสดงอาจแสดงตามบทที่กำหนดบ้าง หรืออาจคิดบทบาทขึ้นเองตามความคิดความพอใจของตน แต่ต้องตรงกับเนื้อหาที่กำหนดให้

1.3 กิจกรรมบทบาทสมมติแบบแสดงละคร ผู้สอนกำหนดบทบาทไว้แล้ว ผู้แสดงจะต้องฝึกซ้อมแสดงและพูดตามบทที่ผู้สอนกำหนดขึ้น

2. ขั้นเริ่มบทเรียน ควรกระตุ้นความสนใจผู้เรียนให้คิดและอยากติดตามเรื่องราว ต่าง ๆ ซึ่งอาจทำได้หลายวิธี เช่น

2.1 การเชื่อมโยงประสบการณ์ใกล้ตัวผู้เรียน

2.2 การเชื่อมโยงประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้รับในอดีต

2.3 การเล่าเรื่องราวหรือสถานการณ์สมมติที่เตรียมมาแล้วซึ่งทำด้วยปัญหา

2.4 การชี้แจงให้เห็นประโยชน์จากการเข้าร่วมแสดงและร่วมกันคิดปัญหา

2.5 การใช้คำถามนำซึ่งเป็นคำถามหลักในประเด็นที่ต้องการกระตุ้นให้เกิด

การคิด

3. ขั้นเลือกผู้แสดง การเลือกผู้แสดงขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายที่ต้องการให้เกิดกับ ผู้เรียน และควรให้ออกาสผู้เรียนอาสาสมัครแสดงบทบาทด้วยความเต็มใจ เมื่อเลือกผู้แสดงครบถ้วน โดยวิธีการใดวิธีการหนึ่งแล้ว ควรให้เวลาในการเตรียมการแสดงและการฝึกซ้อมพอสมควร

3.1 เลือกผู้แสดงที่มีลักษณะเหมาะสมกับบทบาท เพื่อให้การแสดงเป็นไป อย่างราบรื่น ตามวัตถุประสงค์

3.2 เลือกผู้แสดงที่มีลักษณะตรงข้ามกับบทบาทที่กำหนดให้ เพื่อให้ผู้เรียน คนนั้นได้รับประสบการณ์ใหม่ เกิดความเข้าใจในความรู้สึกและพฤติกรรมของผู้ที่มีลักษณะแตกต่างไปจากตน

3.3 เลือกผู้แสดงจากอาสาสมัครหรือความสมัครใจที่ผู้แสดงแต่ละคนสนใจ

3.4 เลือกผู้แสดงจำเพาะเจาะจง เพื่อให้บุคคลนั้นเกิดการเรียนรู้ได้ชัดจาก บทบาทที่ได้รับ

4. ขึ้นกำหนดตัวผู้สังเกตการณ์หรือผู้ชม ผู้สอนควรซ้อมความเข้าใจกับผู้ชมหรือผู้สังเกตการณ์ว่ากิจกรรมบทบาทสมมติที่จัดขึ้นนี้มีได้มุ่งนำเสนอเพื่อความสนุกสนานความบันเทิง แต่ที่จริงแล้วจุดประสงค์ที่สำคัญมุ่งให้เกิดการเรียนรู้แก่ผู้แสดงและผู้ชมหรือผู้สังเกตการณ์ ดังนั้น ผู้ชมควรสังเกตและมีแบบบันทึกการสังเกตเพื่อสะดวกในการเก็บข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างครบถ้วน

5. ขึ้นแสดง การใช้วัสดุอุปกรณ์ประกอบการแสดงควรใช้เศษวัสดุโดยการใช้ (Reuse) การหมุนเวียนนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle) หรือซ่อมแซมใช้ เพื่อเป็นการประหยัดและปลูกจิตสำนึกในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์คุ้มค่า จัดเป็นฉากการแสดงให้ดูสมจริงสมจัง เมื่อทุกฝ่ายพร้อมแล้วให้เริ่มการแสดงตามเวลาที่กำหนด ผู้แสดงควรดูแลกำกับการแสดงอย่างใกล้ชิดไม่ควรให้ใช้เวลายืดเยื้อมากเกินไปหรือแสดงออกนอกเรื่องหรือรบกวนไปมาจนผู้ชมเกิดความรำคาญหรือความสับสน ไม่สามารถจับประเด็นที่ต้องการได้

6. ขึ้นวิเคราะห์และอภิปรายผลการแสดง ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ เทคนิคที่จำเป็นคือ การสัมภาษณ์ความรู้สึกของผู้แสดงและการจดบันทึก ต่อจากนั้นจึงสัมภาษณ์ผู้ชมหรือผู้สังเกตการณ์ต่าง ๆ จากข้อมูลที่บันทึกไว้ เพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นมาเป็นประเด็นในการอภิปราย สะท้อนความคิดเห็นและสรุปประเด็นในการเรียนรู้ ผู้สอนต้องระมัดระวังในการคุมประเด็นการอภิปราย โดยเน้นผู้ร่วมอภิปรายทุกคนให้ตระหนักถึงวัตถุประสงค์ของกิจกรรมบทบาทสมมติว่า บทบาทที่ผู้แสดงออกมานั้นเครื่องมือในการดึงความรู้สึกนึกคิด การรับรู้เจตคติหรืออคติต่าง ๆ ที่ซ่อนอยู่ในส่วนลึกของผู้แสดงแต่ละคนออกมา เพื่อเป็นข้อมูลในการเรียนรู้ ดังนั้นการอภิปรายจึงควรมุ่งเน้นเฉพาะพฤติกรรมที่ผู้สวมบทบาทแสดงออกมามาตลอด จะสะท้อนความรู้สึกของผู้สวมบทบาทที่แสดงตามบทบาทนั้น ๆ เช่น มีพฤติกรรมอะไรบางอย่างที่น่าสนใจ ทำไมจึงแสดงพฤติกรรมเช่นนั้น พฤติกรรมนั้น ๆ จะก่อให้เกิดผลอะไรบ้าง เป็นต้น ประเด็นสำคัญผู้ร่วมอภิปรายไม่ควรมุ่งประเด็นไปวิจารณ์การแสดงรายบุคคล เช่น แสดงได้ดีไม่ดีเพียงไรเหมาะสมกับบทบาทหรือไม่ การแต่งกายถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ รูปร่างหน้าตาดีไม่ดีเพียงไร ฯลฯ เพราะนอกจากจะทำให้ผู้แสดงที่ตั้งใจแสดงตามบทบาทที่ได้รับมอบหมายถูกวิพากษ์วิจารณ์จนเสียความรู้สึกแล้วยังผิดวัตถุประสงค์ที่ต้องการเรียกว่าอภิปรายไม่ตรงประเด็นนั่นเอง

7. ชั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสรุป เมื่อได้วิเคราะห์และอภิปรายผลของการแสดงแล้ว ผู้สอนจะเป็นผู้เ้าและจูงใจให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้เกิดแนวคิดกว้างขวางขึ้น โดยให้ข้อคิดว่าสิ่งที่ได้เรียนรู้หรือพบเห็นมานั้นเป็นสิ่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับพื้นฐานความเป็นจริงในวิถีชีวิตทั้งสิ้น แล้วให้ผู้เรียนช่วยกันกำหนดกรอบแนวคิดของเรื่องสรุปประเด็นให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการแสดงที่กำหนดไว้

ทิตินา แคมมณี (2551 : 358-359) อธิบายขั้นตอนสำคัญของการสอนไว้ ดังนี้

1. ผู้สอนผู้เรียนนำเสนอสถานการณ์สมมติและบทบาทสมมติ
2. ผู้สอน ผู้เรียนเลือกผู้แสดงบทบาท
3. ผู้สอนเตรียมผู้สังเกตการณ์
4. ผู้เรียนแสดงบทบาทและสังเกตพฤติกรรมที่แสดงออก
5. ผู้สอนและผู้เรียนอภิปรายเกี่ยวกับความรู้ ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้แสดง
6. ผู้สอนและผู้เรียนสรุปการเรียนรู้ที่ได้รับ
7. ผู้สอนประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

วิมลรัตน์ สุทธโรจน์ (2553: 103-107) ได้อธิบายถึงขั้นตอนสำคัญของการสอนบทบาทสมมติ ดังนี้

1. ผู้สอนและผู้เรียนนำเสนอสถานการณ์สมมติและบทบาทสมมติ
2. ผู้สอนและผู้เรียนเลือกผู้แสดงบทบาท
3. ผู้สอนเตรียมผู้สังเกตการณ์
4. ผู้เรียนแสดงบทบาทและสังเกตพฤติกรรมที่แสดงออก
5. ผู้สอนและผู้เรียนอภิปรายเกี่ยวกับความรู้ ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้แสดง
6. ผู้สอนและผู้เรียนสรุปการเรียนรู้ที่ได้รับจากการแสดงการชมการแสดง

สรุปได้ว่า วิธีสอนแบบบทบาทสมมติเป็นเทคนิคทางด้านละครประเภทหนึ่ง ที่นิยมนำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษา เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกและเตรียมการใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์ที่หลากหลาย ฝึกการแก้ปัญหาและช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในตนเอง ตลอดจนสามารถปฏิบัติตนต่อผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม

ข้อดีและข้อจำกัดของวิธีสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

แม้ว่าบทบาทสมมติจะเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกกิจกรรมการใช้ภาษาและสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีในห้องเรียนก็ตาม แต่การใช้บทบาทสมมติก็มีข้อดีและข้อจำกัดที่ผู้สอนควรคำนึงถึง ดังนี้

ข้อดีด้านการแสดงออก Ladousse (1987) กล่าวถึง ข้อดีของบทบาทสมมติว่าเป็นเทคนิคที่ช่วยกระตุ้นการพูดให้มากขึ้นสำหรับนักเรียนที่รู้สึกกลัวและขาดความมั่นใจ ซึ่งนักเรียนที่พูดน้อยมักจะมีปัญหาในการพูดเกี่ยวกับการถ่ายทอดประสบการณ์ของตน ในทางตรงกันข้าม หากได้แสดงเป็นคนอื่นจะทำให้รู้สึกว่าคุณคลิกของตนเข้าใจง่าย ไม่ยุ่งยากที่จะบอกข้อมูลเหล่านี้ อีกทั้งการได้แต่งตัวตามบทบาทช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียนให้สนใจการเรียนมากขึ้น นอกจากนี้ ได้กล่าวถึงข้อดีของบทบาทสมมติไว้ดังนี้ นักเรียนมีโอกาสแสดงความรู้สึกภายในของตนที่ซ่อนอยู่ ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นส่วนตัวและบอกปัญหา นักเรียนเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นและเข้าใจถึงแรงบันดาลใจของผู้อื่นและตนเอง มีโอกาสฝึกพฤติกรรมในรูปแบบที่หลากหลาย ได้แต่งตัวแสดงบทบาทปัญหาและเหตุการณ์ทั่วไปทางสังคม และมีปฏิสัมพันธ์ที่เต็มไปด้วยความคิดสร้างสรรค์ ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนที่ไม่กล้าแสดงออก ได้แสดงความคิดเห็นและให้ความสำคัญต่อการแสดงออกทางอารมณ์และภาษาท่าทาง อีกทั้งยังเกิดแรงจูงใจในประสิทธิผลของการทำกิจกรรมให้ผลตอบรับรวดเร็วทั้งผู้สอนและนักเรียนในการเรียนรู้แบบนักเรียนเป็นศูนย์กลาง นักเรียนสามารถควบคุมสถานการณ์ได้ เป็นการปิดช่องว่างระหว่างการฝึกตามรูปแบบและสถานการณ์จริง และเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางความรู้สึก ข้อดีด้านทักษะความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษนั้น นักเรียนได้ฝึกการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในขณะการฝึกซ้อม สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้โดยผ่านรูปแบบการสนทนาจนเกิดความมั่นใจ ซึ่งทำให้นักเรียนมีโอกาสได้ลองฝึกพูดได้ ฝึกแก้ภาษา แม้จะมีความผิดพลาดบ้างก็สามารถเรียนรู้และมีโอกาสแก้ไขได้ด้วยตนเอง และช่วยเพิ่มความมั่นใจในการใช้ภาษา ส่งผลให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและมั่นใจ นอกจากนี้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์และโครงสร้างทางภาษา ผ่านการสนทนาและฝึกใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ

ข้อจำกัดเบื้องต้นของการแสดงบทบาทสมมติคือ สภาวะจิตใจของผู้แสดง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ รวมไปถึงบรรยากาศในห้องเรียน นอกจากนี้ยังมีข้อจำกัดอื่น ๆ ดังนี้ คือ ครูผู้สอนขาดอำนาจการควบคุมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ความผิดพลาดเกิดขึ้นได้ง่าย ในการทำกิจกรรมใช้เวลาค่อนข้างมาก ใช้ทรัพยากรมากมาย รวมถึง ผู้คน พื้นที่และหัวข้อพิเศษ ผลของกิจกรรมขึ้นอยู่กับคุณภาพของครูและนักเรียน ผลสะท้อนอาจนำไปสู่การยกเลิกการทำกิจกรรม อาจเกิดการเล่นเพื่อความสนุกสนาน ไม่เอาจริงจัง การเรียนรู้จะถูกแยกออกจากทฤษฎีที่น่าเชื่อถือได้ และบางทีอาจจะขึ้นอยู่กับสิ่งที่นักเรียนรู้แล้ว ซึ่งก่อนนำการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมตินั้นครูผู้สอนต้องมีการศึกษาถึงข้อดีและข้อจำกัดของกิจกรรมบทบาทสมมติมาเป็นอย่างดี เพื่อนำมาวางแผนการจัดการเรียนการสอนและการปรับใช้กับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียน อันจะส่งผลให้การเรียนการสอนนั้นมีประสิทธิภาพและตรงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้เป็นอย่างดี

กล่าวโดยสรุป ในด้านข้อดีของการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ มีทั้งด้านการแสดงออกและความรู้ที่จะช่วยส่งเสริมความมั่นใจในนักเรียนที่ไม่กล้าแสดงออก ข้อดีด้านภาษา นักเรียนมีโอกาสฝึกภาษาในการสื่อสารจนเกิดความแม่นยำและใช้ภาษาอย่างมั่นใจ ในส่วนของข้อจำกัด ได้แก่ ด้านสภาวะจิตใจของนักเรียน ด้านการเตรียมการจัดการ ด้านจำนวนคน และเวลาในการจัดกิจกรรม ด้านความยากง่ายของหัวข้อในการนำมาทำการแสดง ซึ่งก่อนนำกิจกรรม บทบาทสมมติมาใช้ในการเรียนการสอนนั้น ครูผู้สอนควรทำความเข้าใจให้เป็นอย่างดี เพื่อให้กิจกรรม การเรียนการสอนเกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพกับนักเรียนสูงสุด

ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

ความหมาย

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2533) กล่าวถึงการประเมินสื่อการเรียนการสอนว่า เป็นการ พิจารณาหาประสิทธิภาพ และหาคุณภาพของสื่อการเรียนการสอน ดังนั้นการประเมินสื่อจึงเริ่มด้วย การกำหนดปัญหา หรือคำถาม เช่นเดียวกับการวิจัย ด้วยเหตุนี้การประเมินสื่อจึงเป็นการวิจัย อีกแบบหนึ่งเรียกว่า การวิจัยประเมิน (Evaluation Research)

เผชิญ กิจระการ (2544) ได้กล่าวถึง ประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนว่า หมายถึง ความสามารถของบทเรียนในการสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ ถึงระดับเกณฑ์ที่คาดไว้ ประสิทธิภาพที่วัดออกมาจะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัดหรือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์กับเปอร์เซ็นต์การทำแบบทดสอบเมื่อจบบทเรียน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2545 : 494-495) เกณฑ์ประสิทธิภาพของกิจกรรมเรียนรู้ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นระดับที่ผู้ผลิต กิจกรรมการเรียนรู้จะพึงพอใจ หากแผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้ว กิจกรรมการเรียนรู้นั้นก็มีคุณค่าต่อการลงทุนผลิตออกเป็นจำนวนมาก

สรุปได้ว่า การหาประสิทธิภาพของสื่อการสอนเป็นกระบวนการตรวจสอบ และ พิจารณาคุณค่าของสื่ออย่างมีระบบก่อนนำไปใช้งานจริง ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มี ประสิทธิภาพต่อไป

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพกระทำได้โดยการประเมินพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดค่า ประสิทธิภาพเป็น E_1 (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) E_2 (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์)

ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (Transitional Behavior) คือ ประเมินผลต่อเนื่อง

ซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมย่อยหลาย ๆ พฤติกรรม เรียกว่า “กระบวนการ (Process) ของผู้เรียนที่สังเกตได้จากการประกอบกิจกรรมกลุ่ม (รายงานของกลุ่ม) และรายงานบุคคล ได้แก่ งานที่มอบหมาย และกิจกรรมอื่นใดที่ผู้สอนกำหนดไว้

ประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (Transitional Behavior) คือ ประเมินผลลัพธ์ (Product) ของผู้เรียนโดยพิจารณาจากการสอบหลังเรียนและการสอบไล่

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2545 : 494-495) ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้จะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นที่น่าพอใจ โดยกำหนดให้เป็นร้อยละของผลเฉลี่ยของคะแนนการทำงานและการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมด ต่อร้อยละของผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด นั่นคือ E_1/E_2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์การกำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้นให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความพอใจ โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักจะตั้งไว้ 80/80, 80/58 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะหรือเจตนาศึกษาอาจตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75 เป็นต้น อย่างไรก็ตามไม่ควรตั้งเกณฑ์ไว้ต่ำ เพราะตั้งเกณฑ์ไว้เท่าใดก็มักจะได้ผลเท่านั้น

ขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นการนำกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผลิตขึ้นเป็นต้นแบบ (Prototype) ไปทดลองใช้ (Try out) ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในระบบเพื่อปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งก่อนที่จะผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก

1. ขั้นการหาประสิทธิภาพ 1:1 (แบบเดี่ยว)

เป็นการทดลองกับผู้เรียน 1 คน โดยใช้เด็กอ่อน ปานกลางและเด็กเก่ง คำนวณหาประสิทธิภาพเสร็จแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น โดยปกติคะแนนที่ได้จากการทดลองแบบเดี่ยวนี้อาจได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มาก

2. ขั้นการหาประสิทธิภาพ 1:10 (แบบกลุ่ม)

เป็นการทดสอบกับผู้เรียน 6-10 คน (คณะผู้เรียนเก่งกับอ่อน) คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงในคราวนี้คะแนนของผู้เรียนจะเพิ่มขึ้นอีกเกือบเท่าเกณฑ์

3. ขั้นการหาประสิทธิภาพ 1: 100 (ภาคสนาม)

เป็นการทดสอบกับผู้เรียนทั้งชั้น 40-100 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วทำการปรับปรุงผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เมื่อทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาคสนามแล้ว ให้เทียบค่า E_1/E_2 ที่ได้จากกิจกรรมการเรียนรู้กับ E_1/E_2 เกณฑ์ เพื่อดูว่าเราจะยอมรับประสิทธิภาพหรือไม่ การยอมรับประสิทธิภาพให้ถือค่าแปรปรวน 2.5-5% นั่นคือ ประสิทธิภาพของกิจกรรมเรียนรู้ไม่ควรต่ำกว่าเกณฑ์เกิน 5% แต่โดยปกติเราจะกำหนดไว้ 2.5% ก็สามารถยอมรับได้ว่ากิจกรรมการเรียนรู้นั้นมีประสิทธิภาพการยอมรับประสิทธิภาพการเรียนรู้

มี 3 ระดับคือ 1) สูงกว่าเกณฑ์ 2) เท่าเกณฑ์และ 3) ต่ำกว่าเกณฑ์ แต่ยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ

รัตน์ะ บัวสนธ์ (2556) การประเมินประสิทธิภาพของนวัตกรรม การประเมินส่วนนี้เป็นการพิจารณาว่า เมื่อนำนวัตกรรมการศึกษาภายหลังจากการประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะภูมิหลังคล้ายคลึงใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมายแล้วผลจะเป็นประการใด โดยที่การประเมินประสิทธิภาพของนวัตกรรมมีลำดับขั้นตอนการประเมิน ดังนี้

1. การประเมินแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1:1) หมายถึง การนำนวัตกรรมไปทดลองใช้กับบุคคลที่มีลักษณะคล้ายคลึงใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมาย โดยที่บุคคลดังกล่าวนี้จะคัดเลือกมาจากผู้ที่มีคุณลักษณะตัวแทนกลุ่มเป้าหมาย 3 คน ได้แก่ ผู้มีคุณลักษณะสูง ปานกลาง และต่ำกว่าปานกลาง การทดลองใช้นวัตกรรมที่เรียกว่า การประเมินแบบหนึ่งต่อหนึ่ง มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อตรวจสอบว่านวัตกรรมนั้นมีความเกี่ยวข้องสร้างแรงจูงใจให้กับบุคคลที่มีลักษณะเป็นตัวแทนของกลุ่มเป้าหมายเพียงไร คำสั่ง คำชี้แจง และรายละเอียดที่มีอยู่ในนวัตกรรมนั้นบุคคลเหล่านั้นมีความรู้และความเข้าใจหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงนวัตกรรมให้มีความเหมาะสมในการนำไปใช้งานจริงกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป การประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่งนั้นจึงมุ่งไปที่การค้นหาข้อจำกัดที่ได้จากคำแนะนำบอกเล่าของบุคคลที่มีคุณลักษณะเป็นตัวแทนของคุณลักษณะกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่เป็นสำคัญ เพื่อที่จะนำคำแนะนำที่ได้มาปรับปรุงนวัตกรรมตามที่กล่าวนั่นเอง

2. การประเมินประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก หมายถึง นำนวัตกรรมที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขจากการประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่งมาทดลองใช้กับกลุ่มบุคคลที่มีคุณลักษณะคล้ายกับกลุ่มเป้าหมายที่มีจำนวนมากขึ้น เช่น อาจจะใช้การประเมินแบบหนึ่งต่อสาม (1:3) หรือแบบหนึ่งต่อสี่ (1:4) ก็ได้ ซึ่งก็หมายถึงต้องใช้กลุ่มบุคคลจำนวน 9 คน แบ่งเป็นมีคุณลักษณะสูงกว่าปานกลาง 3 คน ปานกลาง 3 คน ต่ำกว่าปานกลาง 3 คน ในกรณีการประเมินแบบหนึ่งต่อสาม แต่ถ้าเป็นการประเมินแบบหนึ่งต่อสี่ ก็ต้องใช้จำนวนกลุ่มบุคคลทั้งสิ้น 12 คน การประเมินประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็กนี้จะมีการวิเคราะห์หาค่าบ่งบอดัชนีหรือเกณฑ์ประสิทธิภาพของนวัตกรรมที่เรียกว่า ค่า E_1/E_2 โดยที่เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของนวัตกรรมการศึกษาเท่าที่นิยมใช้จะมีสามเกณฑ์ ได้แก่ 75/75 หรือ 80/80 และ 90/90 การจะใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพนวัตกรรมการศึกษาเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งจากสามเกณฑ์นี้ มีหลักพิจารณาว่าถ้านวัตกรรมการศึกษานั้น ๆ มุ่งแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาความสามารถของผู้เรียนที่มีลักษณะซับซ้อน หรือมีเนื้อหาสาระค่อนข้างยากก็จะใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 แต่ถ้าเนื้อหาสาระไม่ยากมากนัก มุ่งแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาความสามารถของผู้เรียนมีลักษณะปานกลางจะนิยมใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 มากที่สุด ในทำนองเดียวกัน ถ้านวัตกรรมที่มีเนื้อหาสาระมุ่งปฏิบัติหรือมุ่งพัฒนาจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านทักษะการปฏิบัติ

(Psychomotor Domain) จะใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 90/90 นอกจากจะใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพตามหลักการที่กล่าวแล้ว สิ่งที่น่ามาพิจารณาประกอบในการเลือกใช้เกณฑ์ ก็คือ พื้นฐานความรู้เดิมหรือความสามารถทางการเรียนรู้ของกลุ่มผู้ได้รับการทดลองใช้และกลุ่มเป้าหมายด้วยเช่นกัน

จากการศึกษาผู้วิจัยจึงได้นำขั้นตอนการหาประสิทธิภาพของกิจกรรม ตามได้กำหนดเกณฑ์และหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนว รัตนะ บัวสนธ์ (2556) ซึ่งได้กำหนดเกณฑ์การหาประสิทธิภาพโดยเน้นกระบวนการและผลลัพธ์ และกำหนดตัวเลขเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยมีค่าเป็น 75/75 เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นส่งผลทำให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

ความหมายของการพูด

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการพูดไว้ดังนี้

อ้อม ประนอม (2540 : 1-2) และอวยชัย ผกามาศ (2542 : 1-2) ให้ความหมายของการพูดว่า การพูดคือ การสื่อสารความคิด ประสบการณ์ และความต้องการของผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง เพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจ โดยอาศัยน้ำเสียง ภาษา และกิริยาท่าทางอย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องตามจรรยาบรรณและประเพณีนิยมของสังคม ให้ผู้ฟังรับรู้และเกิดการตอบสนอง

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539 : 167) กล่าวว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้ และเข้าใจจุดประสงค์ของผู้พูด โดยใช้กลวิธีในการพูดที่ทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ทักษะการพูดนับได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมาก เพราะทักษะการพูดเป็นทักษะทางภาษาที่ซับซ้อน และเกิดจากการฝึกฝนเป็นเวลานาน ไม่ได้เกิดจากความเข้าใจและจดจำ

พอลสตัน (Paulston, 1978 : 56-57) กล่าวว่า ในการพูดสื่อสารมีได้เป็นเพียงปฏิสัมพันธ์ทางภาษาเท่านั้น แต่ถ้าจะสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้พูดจะต้องการแลกเปลี่ยนความหมายของภาษาทางด้านสังคมด้วย นั่นคือ จะต้องใช้ภาษาตามกฎของสังคมนั้น ๆ นอกจากนี้การพูดสื่อสารยังรวมถึงพฤติกรรมที่มีใช้คำพูดด้วย ดังนั้นองค์ประกอบที่มีใช้การพูดนับว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของความสามารถในการสื่อสาร

วิตโดวสัน (Widdowson, 1983 : 59-60) กล่าวว่า การพูดเป็นการกระทำเพื่อส่งสารในการพูดนั้นจะมีการแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง เป็นการสื่อความเข้าใจ การพูดไม่เพียงแต่ใช้วิธีในการออกเสียงเท่านั้น แต่ยังใช้ท่าทาง การเคลื่อนไหว การแสดงออกทาง

ใบหน้าและร่างกาย ผ่านอวัยวะในการรับสาร คือ หู ส่วนการพูดที่ไม่ออกเสียงสามารถสื่อความหมายผ่านทางสายตาให้เป็นที่น่าสนใจได้

เซลส์-เมอร์เซีย และโอลซ์เตน (Celce-Murcia and Olshtain, 2000 : 166)

กล่าวว่า การพูดเป็นปฏิสัมพันธ์ที่ผู้พูดต้องการสื่อความหมายทางความคิด ความรู้สึก ความต้องการ ลักษณะนิสัย และแลกเปลี่ยนข้อมูลของตนแก่ผู้ฟังในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยผู้พูดมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจและแปลความหมายได้อย่างถูกต้อง

จากการให้ความหมายของการพูดข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การพูด หมายถึง การมีปฏิสัมพันธ์เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความต้องการ และการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารให้ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด โดยอาศัยน้ำเสียง สีหน้าท่าทาง การเคลื่อนไหว การแสดงออกทางใบหน้าและร่างกายที่เหมาะสมกับโอกาสและกาลเทศะ

องค์ประกอบของการพูด

องค์ประกอบในการพูดมีหลายประการ ซึ่งนักการศึกษาได้กล่าวไว้ดังนี้

ซีล (Searle, 1978 : 85-95) กล่าวว่า องค์ประกอบในการพูด ประกอบด้วย

1. การกล่าวถ้อยคำ (Utterance Act) หมายถึง การที่ผู้พูดกล่าวคำหรือประโยคออกมาอย่างมีจุดประสงค์ในการติดต่อสื่อสาร

2. การใช้คำพูดให้บรรลุผลตามสถานการณ์ (Propositionary Act) หมายความว่า ผู้พูดใช้คำพูดได้เหมาะสมกับสถานการณ์และตัวบุคคล เช่น การกล่าวคำพูดให้ผู้ฟังเกิดความเชื่อถือ

3. การแสดงเจตนาในการกล่าวคำพูด (Locutionary Act) หมายถึง การใช้คำพูดซึ่งแสดงความตั้งใจของผู้พูดในการพูดออกมา เช่น การทักทาย การขอร้อง การยอมรับ เป็นต้น

อันเดอร์ฮิลล์ (Underhill, 2000 : 2) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบในการพูดเพื่อการสื่อสารว่ามีองค์ประกอบ 3 ประการ ดังนี้

1. ผู้พูด (Speaker) หมายถึง บุคคลซึ่งพูดสื่อสาร หรือส่งข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ไปยังผู้ฟัง

2. ข้อความ (Message) หมายถึง สารหรือข้อมูลข่าวสารที่ผู้พูดส่งไปยังผู้ฟัง

3. ผู้ฟัง (Listener) หมายถึง บุคคลที่รับข้อความหรือข้อมูลที่ส่งมาจากผู้พูด

จากองค์ประกอบของการพูด กล่าวโดยสรุปได้ว่า การพูดประกอบด้วย ผู้ส่งสารหรือผู้พูด เนื้อหาสาระหรือข้อมูล และผู้ฟัง การพูดที่ดีนั้นผู้พูดต้องสามารถเชื่อมโยงให้การสนทนาดำเนินต่อไปอย่างราบรื่น ถูกต้องตามหลักภาษา ใช้น้ำเสียง กริยาท่าทาง และคำศัพท์ที่ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์และโอกาส

กิจกรรมการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

กิจกรรมและการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษนั้นมีหลายรูปแบบและขั้นตอนที่แตกต่างกันซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนะลักษณะกิจกรรม ดังนี้

มัวร์วูด (Moorwood, 1978 : 4 อ้างอิงมาจาก สุกัญญา ศิลประสาท, 2544 : 9) กล่าวถึงกิจกรรมการสนทนา (Dialogue) ว่าเป็นกิจกรรมการฝึกทักษะฟังและพูด โดยเริ่มจากการเลียนแบบตัวอย่างสนทนาจนสามารถดำเนินการสนทนาได้ด้วยตนเอง การสนทนาช่วยให้ผู้เรียนสามารถฟังและใช้คำศัพท์หรือรูปแบบประโยคใหม่ ๆ อย่างมีความหมายในบริบทต่าง ๆ บทสนทนาที่ให้นักเรียนฟังเป็นตัวอย่างนั้นจึงควรเป็นบทสนทนาที่เป็นธรรมชาติ ซึ่งได้บันทึกเทปไว้และบทสนทนาที่ผู้สอนมีจุดมุ่งหมายในการสอนคำศัพท์หรือรูปแบบประโยคอย่างไรก็ตาม

ฟินอกเซียโร และบรัมฟิต (Finochiaro and Brumfit, 1986 : 141) กล่าวว่า กิจกรรมต่าง ๆ ในการสอนทักษะการพูด ซึ่งผู้สอนอาจเลือกใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละระดับมีดังต่อไปนี้

1. ให้ตอบคำถาม ซึ่งครูหรือเพื่อนในชั้นเป็นผู้ถาม
2. บอกให้เพื่อนทำตามคำสั่ง
3. ให้ถามหรือตอบคำถามของเพื่อนในชั้นเกี่ยวกับชั้นเรียนหรือประสบการณ์ต่าง ๆ นอกชั้นเรียน
4. ให้บอกลักษณะวัตถุสิ่งของต่าง ๆ จากภาพ
5. ให้เล่าประสบการณ์ต่าง ๆ ของตนเอง โดยครูอาจให้คำสำคัญต่าง ๆ
6. ให้รายงานหรือเรื่องราวต่าง ๆ ตามที่กำหนดหัวข้อให้
7. ครูจัดสถานการณ์ต่าง ๆ ในชั้นเรียน ให้นักเรียนใช้บทสนทนาต่าง ๆ กัน
8. ให้เล่นเกมต่าง ๆ ทางภาษา
9. ให้ได้วาที อภิปราย แสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่าง ๆ
10. ให้ฝึกสนทนาทางโทรศัพท์
11. ให้อ่านหนังสือพิมพ์ไทยแล้วรายงานเป็นภาษาอังกฤษ
12. ให้แสดงบทบาทสมมติ

ฮาร์เมอร์ (Harmer, 1992 : 92-152) ได้เสนอกิจกรรมการสอนทักษะพูด ดังนี้

1. การอภิปรายหาข้อตกลง (Researching a consensus) นักเรียนอภิปรายและหาข้อตกลงร่วมกันในกลุ่ม ซึ่งจะให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาอย่างเป็นตัวของตัวเอง โดยที่ไม่มีการวางแผนมาก่อน

2. การส่งต่อคำแนะนำ (Relaying instruction)
3. เกมสำหรับการสื่อสาร (Communicative game) ได้แก่

3.1 การหาความแตกต่างของรูปภาพ

3.2 การบรรยายและเรียงลำดับภาพ

3.3 การเรียงลำดับภาพใหม่

4. การแก้ปัญหา (Problem-solving)

5. การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างบุคคล (Interpersonal exchange)

6. สถานการณ์จำลอง (Simulation)

เวียร์ (Weir, 1990 : 74-80) ได้เสนอกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการพูดไว้ ดังนี้

1. การพูดบรรยาย

2. การพูดหน้าห้อง

3. การสัมภาษณ์

4. การแลกเปลี่ยนข้อมูลจากภาพที่กำหนดให้

5. การแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยตอบคำถามจากภาพ

6. การแสดงบทบาทสมมติ

สรุปได้ว่า กิจกรรมการสอนทักษะการพูดมีความสำคัญในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดของนักเรียน ครูสามารถสร้างสถานการณ์ให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกพูดในสถานการณ์ต่าง ๆ ทำให้นักเรียนเกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ซึ่งเป็นปัจจัยที่ช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนในการเรียนรู้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติอีกด้วย

หลักการสอนทักษะการพูด

นักการศึกษาหลายท่านได้เสนอหลักการสอนทักษะการพูดที่จะทำให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

ไบเกต (Bygate, 1995 : 5) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการสอนทักษะพูดว่า

1. เป็นการสอนทักษะในการใช้กลไกทางภาษา หมายถึง การพูดในสถานการณ์ที่กำหนดให้ ตลอดจนการออกเสียง การใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ เพื่อสื่อความหมายที่ต้องการ
2. เป็นการสอนทักษะภาษาเพื่อปฏิสัมพันธ์ หมายถึง ทักษะในการถ่ายโอนและใช้กลไกภาษาในสถานการณ์ได้ ซึ่งเป็นทักษะในการนำความรู้และทักษะในการใช้กลไกทางภาษามาใช้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการสื่อสาร

ลินซ์ (Lynch, 1996 : 121) กล่าวว่า หลักการสอนการพูดที่ดีนั้นครูควรสอนให้นักเรียนมีการพูดแบบปฏิสัมพันธ์ที่ติดต่อบทบาท เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ความคิดริเริ่มได้อย่างมีขอบเขตที่กว้างขึ้น สิ่งสำคัญคือ นักเรียนควรมีโอกาสได้ฝึกแสดงความคิดเห็นจากการที่ได้ฝึกกลวิธีต่าง ๆ ที่นักเรียนจำเป็นต้องใช้ในการแก้ปัญหาในการสื่อสารในชีวิตจริง เพื่อให้นักเรียนได้

ประสบการณ์ในการวิเคราะห์และได้รับข้อมูลย้อนกลับในสิ่งที่เกิดขึ้นว่าควรปรับปรุงแก้ไขในการพูด สถานการณ์นั้น ๆ อย่างไร

บราวน์ (Brown, 2001 : 275-276) ได้เสนอหลักเกณฑ์ในการออกแบบกิจกรรม เพื่อพัฒนาทักษะการพูดไว้ดังนี้

1. เป็นกิจกรรมที่สนองความต้องการของนักเรียนโดยมุ่งไปที่การทำกิจกรรมของนักเรียนการสื่อความหมายและการใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่ว
2. เป็นกิจกรรมที่กระตุ้นความสนใจของนักเรียน
3. เป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้ฝึกพูดใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง
4. หลังจากนักเรียนทำกิจกรรมเสร็จสิ้นแล้วควรให้มีข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียน

ด้วย

5. เป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้ฝึกทั้งทักษะการฟังและทักษะการพูดไปพร้อมกัน
6. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ออกแบบกิจกรรมเองบ้าง
7. ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนายุทธวิธีในการพูด

ริชาร์ดส์ และ ร็อดเจอร์ส (Richards and Rodgers, 2002 : 172) ได้กล่าวถึง หลักการสอนภาษาที่ดีว่า ควรพิจารณากระบวนการเรียนรู้ตามสถานการณ์ที่หลากหลายมากกว่า ระเบียบวิธีการที่มีแบบแผนตายตัว ดังนี้

1. ผู้เรียนต้องเรียนรู้ภาษาผ่านขั้นตอนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
2. การสื่อสารตามสภาพจริงและการสื่อสารอย่างมีความหมายเป็นจุดมุ่งหมายหลักของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน
3. ความคล่องในการใช้ภาษาเป็นสิ่งสำคัญของการพูดเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนต้องสามารถสื่อสารด้วยความคล่องแคล่ว
4. การพูดเพื่อการสื่อสารสามารถที่จะบูรณาการไปสู่ทักษะทางภาษาที่แตกต่างกันได้
5. การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนต้องลองผิดลองถูก เพื่อเป็นการประยุกต์ใช้ภาษาได้อย่างสร้างสรรค์

สรุปว่า หลักในการสอนทักษะการพูดที่ดีนั้นต้องคำนึงว่า ภาษาเป็นเครื่องมือในการ แสดงความรู้สึกของผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง เพื่อให้การติดต่อสื่อสารมีประสิทธิภาพจึงต้องให้ผู้เรียนได้แสดงออก ทางการพูดอย่างเต็มความสามารถ ไม่ถูกปิดกั้นความคิด มีอิสระในการตัดสินใจที่จะพูดเพื่อแสดง บทบาทของตนเองอย่างเต็มความสามารถ โดยควรมีข้อมูลย้อนกลับเพื่อทราบพัฒนาการของตนเอง

การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษสามารถดำเนินการก่อนการเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียนเป็นระยะ ๆ เพื่อตรวจสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนว่า ประสบความสำเร็จหรือบรรลุจุดประสงค์เพียงใด นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงเกณฑ์การวัดและ ประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ดังต่อไปนี้

อัจฉรา วงศ์โสธร (2539 : 80) กล่าวถึงหลักการประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษว่า จะต้องคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ คือ

1. การออกเสียงชัดเจน รวมทั้งความถูกต้องในการลงเสียงหนักเบา การใช้เสียง ขึ้นลงการเว้นจังหวะในการพูด
2. ท่วงที สีหน้า การสบตากับผู้ฟังว่าสอดคล้องเหมาะสมกับการแสดงออก ทางการพูด และผู้พูดสามารถพูดอย่างได้มีประสิทธิภาพ
3. ศัพท์สำนวนที่ใช้เหมาะสมและความหมายถูกต้อง
4. โครงสร้างประโยคที่ใช้ถูกต้อง
5. การพูดต้องมีใจความสำคัญที่จะสื่อความหมาย
6. การพูดมีรายละเอียดสนับสนุนหรือโต้แย้ง พร้อมทั้งการให้เหตุผล
7. การสรุปประเด็นที่พูดสามารถสื่อความหมายได้
8. การรักษาสัมพันธภาพกับผู้ฟังด้วย โดยการใช้ปฏิสัมพันธ์ทางภาษา ที่เหมาะสม เช่น วิธีการสอดแทรกคำพูดของผู้อื่น การนำเข้าสู่การพูดของตนเองอย่างราบรื่น ไม่ห้วน พูดภาษาที่สุภาพ มีการพูดขึ้นต้นและลงท้ายอย่างเหมาะสม

ละเอียด จุฑานันท์ (2543 : 183-184) ได้อธิบายเกี่ยวกับการทดสอบทักษะการพูดไว้ดังนี้

1. การพูดที่มีการควบคุมสามารถทดสอบได้โดย
  - 1.1 การให้ตัวชี้แนะที่สามารถมองเห็นได้ ผู้เรียนพูดประโยคโดยมีรูปภาพ เป็นสื่อ ผู้เรียนควรมีความคุ้นเคยกับสัญลักษณ์ที่ใช้เสียก่อน
  - 1.2 การให้ตัวชี้แนะที่เป็นคำพูด คำแนะนำสำหรับการทดสอบ อาจใช้ภาษา แม่หรือภาษาที่เรียน หรือในบางครั้งอาจเป็นการเขียนก็ได้
2. การพูดโดยอิสระในสถานการณ์การสื่อสารอย่างแท้จริง มีวิธีการทดสอบดังนี้
  - 2.1 ให้ผู้เรียนบรรยายเหตุการณ์ในภาพชุด ถ้าเป็นระดับเริ่มเรียนอาจให้คำสั่ง เป็นภาษาแม่
  - 2.2 ให้ผู้เรียนพูดตามหัวข้อที่กำหนดให้ ผู้สอนควรให้หลาย ๆ หัวข้อ เพราะผู้เรียนอาจจะคล่องในหัวข้อหนึ่งมากกว่าอีกหัวข้อหนึ่งก็เป็นได้

2.3 ผู้เรียนบรรยายวัตถุอย่างหนึ่งโดยใช้ภาษาที่เรียน

2.4 การสนทนาและสัมภาษณ์เป็นวิธีการทดสอบทักษะการพูดที่เหมาะสม นิยมใช้และเป็นธรรมชาติมากที่สุด แบบสอบสมรรถภาพทางการพูดจะเป็นแบบสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาตามหน้าที่หรือความสามารถในการสื่อสารได้ก็ต่อเมื่อแบบสอบนั้นให้โอกาสแก่ผู้เข้าสอบ ในการแสดงความสามารถที่จะเรียบเรียงส่วนประกอบต่าง ๆ ของคำพูดให้สอดคล้องกันอย่างเหมาะสม

ตัวชี้วัดที่ใช้ในการประเมิน

ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

อรุณทัย กิตติธรรวัตน์ (2551) ศึกษาเรื่องการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนบ้านร่องเชียงแวง กิ่งอำเภอภูซาง จังหวัดพะเยา จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษามีทั้งหมด 3 ชนิด คือ 1) แผนการเรียนรู้การจัดทำกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 2) แบบประเมินการพูดระหว่างเรียน และ 3) แบบวัดความรู้ความเข้าใจในการเลือกใช้ภาษาสื่อสารในบทสนทนา โดยใช้แบบวัดความรู้ความเข้าใจในการเลือกใช้ภาษาสื่อสารในบทสนทนาทดสอบก่อนเรียน หลังจากนั้นจึงดำเนินการสอนที่ละแผนควบคู่กับการใช้แบบประเมินการพูดระหว่างเรียนจนครบทั้ง 10 แผน และใช้แบบวัดความรู้ความเข้าใจในการเลือกใช้ภาษาสื่อสารในบทสนทนาทดสอบหลังเรียน นำผลการประเมินการพูดระหว่างเรียน และผลการประเมินการวัดความรู้ความเข้าใจในการเลือกใช้ภาษาสื่อสารในบทสนทนาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า 1) แผนการจัดกิจกรรมโดยใช้บทบาทสมมติช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษดีขึ้น 2) ผลการประเมินการพูดระหว่างเรียนโดยเฉลี่ยนักเรียนผ่านเกณฑ์ระดับ 3 ขึ้นไปมากกว่าร้อยละ 60 และ 3) ผลการประเมินแบบวัดความรู้

ความเข้าใจในการเลือกใช้ภาษาสื่อสารในบทสนทนาหลังเรียนปรากฏว่านักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 76

พิชญ์ภวิศ ภูมิภณี และสมบุญ พิณรุธิ์ (2553) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้บทบาทสมมติ โรงเรียนบ้านโคกลาด อำเภอมือง จังหวัดอุดรธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 30 คน ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์จากการทำแบบทดสอบย่อยในการประเมินความสามารถด้านการพูดของนักเรียนดีขึ้น และนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการพูดภาษาอังกฤษโดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก และได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ในงานวิจัยว่า การจัดกลุ่มนักเรียนควรจัดเป็นกลุ่มแบบคละความสามารถ คือ เก่งปานกลาง และอ่อน เพื่อให้นักเรียนได้ช่วยเหลือกันและกัน นักเรียนที่อ่อนจะได้พัฒนาความสามารถตนเองตามศักยภาพ ส่วนนักเรียนที่เก่งจะได้เพิ่มทักษะการอธิบายหรือการถ่ายทอดความรู้ให้เพื่อนในกลุ่ม นอกจากนี้ ครูผู้สอนจะต้องเตรียมแหล่งข้อมูลความรู้ให้แก่เด็กเรียนทั้งในรูปแบบของสื่อการเรียนการสอน และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะใช้ประกอบกิจกรรมบทบาทสมมติที่นักเรียนสามารถค้นคว้าได้ตามต้องการ

ปาริชาติ เตชะ (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้บทบาทสมมติ โรงเรียนแม่หมอกวิทยา อำเภอลำปาง จังหวัดลำปาง ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการฟังการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างเรียนทักษะการฟังและการพูดมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 86.95 และ 80.25 ตามลำดับ และจากการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80.00 และ 80.25 ตามลำดับซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 70.00 และได้ให้ข้อเสนอแนะในงานวิจัยครั้งนี้ว่าในการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติครูผู้สอนควรคำนึงถึงความเหมาะสมในเรื่องของเวลาเรียน การทำกิจกรรมในแต่ละเรื่องใช้เวลาเรียนไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับประโยคในหัวข้อสนทนาที่กำหนดไว้ในแต่ละบทเรียน และทักษะการฟังพูดเป็นทักษะที่ต้องอาศัยเวลาในการทำความเข้าใจและฝึกฝน จึงจะเกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ดังนั้นครูผู้สอนอาจเตรียมตัวนักเรียนล่วงหน้าก่อนเวลาเรียนและนำมาเรียนในช่วงเวลาว่างจะทำให้การเรียนการสอนได้ผลมากยิ่งขึ้น ในระหว่างการจัดการเรียนการสอนครูผู้สอนควรกระตุ้นให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุด สร้างบรรยากาศในการเรียน โดยเน้นการลงมือปฏิบัติจริง ให้ความช่วยเหลือตามที่จำเป็น และพยายามสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาของนักเรียนไม่ควรจับผิด ควรให้ออกาสนักเรียนได้ฝึกฝนและแก้ไขข้อผิดพลาดด้วยตนเอง ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการกำหนดสถานการณ์การใช้ภาษาที่คิดว่าอยากเรียน เป็นการกระตุ้นความสนใจใฝ่รู้ในการเรียนรู้ภาษาสร้างแรงจูงใจและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

นิภาพร บุญกุศล และคณะ (2554) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาทักษะการฟังการพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการใช้ชุดกิจกรรมการเล่านิทานและบทบาทสมมติ พบว่า นักเรียนมีความกล้าในการพูดและจดจำคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น เพราะนักเรียนไม่มีความวิตกกังวลในการพูดแสดงบทบาทสมมติและเล่านิทาน เนื่องจากมีบทสนทนาที่นักเรียนได้ฝึกกับเพื่อนๆ ให้นักเรียนได้เลือกใช้ตามความเหมาะสม

พิชญ์ภวิศ ภูมิภินิ (2554) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้บทบาทสมมติ โรงเรียนบ้านโคกลาดอำเภอมือ จังหวัดอุดรธานี สำนักงานเขตพื้นที่อุดรธานี เขต 1 จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ จำนวน 6 แผน แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แบบวัดเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผล ผลการศึกษาพบว่า ค่าประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยบทบาทสมมติมีประสิทธิภาพเท่ากับ $83.83 / 84.83$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 บทบาทสมมติมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 74.15 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษหลังจากเรียนรู้ด้วยบทบาทสมมติโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก

ศุภิพร สุ่มมาตย์ (2558) ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา พบว่า ผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนร้อยละ 70 ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษร้อยละ 86 ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้เรียนได้ฝึกทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารจากกิจกรรมการสอนที่หลากหลาย มีโอกาสได้ฝึกฝนจากสถานการณ์เสมือนจริงอยู่เสมอ ๆ

งานวิจัยต่างประเทศ

Dinopoli (2009) ศึกษาการใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทัศนคติทางด้านอารมณ์ของสมองข้างขวาและสนับสนุนทักษะการสื่อสาร ผู้วิจัยแนะนำฉากที่ใช้ในการสอนเพื่อพัฒนานักเรียน ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับฉากและการแสดงสด เพื่อให้ให้นักเรียนได้พัฒนาทัศนคติทางด้านอารมณ์และทักษะการสื่อสาร

Sumpana (2010) ทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนโดยใช้บทบาทสมมติในการเรียนการสอนในห้องเรียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

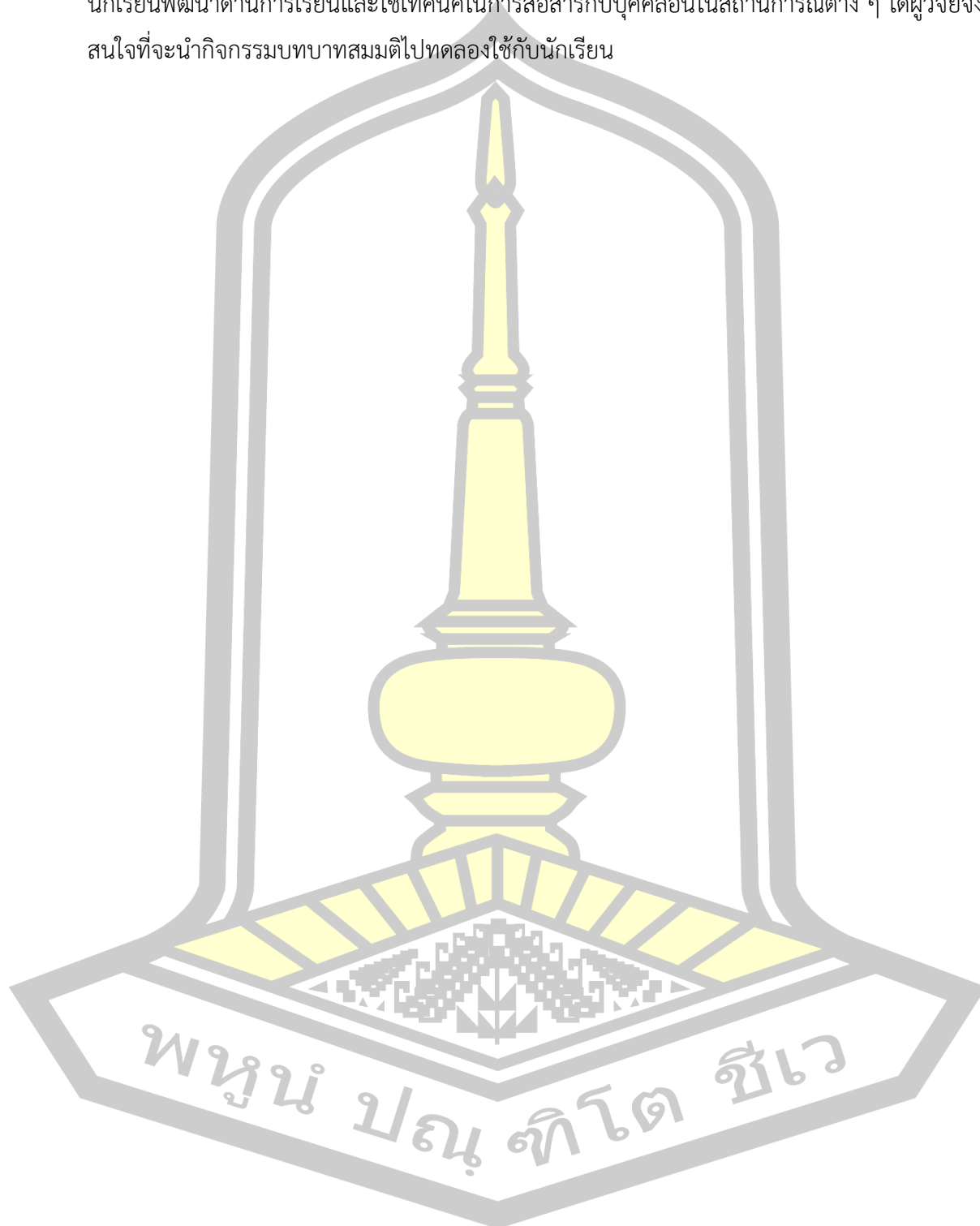
ในหลักสูตร Immersion Program 1 of the Sate Senior High School Of Karangpandan, Indonesia โดยมีจุดประสงค์คือ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนและเพื่อศึกษาตรวจสอบหาประสิทธิภาพของเทคนิคการสอนแบบบทบาทสมมติ และเพื่อหาจุดแข็งและจุดอ่อนของการสอนแบบบทบาทสมมติ ปัญหาในการวิจัยคือ ความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ขั้นตอนการวิจัยประกอบด้วย การวางแผน การปฏิบัติ การสังเกต และการตรวจสอบผล โดยการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้เทคนิคการสังเกต และไม่สังเกต ซึ่งเทคนิคที่ไม่ใช่การสังเกตคือ การใช้แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ ส่วนเทคนิคการสังเกตใช้บันทึกภาคสนามและแบบฟอร์มการสังเกตเป็นการเก็บข้อมูล มีการประเมินผ่านการทดสอบก่อนเรียน และทดสอบหลังเรียน เพื่อเปรียบเทียบว่า บทบาทสมมติสามารถพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนได้ดีเพียงไร ซึ่งผลการวิจัยพบว่า บทบาทสมมติสามารถพัฒนาความสามารถในการพูดของนักเรียนได้ดีและเป็นเทคนิคการสอนที่มีประสิทธิภาพสำหรับการเรียนรู้และมีจุดแข็งมากกว่าจุดอ่อน นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า นักเรียนสามารถพูดได้ดีขึ้นและพัฒนาคำศัพท์และโครงสร้างหลักไวยากรณ์ได้ดีขึ้นอีกด้วย การใช้บทบาทสมมติในการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษในห้องเรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนและพูดภาษาอังกฤษมากขึ้นซึ่งจากการเปรียบเทียบผลต่างคะแนนการทดสอบก่อนเรียน คือ ร้อยละ 59 และหลังเรียนโดยใช้บทบาทสมมติร้อยละ 71

Erasma, Gatot Sutapa, และ Salam (2012) ทำการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อศึกษาการพัฒนาความสามารถในการพูดของนักเรียนโดยใช้เทคนิคบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สำหรับนักเรียนสายวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ (SMP) Negeri 3 Meliau Indonesia ซึ่งนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้มี จำนวน 38 คน วิธีการวิจัยเป็นแบบวิจัยในชั้นเรียน ในการเก็บข้อมูลผู้วิจัยใช้การวัดผลประเมินผลโดยใช้แบบบันทึกภาคสนามและแบบสังเกต และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการพูดของนักเรียนเพิ่มขึ้นภายหลังจากการใช้บทบาทสมมติในการเรียนการสอน โดยอ้างอิงจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ยจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน กล่าวคือผลการทดสอบก่อนเรียนร้อยละ 57.24 และผลทดสอบหลังเรียนร้อยละ 66.18 ซึ่งมีคุณภาพในเกณฑ์ดีซึ่งหมายความว่า การใช้เทคนิคบทบาทสมมติในการสอนสามารถพัฒนาความสามารถของนักเรียนได้ดีขึ้น

March (2016) ใช้เรื่อง Soperezhivanie เพื่อดึงความสนใจของนักเรียนอนุบาล และฝึกให้นักเรียนเกิดจินตนาการโดยทดลองกับนักเรียน จำนวน 25 คน สังเกตจากการบันทึกวีดีโอจำนวน 60 ชั่วโมง พบว่า นักเรียนเรียนรู้ประสบการณ์จากตัวละครในเรื่องและรู้จักการพัฒนาอารมณ์ของตนเองผ่านกิจกรรมกลุ่ม

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศนี้สรุปได้ว่าการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติจะช่วยพัฒนาความสามารถด้านการพูดของนักเรียน ทำให้นักเรียนเกิด

ความมั่นใจในการเรียนและในสถานการณ์จริง สามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้ดีขึ้นอันจะส่งผลให้
นักเรียนพัฒนาด้านการเรียนและใช้เทคนิคในการสื่อสารกับบุคคลอื่นในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ผู้วิจัยจึง
สนใจที่จะนำกิจกรรมบทบาทสมมติไปทดลองใช้กับนักเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทบาทสมมติ การวิจัยในครั้งนี้เป็นลักษณะการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้รูปแบบตามแผนการทดลองกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One-Group-Pre test-Post test Design) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. รูปแบบที่ใช้ในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การจัดการกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลพรประดิษฐ์ อำเภอนองบุรี จังหวัดกาฬสินธุ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 89 คน จากห้องเรียนจำนวน 3 ห้อง

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนโรงเรียนอนุบาลพรประดิษฐ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนอนุบาลพรประดิษฐ์ อำเภอนองบุรี จังหวัดกาฬสินธุ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 32 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม ซึ่งแต่ละห้องมีความสามารถไม่ต่างกัน เนื่องจากเป็นการจัดชั้นเรียนแบบคละความสามารถ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 ชนิด ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง ซึ่งเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบทบาทสมมติซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบไปด้วย 2 ตอน ตอนที่ 1 แบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน ตอนที่ 2 แบบทดสอบภาคปฏิบัติ 20 คะแนน รวมคะแนนทั้ง 2 ตอน 40 คะแนน

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพของเครื่องมือ ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบทบาทสมมติ ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาตามขั้นตอน ดังนี้
  - 1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศการพูดภาษาอังกฤษ
  - 1.2 วิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
  - 1.3 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ความสัมพันธ์เพื่อสร้างเนื้อหาของกิจกรรมให้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ จากคำอธิบายในหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

พูน ปณ ทิโต ชีเว

ตาราง 2 การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญและเวลา
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แผนที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
1 (2 แผน)	Shopping การซื้อของ	ต 1.1 เข้าใจและตีความ เรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อ ประเภทต่างๆและแสดง ความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ต 1.2 มีทักษะการสื่อสาร ทางภาษาในการแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสาร แสดง ความรู้สึกและความคิดเห็น อย่างมีประสิทธิภาพ	1.นักเรียนเข้าใจคำศัพท์และ บอกความหมายได้ (K) 2.นักเรียนสามารถพูดออก เสียงประโยคคำสั่งที่ กำหนดให้ได้ (P) 3.นักเรียนมีความรับผิดชอบ ต่องานที่ได้รับมอบหมาย และส่งงานได้ทันตามที่ กำหนด (A)	2
2 (2 แผน)	Describing People การบรรยาย ลักษณะ บุคคล	ต 1.1 เข้าใจและตีความ เรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อ ประเภทต่างๆและแสดง ความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ต 1.2 มีทักษะการสื่อสาร ทางภาษาในการแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสาร แสดง ความรู้สึกและความคิดเห็น อย่างมีประสิทธิภาพ	1.นักเรียนเข้าใจและปฏิบัติ ตามคำสั่งด้วยการแสดง บทบาทสมมติและพูดเลียน ประโยคได้ (K) 2.นักเรียนสามารถพูด บรรยายลักษณะของส่วน ต่าง ๆ ของร่างกายได้ (P) 3.นักเรียนมีความมุ่งมั่นใน การทำงาน (A)	2

พูน ปณ ภิโต ชเว

ตาราง 2 (ต่อ)

แผนที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
3 (2 แผน)	Giving Directions การบอก ทิศทาง	ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ	1.นักเรียนสามารถฟังคำสั่งและแสดงบทบาทสมมติได้อย่างถูกต้อง (K) 2.นักเรียนปฏิบัติตามด้วยการแสดงท่าทางและพูดเลียนประโยคได้ (P) 3.นักเรียนไม่เรียนรู้ (A)	2
4 (2 แผน)	Occupation การบอก เกี่ยวกับอาชีพ	ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน	1.นักเรียนเข้าใจและปฏิบัติตามคำสั่งด้วยการแสดงบทบาทสมมติและพูดเลียนประโยคได้ (K) 2.นักเรียนสามารถพูดออกเสียงประโยคคำสั่งที่กำหนดให้ได้ (P) 3.นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานได้ทันตามที่กำหนด (A)	2
รวม		จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง		

1.4 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดทำเสร็จแล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง
แล้วนำข้อเสนอมาปรับปรุงแก้ไข

1.6 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูด
ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มาแก้ไขจุดประสงค์และกิจกรรมให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดตาม
ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) เนื้อหาและ
วิธีในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

1.6.1 นางดวงใจ คำแห่งพล ตำแหน่ง ครู ค.ศ.3 สถานที่ทำงาน โรงเรียน
หนองกุงศรีวิทยาคาร อำเภอหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษ

1.6.2 นางโชติรส แก้วภิรมย์ ตำแหน่ง ครู ค.ศ.3 สถานที่ทำงาน โรงเรียน
หนองกุงศรีวิทยาคาร อำเภอหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษ

1.6.3 นายทองศักดิ์ อำไพ ตำแหน่ง ครู ค.ศ.3 สถานที่ทำงาน โรงเรียน
หนองกุงศรีวิทยาคาร อำเภอหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น

1.6.3 นางกนกอร ภูนาสูง ตำแหน่ง ครู ค.ศ.3 สถานที่ทำงาน โรงเรียน
หนองกุงศรีวิทยาคาร อำเภอหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

1.6.4 นางสาวณัฏฐ์ชุตารุ กิณะรี ครู ค.ศ.2 สถานที่ทำงาน โรงเรียน
หนองกุงศรีวิทยาคาร อำเภอหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรศึกษาศาสตร
บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น

1.7 นำคะแนนจากการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ได้จากการประเมินของ
ผู้เชี่ยวชาญไปวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย เพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์คุณภาพและความเหมาะสมตามแบบ
มาตราส่วน ประเมินค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ ดังนี้
(บุญชม ศรีสะอาด, 2535)

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
4.51-5.00	หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
3.51-4.50	หมายถึง เหมาะสมมาก
2.51-3.50	หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
1.51-2.50	หมายถึง เหมาะสมน้อย

1.00-1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนอนุบาลพรประดิษฐ์ ที่ผ่านการตรวจสอบแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และไม่เคยเรียนเนื้อหานี้มาก่อน จำนวน 1 ห้องเรียน

1.9 นำข้อบกพร่องที่ได้จากการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มาปรับปรุง

1.10 จัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเป็นฉบับจริง เพื่อนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง ในการทดลองภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565

2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

2.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษและ จุดประสงค์การเรียนรู้แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้และจำนวนข้อสอบ กำหนดขอบข่าย ประเด็นในการให้คะแนน

2.2 ศึกษานิยามศัพท์เฉพาะของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสร้างแบบทดสอบ

2.3 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ตอน

ตอนที่ 1 ประกอบไปด้วย แบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ต้องการใช้จริง 20 ข้อ

ตาราง 3 วิเคราะห์การออกข้อสอบแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

ต้องการใช้จริง 20 ข้อ

หน่วยการ เรียนรู้	Unit	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อ ที่สร้างขึ้น	จำนวนข้อ ที่ใช้จริง
1	Shopping การซื้อของ	1.นักเรียนเข้าใจคำศัพท์และบอกความหมายได้ (K) 2.นักเรียนสามารถพูดออกเสียงประโยคคำสั่งที่กำหนดให้ได้ (P) 3.นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานได้ทันตามที่กำหนด (A)	7	5

ตาราง 3 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้	Unit	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อที่สร้างขึ้น	จำนวนข้อที่ใช้จริง
2	Describing People การบรรยายลักษณะบุคคล	1.นักเรียนเข้าใจและปฏิบัติตามคำสั่งด้วยการแสดงบทบาทสมมติและพูดเลียนประโยคได้ (K) 2.นักเรียนสามารถพูดบรรยายลักษณะของส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้ (P) 3.นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน (A)	8	5
3	Giving Directions การบอกทิศทาง	1.นักเรียนสามารถฟังคำสั่งและแสดงบทบาทสมมติได้อย่างถูกต้อง (K) 2.นักเรียนปฏิบัติตามด้วยการแสดงท่าทางและพูดเลียนประโยคได้ (P) 3.นักเรียนไม่เรียนรู้ (A)	8	5
4	Bargaining the price การพูดต่อรองราคา	1.นักเรียนเข้าใจและปฏิบัติตามคำสั่งด้วยการแสดงบทบาทสมมติและพูดเลียนประโยคได้ (K) 2.นักเรียนสามารถพูดออกเสียงประโยคคำสั่งที่กำหนดให้ได้ (P) 3.นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานได้ทันตามที่กำหนด (A)	7	5
รวม			30	20

ตอนที่ 2 แบบทดสอบภาคปฏิบัติ จำนวน 8 ข้อ ต้องการใช้จริง จำนวน 4 ข้อ

ตาราง 4 วิเคราะห์การออกข้อสอบแบบทดสอบภาคปฏิบัติจำนวน 8 ข้อ ต้องการใช้จริง จำนวน 4 ข้อ

หน่วยการเรียนรู้	Unit	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อที่สร้างขึ้น	จำนวนข้อที่ใช้จริง
1	Shopping การซื้อของ	1.นักเรียนเข้าใจคำศัพท์และบอกความหมายได้ (K) 2.นักเรียนสามารถพูดออกเสียงประโยคคำสั่งที่กำหนดให้ได้ (P) 3.นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานได้ทันตามที่กำหนด (A)	2	1
2	Describing People การบรรยาย ลักษณะ บุคคล	1.นักเรียนเข้าใจและปฏิบัติตามคำสั่งด้วยการแสดงบทบาทสมมติและพูดเลียนประโยคได้ (K) 2.นักเรียนสามารถพูดบรรยายลักษณะของส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้ (P) 3.นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน (A)	2	1
3	Giving Directions การบอก ทิศทาง	1.นักเรียนสามารถฟังคำสั่งและแสดงบทบาทสมมติได้อย่างถูกต้อง (K) 2.นักเรียนปฏิบัติตามด้วยการแสดงท่าทางและพูดเลียนประโยคได้ (P) 3.นักเรียนใฝ่เรียนรู้ (A)	2	1
4	Bargaining the price การพูด ต่อรองราคา	1.นักเรียนเข้าใจและปฏิบัติตามคำสั่งด้วยการแสดงบทบาทสมมติและพูดเลียนประโยคได้ (K) 2.นักเรียนสามารถพูดออกเสียงประโยคคำสั่งที่กำหนดให้ได้ (P) 3.นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานได้ทันตามที่กำหนด (A)	2	1
รวม			8	4

2.4 กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งดัดแปลงจากเกณฑ์ของ Foreign Service Institute (FSI. 1979) First Certificate in English (FCE. 1987) และ J.L.D. Clark (Clark.1972) โดยแบ่งความสามารถออกเป็น 5 ระดับ คือ อ่อนถึงดีมาก ทั้งนี้จะให้น้ำหนักคะแนนตั้งแต่ 1-10 คะแนน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 5 วิเคราะห์การให้คะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

ระดับ	คะแนน	รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนน
ดีมาก	9-10	พูดคล่องได้ทุกเรื่อง ถึงแม้ยังไม่ราบรื่นในการพูด พูดและออกเสียงถูกต้องเข้าใจได้ทั้งหมด ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้อง
ดี	7-8	พูดช้าไม่คล่องในบางครั้ง ต้องพูดซ้ำใหม่ พูดและออกเสียงผิดน้อยมาก ผู้ฟังเข้าใจได้เป็นส่วนใหญ่ ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ผิดน้อยมาก
พอใช้	5-6	พูดช้าและไม่คล่องบ่อยครั้ง บางประโยคพูดได้ไม่จบ พูดและออกเสียงผิดในบางครั้ง แต่สื่อให้ผู้ฟังพอเข้าใจได้ ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ผิดในบางครั้ง
เกือบพอใช้	3-4	พูดช้ามากและตะกุกตะกัก พูดและออกเสียงผิดบ่อยครั้ง สื่อให้ผู้ฟังพอเข้าใจได้เล็กน้อย ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ผิดบ่อยครั้ง
อ่อน	1-2	พูดตะกุกตะกักและไม่ปะติดปะต่อ จนพูดคุยกันไม่รู้เรื่องเกือบ ทั้งหมด พูดและออกเสียงผิดมาก ไม่สามารถสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจได้เลย ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ผิดมาก

นำคะแนนที่ได้จากการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ แบบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ มาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และนำไปเปรียบเทียบกับระดับคุณภาพของเกณฑ์ประเมินของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2557) ดังนี้

ร้อยละ	ระดับคุณภาพ
80-100	ดีเยี่ยม
70-79	ดี
60-69	พอใช้
50-59	ผ่าน
0-49	ไม่ผ่าน

ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ใช้เกณฑ์ผ่านร้อยละ 60

2.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นเสนอต่อที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาความถูกต้องตามเนื้อหา แบบทดสอบกับจุดประสงค์ แล้วนำแบบทดสอบมาปรับปรุงแก้ไข

2.6 นำแบบทดสอบที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วพร้อมแบบประเมินนำเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาว่าแบบทดสอบที่สร้างขึ้นนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้หรือไม่ แล้วประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ซึ่งมีเกณฑ์ความสอดคล้องดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551)

- +1 เมื่อวัดได้ว่าข้อสอบนั้นตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ไม่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

จากนั้นจึงคัดเลือกแบบทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ซึ่งแสดงว่าแบบทดสอบนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

2.7 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญซึ่งประกอบไปด้วย 2 ตอน ตอนที่ 1 แบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน ตอนที่ 2 แบบทดสอบภาคปฏิบัติ จำนวน 4 ข้อ ข้อละ 5 คะแนน ทั้งหมด 24 ข้อ รวมคะแนน 40 คะแนน ไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

2.8 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหาคุณภาพของข้อสอบและความเหมาะสมของเกณฑ์การให้คะแนน ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบไปด้วย แบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ต้องการใช้จริง 20 ข้อ และแบบทดสอบภาคปฏิบัติ จำนวน 8 ข้อ ต้องการใช้จริง จำนวน 4 ข้อ รวมทั้งหมด 24 ข้อ จากนั้นนำข้อสอบจำนวน 24 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ

2.9 จัดพิมพ์แบบแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
ฉบับสมบูรณ์ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วให้เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการ
เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

รูปแบบที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้รูปแบบ (One-Group-Pre test-Post test Design) โดยทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างเพียงกลุ่มเดียว

ตาราง 6 แบบแผนการทดลอง

Pre-test	Treatment	Post-test
T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

T ₁	แทน	การสอบก่อนเรียน (Pre-test)
X	แทน	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนา ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ
T ₂	แทน	การสอบหลังเรียน (Post-test)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการ มีขั้นตอนดังนี้

- ชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึงจุดประสงค์ และบทบาทหน้าที่ของนักเรียนในระหว่างการจัดกิจกรรม
- ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้เวลาในการสอบ 1 ชั่วโมง บันทึกผลการสอบของนักเรียนแต่ละคนไว้เป็นคะแนนทดสอบก่อนเรียนสำหรับการวิเคราะห์ผล
- ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง

4. ทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน

5. นำคะแนนที่เก็บรวบรวมข้อมูลได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ เพื่อสรุปผลการทดลองตามความมุ่งหมายการวิจัยต่อไป

การจัดกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการจัดกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean or $\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation or S.D.)

2. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบใช้บทบาทสมมติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และใช้สูตร E_1/E_2 ในการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สูตร E_1/E_2 (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 113-114)

3. วิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผล (E.I.)

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 การหาค่าร้อยละ (Percentage) คำนวณจากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{ตัวเลขที่ต้องการเปรียบเทียบ}}{\text{จำนวนเต็ม}}$$

$$\text{สูตร } P = \frac{F}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

F แทน ความถี่ของข้อมูลที่ต้องการ

N แทน จำนวนทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum x$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) จากสูตร
 (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2544)

$$\text{สูตร } S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X แทน ค่าคะแนนแต่ละตัว
 $\sum$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

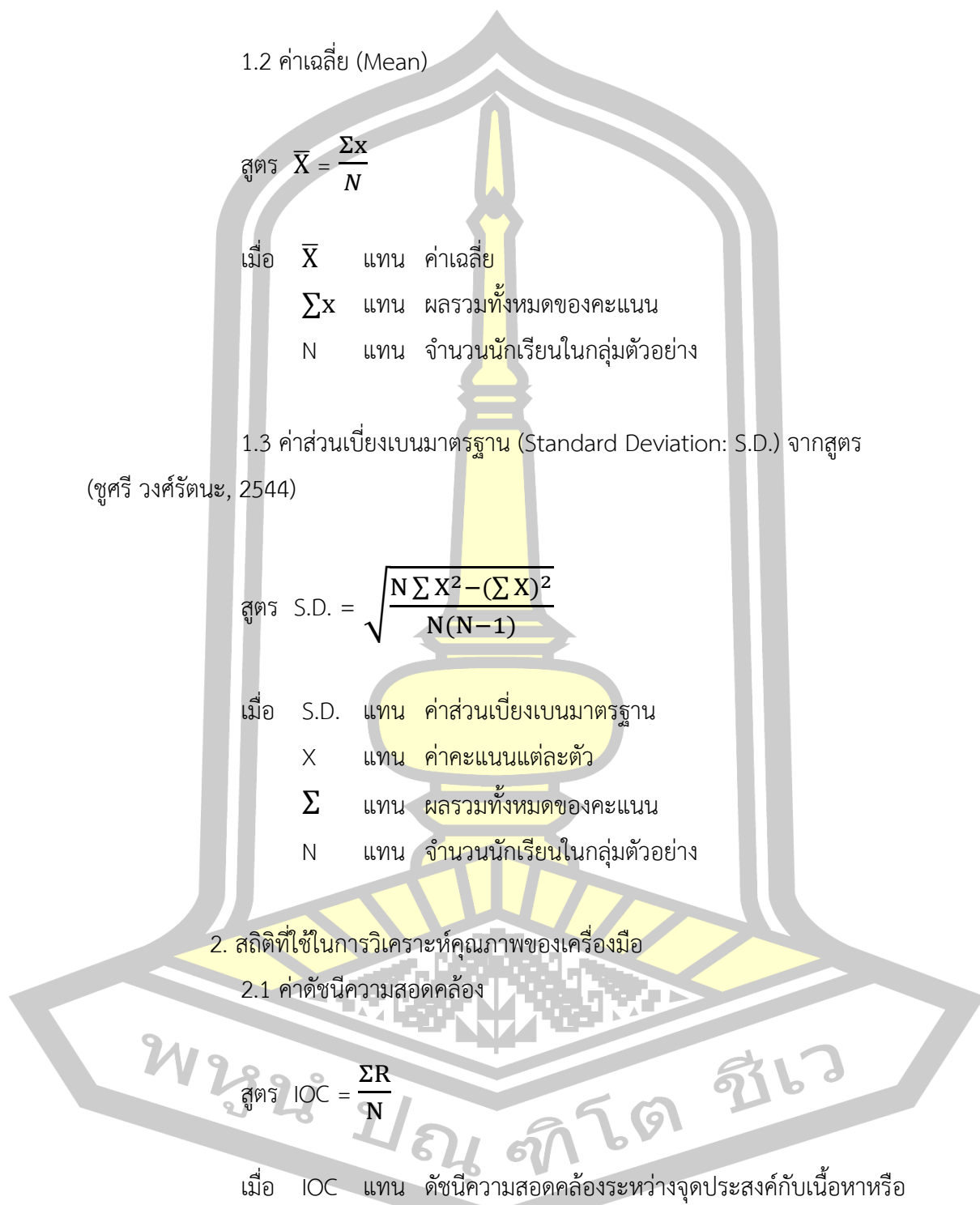
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ

2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง

$$\text{สูตร } IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหาหรือ
 ระหว่างข้อสอบกับเนื้อหา

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2.2 การหาค่าความยากง่าย เป็นการวิเคราะห์รายข้อ ให้สูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\text{สูตร } P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P คือ ดัชนีความยากของข้อสอบ

R คือ จำนวนนักเรียนที่ตอบข้อสอบนั้นได้ถูกต้อง

N คือ จำนวนนักเรียนที่ตอบข้อสอบทั้งหมด

2.3 การวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก เป็นการดูความเหมาะสมของรายข้อว่าข้อคำถามสามารถจำแนกกลุ่มเก่ง และกลุ่มอ่อนได้จริง หรือจำแนกผู้ที่มีคุณลักษณะสูงจากผู้มีคุณลักษณะต่ำได้ ใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\text{สูตร } r = \frac{R_u - R_L}{N}$$

เมื่อ r คือ ค่าอำนาจจำแนก

R_u คือ จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูงที่ตอบถูก
(กลุ่มสูงใช้ประมาณร้อยละ 25 ของนักเรียนทั้งหมด)

R_L คือ จำนวนนักเรียนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูก
(กลุ่มต่ำใช้ประมาณร้อยละ 25 ของนักเรียนทั้งหมด)

N คือ จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ

2.4 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งฉบับ โดยใช้สูตรของโลเวทท์ (Lovett) ดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2552 : 106)

$$\text{สูตร } r_{cc} = 1 - \frac{K \sum X_i - \sum X_i^2}{(K-1) \sum (X_i - C)^2}$$

เมื่อ r_{cc} คือ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

K คือ จำนวนข้อของแบบทดสอบทั้งฉบับ

X_i คือ จำนวนข้อของแบบทดสอบทั้งฉบับ

C คือ คะแนนเกณฑ์

ดังนี้

2.5 การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบใช้บทบาทสมมติ โดยใช้สูตร

$$\text{สูตรที่ 1 } E_1 = \frac{\sum X}{\frac{N}{A} \times 100} \quad \text{หรือ} \quad E_1 = \frac{\bar{X}}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum X$ คือ คะแนนรวมของแบบฝึกปฏิบัติกิจกรรมหรืองานที่ทำระหว่างเรียนทั้งที่เป็นกิจกรรมในห้องเรียน นอกห้องเรียนหรือออนไลน์
 A คือ คะแนนเต็มของแบบฝึกปฏิบัติ ทุกชิ้นรวมกัน
 N คือ จำนวนผู้เรียน

$$\text{สูตรที่ 2 } E_2 = \frac{\sum F}{\frac{N}{B} \times 100} \quad \text{หรือ} \quad E_2 = \frac{\bar{F}}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum F$ คือ คะแนนรวมของผลลัพธ์ของการประเมินหลังเรียน
 B คือ คะแนนเต็มของการประเมินสุดท้ายของแต่ละหน่วย ประกอบด้วยผลการสอบหลังเรียนและคะแนนจากการประเมินงานสุดท้าย
 N คือ จำนวนผู้เรียน

2.6 การหาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ คำนวณตามวิธีการ ดังนี้

$$E.I. = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{(\text{คะแนนเต็มจำนวนนักเรียน}) - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}$$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทบาทสมมติ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ผู้วิจัยใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียน
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
$\sum x$	แทน	คะแนนรวม
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
P	แทน	ร้อยละ
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
D	แทน	ความแตกต่างระหว่างคะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
โดยใช้บทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาด้าน
การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 3 ค่าดัชนีประสิทธิผลความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้บทบาท
สมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้บทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และระดับคุณภาพของคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (N = 32)

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ค่าเฉลี่ย (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	ระดับคุณภาพ
แผนที่ 1	7.63	1.52	76.25	ดี
แผนที่ 2	8.06	1.39	80.63	ดีเยี่ยม
แผนที่ 3	8.53	1.22	85.31	ดีเยี่ยม
แผนที่ 4	7.94	1.32	79.38	ดี
รวม	32.16	1.89	80.39	ดีเยี่ยม

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่า ในภาพรวม ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังการได้รับการสอนแบบใช้บทบาทสมมติเท่ากับ 32.16 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.89 คิดเป็นร้อยละ 80.39 มีระดับคุณภาพ ดีเยี่ยม ซึ่งผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 โดยที่ผู้เรียนมีคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับคุณภาพดีเยี่ยม ได้แก่ แผนที่ 2 และแผนที่ 3 และได้ระดับคุณภาพ ดี ในแผนที่ 1 และ แผนที่ 4

พหุ ประถมศึกษา

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 80/80
คำนวณหาค่า E_1 จากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียน จำนวน 4 แผน และหาค่า E_2 จากการทดสอบหลังเรียน ดังปรากฏในตาราง 8

ตาราง 8 ค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

รายการ	จำนวนนักเรียน (N)	คะแนน เต็ม	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของ กระบวนการ (E_1)	32	40	32.16	1.89	80.39
ประสิทธิภาพของ ผลลัพธ์ (E_2)	32	40	34.75	2.48	82.19
ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ E_1/E_2 เท่ากับ 80.39/82.19					

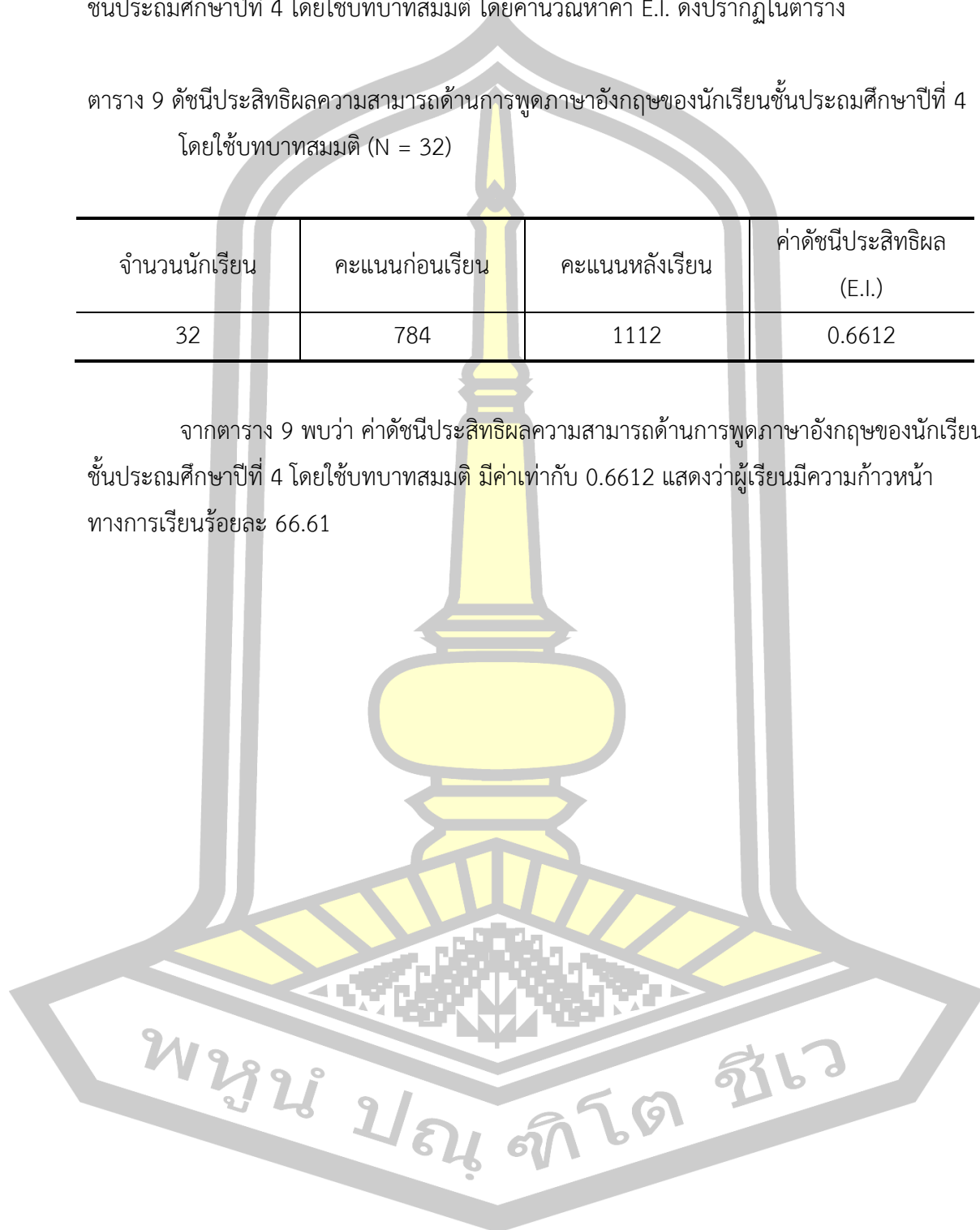
จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยจากแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 แผน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 32.16 คิดเป็นร้อยละ 80.39 และผลจากการวัดผลการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 34.75 คิดเป็นร้อยละ 82.19 ดังนั้นประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทบาทสมมติ จึงมีประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ (E_1/E_2) เท่ากับ 80.39/82.19 แสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพด้านกระบวนการและประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพการเรียนรู้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80

ตอนที่ 3 ค่าดัชนีประสิทธิผลความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทบาทสมมติ โดยคำนวณหาค่า E.I. ดังปรากฏในตาราง

ตาราง 9 ดัชนีประสิทธิผลความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
โดยใช้บทบาทสมมติ (N = 32)

จำนวนนักเรียน	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.)
32	784	1112	0.6612

จากตาราง 9 พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทบาทสมมติ มีค่าเท่ากับ 0.6612 แสดงว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้า
ทางการเรียนร้อยละ 66.61

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทบาทสมมติ มีขั้นตอนเสนอผลการศึกษาค้นคว้าดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้บทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 80/80
3. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้บทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

สรุปผล

ในงานวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทบาทสมมติ สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังการได้รับการสอนโดยใช้บทบาทสมมติเท่ากับ 32.16 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.89 คิดเป็นร้อยละ 80.39 มีระดับคุณภาพ ดีเยี่ยม
2. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.39/82.19 แสดงว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

3. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทบาทสมมติ มีค่าเท่ากับ 0.6612 แสดงว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนร้อยละ 66.61

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าวิจัยครั้งนี้มีประเด็นที่น่าสนใจและควรนำมาอภิปราย ได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังการได้รับการสอนโดยใช้บทบาทสมมติเท่ากับ 32.16 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.89 คิดเป็นร้อยละ 80.39 มีระดับคุณภาพ ดีเยี่ยม ซึ่งผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 โดยที่ผู้เรียนมีคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับคุณภาพดีเยี่ยม ได้แก่ แผนที่ 2 และแผนที่ 3 และ ได้ระดับคุณภาพ ดี ในแผนที่ 1 และ แผนที่ 4 ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ อรุณทัย กิตติธีระวัฒน์ (2551) ศึกษาเรื่องการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนบ้านร่องเชียงแวง กิ่งอำเภอภูซาง จังหวัดพะเยา จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษามีทั้งหมด 3 ชนิด คือ

- 1) แผนการเรียนรู้การจัดทำกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
- 2) แบบประเมินการพูดระหว่างเรียน และ 3) แบบวัดความรู้ความเข้าใจในการเลือกใช้ภาษาสื่อสารในบทสนทนา โดยใช้แบบวัดความรู้ความเข้าใจในการเลือกใช้ภาษาสื่อสารในบทสนทนาทดสอบก่อนเรียน หลังจากนั้นจึงดำเนินการสอนที่ละแผนควบคู่กับการใช้แบบประเมินการพูดระหว่างเรียน จนครบทั้ง 10 แผน และใช้แบบวัดความรู้ความเข้าใจในการเลือกใช้ภาษาสื่อสารในบทสนทนาทดสอบหลังเรียน นำผลการประเมินการพูดระหว่างเรียน และผลการประเมินการวัดความรู้ความเข้าใจในการเลือกใช้ภาษาสื่อสารในบทสนทนาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า 1) แผนการจัดกิจกรรมโดยใช้บทบาทสมมติช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษดีขึ้น 2) ผลการประเมินการพูดระหว่างเรียนโดยเฉลี่ยนักเรียนผ่านเกณฑ์ระดับ 3 ขึ้นไปมากกว่าร้อยละ 60 และ 3) ผลการประเมินแบบวัดความรู้ความเข้าใจในการเลือกใช้ภาษาสื่อสารในบทสนทนาหลังเรียนปรากฏว่านักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 76

2. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.39/82.19 แสดงว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ พิชญ์ภวิศ ภูมิณี (2554) ได้ทำการ

วิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้บทบาทสมมติ โรงเรียนบ้านโคกklad อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานีสำนักงานเขตพื้นที่อุดรธานี เขต 1 จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ จำนวน 6 แผน แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แบบวัดเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผล ผลการศึกษาพบว่า ค่าประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยบทบาทสมมติมีประสิทธิภาพเท่ากับ $83.83 / 84.83$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 บทบาทสมมติมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 74.15 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษหลังจากเรียนรู้ด้วยบทบาทสมมติโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก

3. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทบาทสมมติ มีค่าเท่ากับ 0.6612 แสดงว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนร้อยละ 66.61 ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ พิชญ์ภวิศ ภูมิณี และสมบูรณ์ พินธุรักษ์ (2553) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้บทบาทสมมติ โรงเรียนบ้านโคกklad อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 30 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์จากการทำแบบทดสอบย่อยในการประเมินความสามารถด้านการพูดของนักเรียนดีขึ้น และนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการพูดภาษาอังกฤษโดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก และได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ในงานวิจัยว่า การจัดกลุ่มนักเรียนควรจัดเป็นกลุ่มแบบละความสามารรถ คือ เก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อให้ นักเรียนได้ช่วยเหลือกันและกัน นักเรียนที่อ่อนจะได้พัฒนาความสามารถตนเองตามศักยภาพ ส่วนนักเรียนที่เก่งจะได้เพิ่มทักษะการอธิบายหรือการถ่ายทอดความรู้ให้เพื่อนในกลุ่ม นอกจากนี้ครูผู้สอนจะต้องเตรียมแหล่งข้อมูลความรู้ให้แก่เด็กเรียนทั้งในรูปแบบของสื่อการเรียนการสอน และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะใช้ประกอบกิจกรรมบทบาทสมมติที่นักเรียนสามารถค้นคว้าได้ตามต้องการ

การใช้บทบาทสมมติ เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ทำให้เด็กมีความกล้าแสดงออก มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ได้แสดงท่าทางตามบทบาทที่ได้รับ จากสภาพปัญหาในห้องเรียนที่ผู้วิจัยพบว่านักเรียนไม่กล้าที่จะออกมาพูดภาษาอังกฤษ ไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาในการสื่อสาร รวมทั้งไม่มีเทคนิคที่น่าสนใจ ซึ่งลักษณะภายในห้องเรียนมีความสามารถไม่ต่างกัน เนื่องจากการจัดชั้นเรียนแบบละความสามารรถ โดยผลการจัดกิจกรรมโดยใช้บทบาทสมมติทำให้เด็กมีความสามัคคี

ในหมู่คณะ ได้คิดและแบ่งปันบทบาทความรู้ตามความเหมาะสม ได้แสดงท่าทางและพูดสื่อสารตามบทบาทที่ได้รับทำให้นักเรียนสนุกและกล้าที่จะพูดภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทบาทสมมติ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้และการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากการวิจัยพบว่าการใช้บทบาทสมมติในกิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ เป็นสิ่งที่ดี กล่าวคือ วิธีการสอนนี้มุ่งเน้นให้สมาชิกกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ดีต่อกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ร่วมกันแก้ปัญหา ร่วมรับผิดชอบ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้ โดยการทำงานเป็นกลุ่ม เป็นคู่และทำงานเป็นรายบุคคล อีกทั้งทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการพูด ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม

1.1 ผู้วิจัยควรคำนึงถึงกิจกรรมการเรียนการสอนและหน่วยการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ และเพื่อให้เกิดการเสริมสร้างความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษทางด้านต่างๆ ซึ่งผู้เรียนสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวัน

1.2 ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติโดยเฉพาะขั้นตอนที่ 1 คือ ขั้นตอนเตรียมการสอน (Preparation) ซึ่งเป็นขั้นตอนการฝึกเพื่อที่จะแสดงบทบาทสมมติ และควรให้เวลานักเรียนในการฝึกซ้อมอย่างเต็มที่ เพื่อให้การพูดและการแสดงบทบาทสมมติมีประสิทธิภาพมากขึ้น

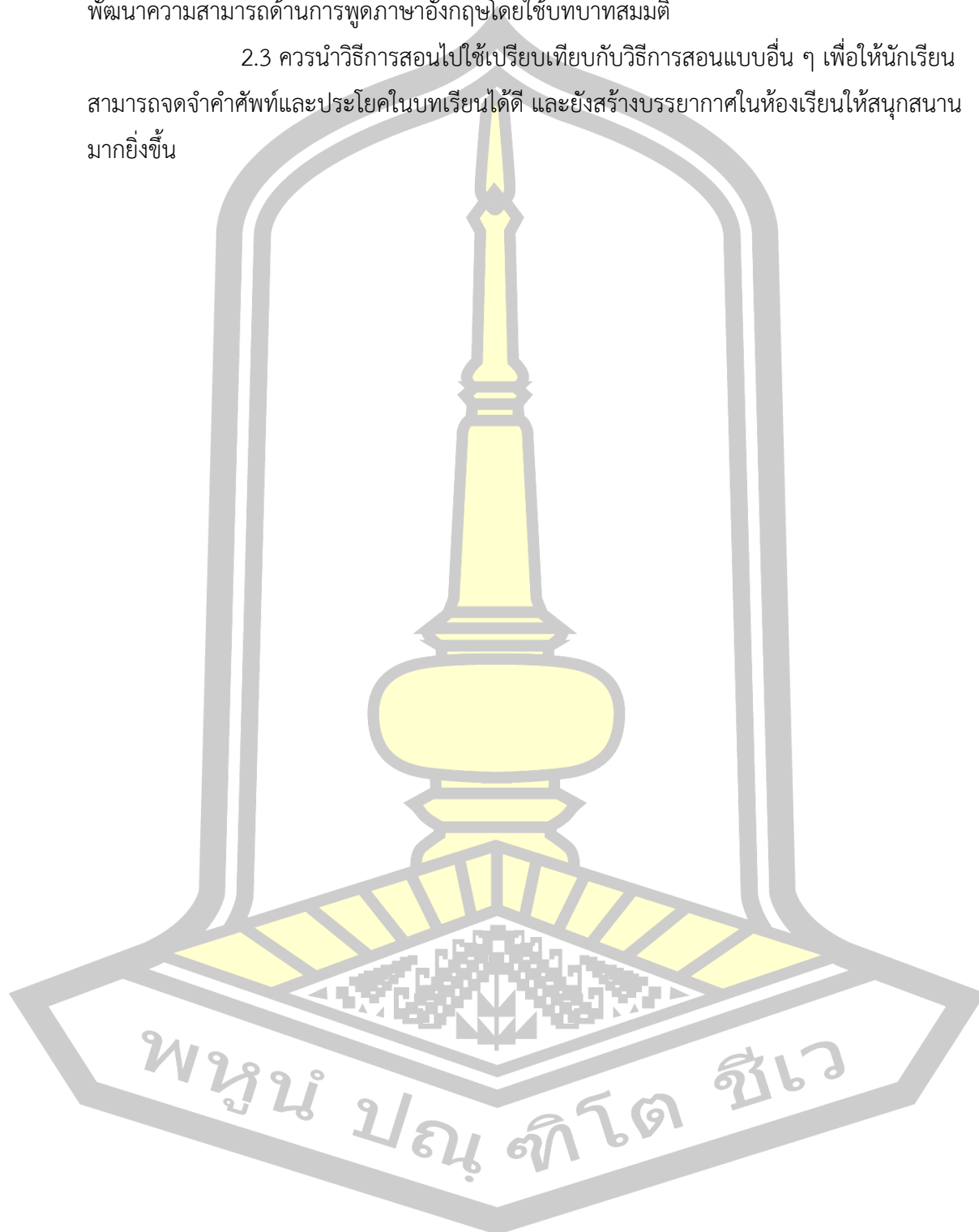
1.3 เมื่อนักเรียนกลุ่มใดแสดงได้ดีเยี่ยมควรให้คำชมเชยหรือรางวัล เพื่อเป็นการเสริมแรงให้นักเรียนและเกิดความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม การเสริมแรงควรให้คำชมเชยนักเรียนทุกระดับความสามารถทั้งกลุ่มดีเยี่ยม กลุ่มปานกลาง และกลุ่มที่ควรปรับปรุง ควรหาวิธีกระตุ้นนักเรียนที่ยังไม่กล้าแสดงออก สร้างบรรยากาศให้คุ้นเคยในกลุ่มสมาชิก

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทบาทสมมติ และในระดับอื่น ๆ

2.2 ควรใช้กิจกรรมที่หลากหลาย เช่น เกม เพลง สื่อจริงในการสอน เพื่อเป็นการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ

2.3 ควรนำวิธีการสอนไปใช้เปรียบเทียบกับวิธีการสอนแบบอื่น ๆ เพื่อให้นักเรียนสามารถจดจำคำศัพท์และประโยคในบทเรียนได้ดี และยังสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้สนุกสนานมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กาญจนา คุณารักษ์. (2558). *การออกแบบการเรียนการสอน*. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตนครปฐม พระราชวังสนามจันทร์.
- เกศสุดา ปงลังกา. (2550). *การศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาความสามารถด้านการพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2545). *การทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 20. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2544). *การวิจัยเพื่อการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ : ทิปปลิเคชั่น.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2533). *เทคโนโลยีการออกแบบและพัฒนา*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ทีศนา แคมมณี. (2550). *รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทีศนา แคมมณี. (2551). *ศาสตร์การสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิภาพร บุญกุล และคณะ. (2554). *การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านและบทบาทสมมติ. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 8(37), 33-40*.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). *หลักการวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

- ปวริศา เกษมสุข และทวีศักดิ์ ชันยศ. (2560). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยใช้ชุดฝึกอบรมด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติ. รายงานสืบเนื่องการประชุมสัมมนาวิชาการ การนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ เครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ครั้งที่ 17 “บูรณาการงานวิจัยสู่การพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน”. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ปาริชาติ เตชะ. (2553). รายงานการวิจัย การพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้บทบาทสมมติ. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เผชิญ กิจระการ. (2544). ดัชนีประสิทธิผล. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- พิชญ์ภวิศ ภูมิภณี และสมบุรณ์ พินธุรักษ์. (2553). การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.
- พิชญ์ภวิศ ภูมิภณี. (2554). การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้บทบาทสมมติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พัฒนทิพย์ ทวยเจริญ. (2544). การพูดภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2556). วิจัยเชิงคุณภาพการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ละเอียต จุฑานันท์. (2543). แนวการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ . กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- วิมลรัตน์ ชัยสิทธิ์. (2522). การแสดงบทบาทสมมติในการสอนกลุ่มบูรณาการสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2553). นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้. กาฬสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- ศศิภา ไชยวงศ์. (2553). การใช้การสอนแบบชักชวนร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อเพิ่มพูน การฟังพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและลดความวิตกกังวลของนักเรียนในชมรม มัคคุเทศก์น้อย. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

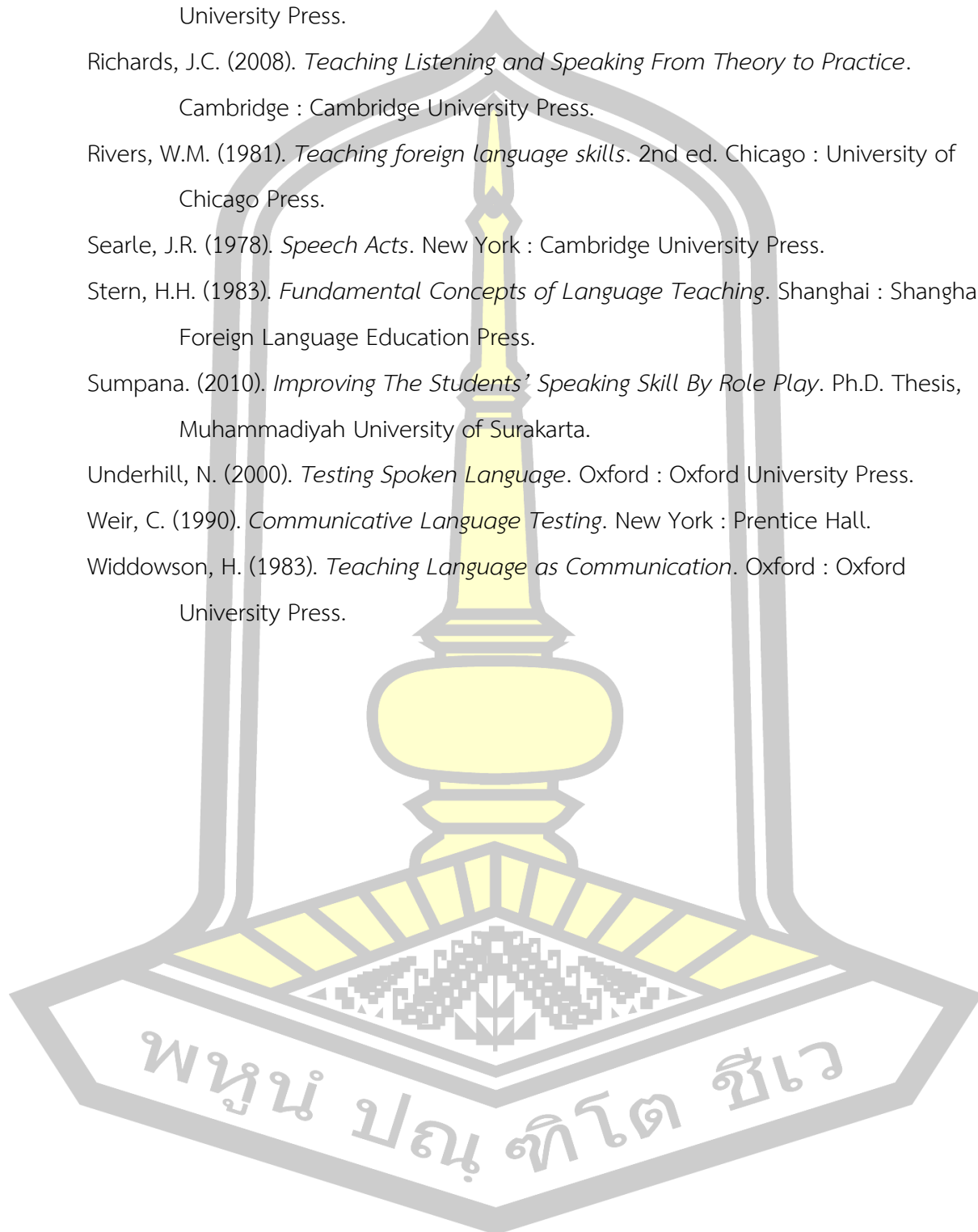

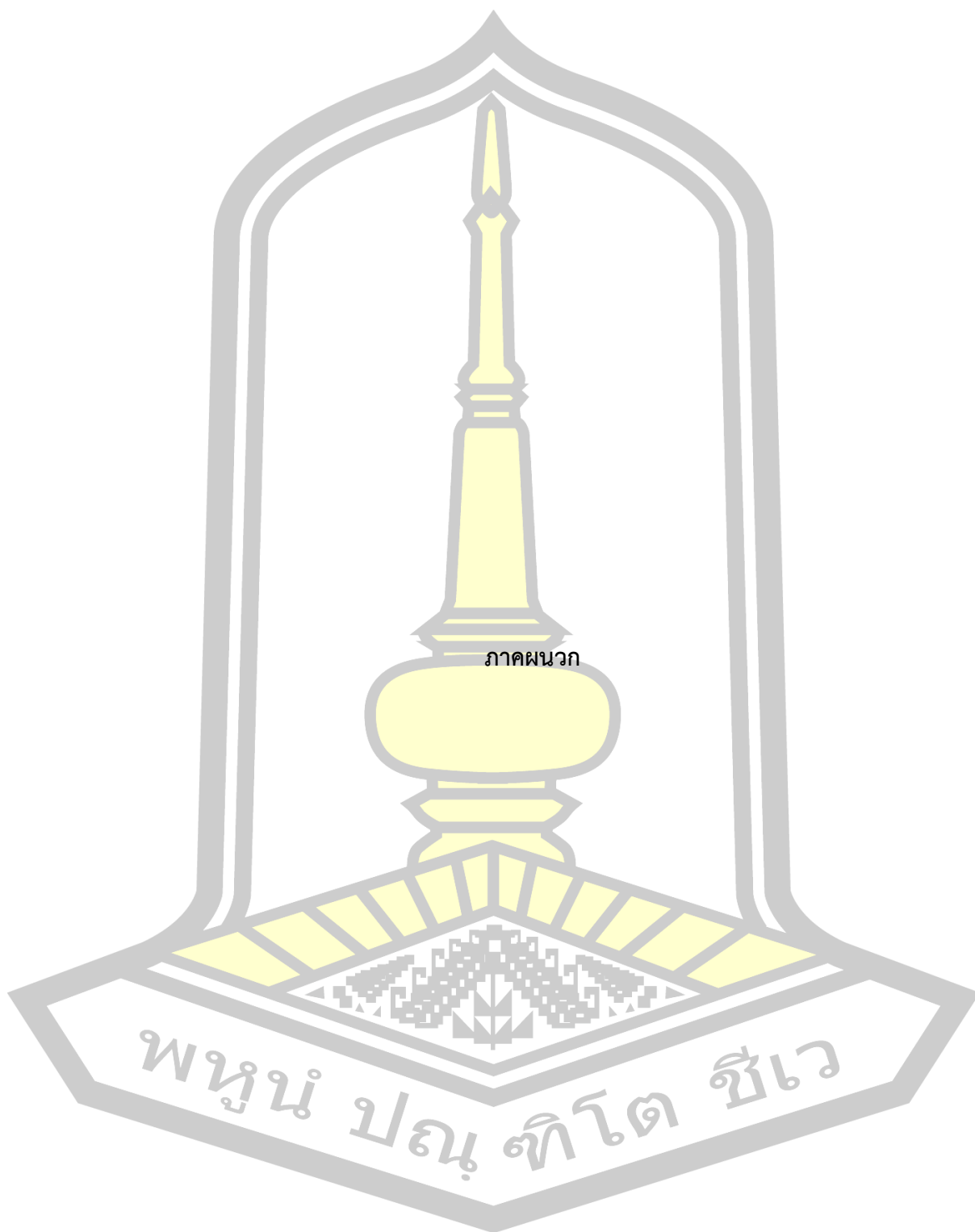
- ศุภิพร สุ่มมาตย์. (2558). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และ เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การสอนแบบมุ่ง ประสพการณ์ทางภาษา. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 34, 197–208.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2560). *รายงานผลการทดสอบระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน (O-net) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2560*. [ออนไลน์]. ได้จาก : <http://www.nests.or.th/>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 30 มีนาคม 2560].
- สมบัติ คชสิทธิ์. (2560). การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนยุค THAILAND 4.0. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 7(2), 177.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2551). *ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. กภาพสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2552). *ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 3. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2557). *แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุกัญญา ศิลประสาธ. (2544). *การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ*. สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรี นครินทรวิโรฒ.
- สุชาดา ทิพย์มนตรี. (2556). *ประสิทธิผลของการใช้การแสดงบทบาทสมมติในการสอน “ภาษาอังกฤษเพื่อการบริการ”*. สุราษฎร์ธานี : คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). *วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ : ภาควิชา มัธยมศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2546). *การบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ : ที. พีพรีนธ์.
- อรุณทัย กิตติธรรวัฒน์ (2551). *การจัดกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อวยชัย ผกามาศ. (2542). *วาทกรรม*. พิมพ์ครั้งที่ 3. ภูเก็ต : สถาบันราชภัฏภูเก็ต.
- อ้อม ประนอม. (2540). *วิทยาการสำหรับวิทยากร*. กรุงเทพฯ : ช้างฟ้า.

- อัจฉรา วงษ์โสธร. (2538). *แนวการสร้างข้อสอบทางภาษา*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). *หลักการสอน*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- Brown, D. (2001). *Teaching by Principles*. 2nd ed. San Francisco : San Francisco State University.
- Bygate, M. (1995). *“Speaking” in Language Teaching*. Oxford : Oxford University Press.
- Celce–Murcia, M. and Olstain, E. (2000). *Discourse and Context in Language Teaching*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Cummins, J. (1984). *Bilingualism and Special Education Multilingual Matters Limited*. Clevedon, Avon : University of Michigan (Assessment and Pedagogy).
- Dinapoli, R. (2009). Using Dramatic Role-Play to Develop Emotional Aptitude. *International Journal of English Studies*, 9,(2), 97-110.
- Eckard, R. and An, M.K. (1981). *Language in Education: Theory and practice*. Washington DC : Teaching conversation Skill in ESL Theory and Practice.
- Education First (EF). (2561). *The world’s largest ranking of countries and regions by English skills*. [online]. Available from : <http://www.ef.co.th>. [accessed 16 May 2022].
- Erasma, Y., Gatot, S. and Salam , U. (2012). Improving Students' Speaking Ability in Class Thru The Role Play Technique. *Journal Pendidikan dan Pembelajaran*, 2, 10.
- Finochiaro, M. and Brumfit, C. (1986). *The functional-Notional Approach : From Theory to Practice*. Oxford : Oxford University Press.
- Freeman, D.L. (2000). *Techniques and principles in language teaching*. New York : Oxford University Press.
- Harmer J. (1984). *The practice of English language teaching*. London : Longman.
- Harmer J. (1992). *The practice of English language teaching*. 4th ed. London : Longman.
- Harmer, J. (2007). *How to Teach English*. 2nd ed. London : Pearson Education Limited.
- Harper-Whalen, S. and Morris, S. (2005). Using a role-play activity in training In Training Solutions 9, 1-4. *Journal of Language Teaching and Research*, 8(5), 863-870.

- Joyce, B. and Weil, M. (2001). *Models of teaching*. 5th ed. Massachusetts : Pearson Allyn and Bacon.
- Ladousse, G.P. (1987). *Role Play - Resource Books for Teachers*. Oxford : Oxford University Press.
- Ladousse, G. (1997). *Role Play*. Oxford : Oxford University Press.
- Littlewood, W. (1981). *Communicative Language Teaching*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Livingstone, L. (1986). *Dicing With Dragons: An Introduction to Role-Playing Games*. New York : Plume Book/New American Library.
- Lynch, T. (1996). *Communication in the Language Classroom*. Oxford: Oxford University Press.
- March, S. (2016). Soprezhivanie: Dramatic Events in Fairy Tales and Play. *International Research in Early Childhood Education*, 7,(1), 68–84.
- Ments, M.V. (1989). *The effective use of role-play: a handbook for teachers and trainers (Revised, Subsequent ed.)*. New York : Nichols Pub Co.
- Ments, V.M. (1986). *The Effective Use of Role Play : Practical Techniques for Improving Learning*. London : Kogan Page.
- Moorwood, H. (1978). *Sections from Modern English Teacher*. London : Lowe and Brydone Ltd.
- Nunan, D. (2003). *Practical English Language Teaching*. New York : McGraw-Hill Education.
- Paulston, C.B. and Bruder, M.N. (1975). *Teaching English as a second language: techniques and procedures*. Cambridge : Winthrop Publishers.
- Paulston, C.B. (1978). Interaction Activities in the Foreign Classroom : or How to Grow the Tulip Rose in *Developing Communication Skills*. Boston : Winthrop Publishers, Inc.
- Revell, J. (1979). *Teaching techniques for communicative English*. Malaysia : Macmillan Press, Ltd.
- Richard, J. and Rodgers, T.S. (2002). *Approaches and Methods in Language Teaching*. Cambridge : Cambridge University Press.

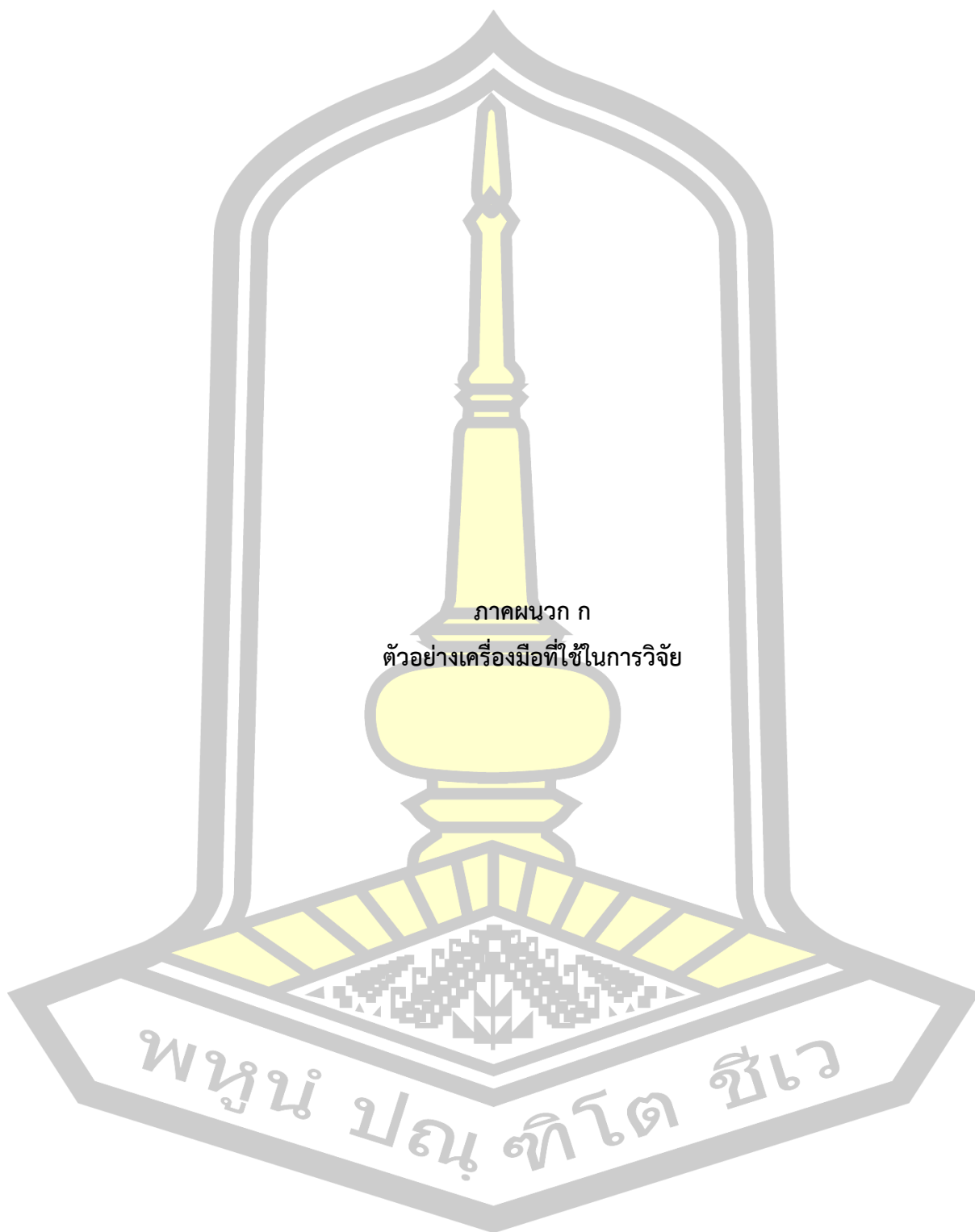
- Richards, J.C. (1985). *The Context of Language Teaching*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Richards, J.C. (2008). *Teaching Listening and Speaking From Theory to Practice*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Rivers, W.M. (1981). *Teaching foreign language skills*. 2nd ed. Chicago : University of Chicago Press.
- Searle, J.R. (1978). *Speech Acts*. New York : Cambridge University Press.
- Stern, H.H. (1983). *Fundamental Concepts of Language Teaching*. Shanghai : Shanghai Foreign Language Education Press.
- Sumpana. (2010). *Improving The Students' Speaking Skill By Role Play*. Ph.D. Thesis, Muhammadiyah University of Surakarta.
- Underhill, N. (2000). *Testing Spoken Language*. Oxford : Oxford University Press.
- Weir, C. (1990). *Communicative Language Testing*. New York : Prentice Hall.
- Widdowson, H. (1983). *Teaching Language as Communication*. Oxford : Oxford University Press.

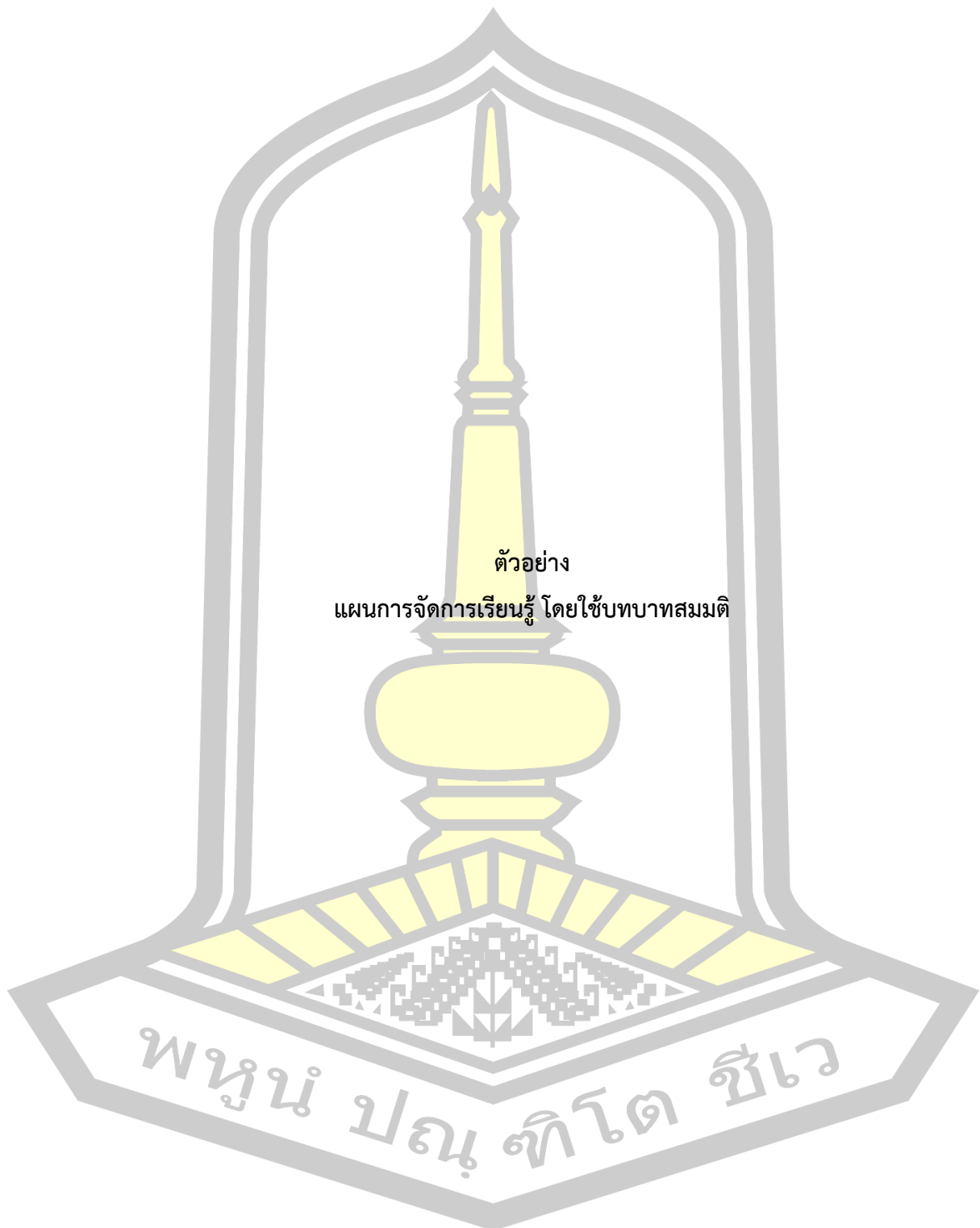
ภาคผนวก

พหุมนุ ปณ ทิโต ชีเว

ภาคผนวก ก
ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

พหุ ประทีป ชัยเว

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษ (อ 14101)	ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Shopping	เวลา 2 ชั่วโมง
แผนจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง At the market	เวลา 1 ชั่วโมง
ผู้สอน นางสาวเบญจรัตน์ สังข์มณี	

1. สาระสำคัญ

เป็นกิจกรรมที่เด็กๆชอบและมีความสุข ได้ซื้อสิ่งของที่ต้องการและจำเป็น ทำให้เราสนุก ไม่ทุกข์ เพลิดเพลินสบายๆ ทำให้ไม่เครียด รู้จักวางแผนการใช้จ่ายเงินให้พอดี ไม่ฟุ่มเฟือย ซื้อในสิ่งที่จำเป็น

2. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 นักเรียนเข้าใจคำศัพท์และบอกความหมายได้ (K)

3.2 นักเรียนสามารถพูดออกเสียงประโยคคำสั่งที่กำหนดให้ได้ (P)

3.3 นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานได้ทันตามที่กำหนด (A)

4. สาระการเรียนรู้

Form / Structure:

- Can I help you?
- I want to buy some fruit.
- Do you have some (papayas)?
- How many do you want?
- I want (2 kilos).
- How much is it?
- It is (one hundred sixty-two).
- Is there anything else?
- No, that's all
- They are (seventy baht a kilo).

- There are (seventy bananas).
- May I have (a bowl of noodles)?
- Which one do you want?
- Do you want anything else?

Vocabulary: papayas, bananas, six apples, a mango, a watermelon, oranges, rambutans, mangosteens, grapes, chicken, rose-apples, a bowl, a piece, two kilos, one hundred sixty-two, seventy-nine, eighty-nine, thirty-five, forty-five, seventy, thirty-three, eighty, one hundred eighty-four, one hundred forty, two hundred forty

สถานการณ์บทบาทสมมติในการซื้อขายสินค้าในตลาด:

Shopkeeper: Good morning. Can I help you?

Customer: Yes, please. I want to buy some fruit. Do you have some papayas?

Shopkeeper: Yes. How many do you want?

Customer: Two please, and give me six apples, a mango, and a watermelon too. Do you have oranges?

Shopkeeper: Yes. How many do you want?

Customer: I want two kilos. How much is it?

Shopkeeper: Yes. It is one hundred sixty-two.

Shopkeeper: Is there anything else?

Customer: No, that's all.

5. สื่อการเรียนการสอน

- บัตรคำ
- รูปภาพ
- แดบประโยชน์
- ผลไม้จำลอง/ผลไม้จริง
- ใบความรู้ เรื่อง At the market

6. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- 6.1 ความสามารถในการสื่อสาร
- 6.2 ความสามารถในการคิด

7. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

7.1 ใฝ่เรียนรู้

7.2 มีวินัย

7.3 ความสามัคคี

8. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
ตรวจแบบทดสอบก่อนเรียน หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Shopping	แบบทดสอบก่อนเรียน หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Shopping	ประเมินตามสภาพจริง
แบบประเมินทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ 1 เรื่อง	ใบความรู้ที่ 1 Situation Shopping: At the market	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์
แบบประเมินพฤติกรรมจากการ แสดงบทบาทสมมติ 1 เรื่อง	แบบสังเกตพฤติกรรมกร ทำงานกลุ่ม	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

9. กิจกรรมการเรียนรู้

1. ขั้นเตรียม

- ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมและเกณฑ์การประเมินผลกิจกรรมในบทเรียน
ให้นักเรียนทราบพร้อมทั้งให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อประเมินความรู้ของนักเรียน โดยให้
เวลา 10 นาที

- ครูเตรียมความพร้อมนักเรียนโดยการให้นักเรียนนับเพิ่มทีละ 5 โดยแบ่งนักเรียนเป็น
2 กลุ่ม ชาย-หญิง ให้ผลัดกันนับเพิ่มทีละ 5 มีกติกาว่าเมื่อฝ่ายใดพูดจำนวนเลขเสร็จ อีกฝ่ายจะต้อง
พูดต่อทันที โดยเริ่มจาก ten ถึง fifty และจาก fifty นับลดมาถึง ten

- ครูสนทนากับนักเรียนว่า ใครได้ซื้อของที่สหกรณ์โรงเรียนบ้าง และมีอะไรขายบ้างให้
โอกาสนักเรียนตอบได้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

2. ขั้นคัดเลือกตัวแสดง

- ครูแจกใบความรู้เนื้อเรื่อง และให้นักเรียนแบ่งกลุ่มศึกษาค้นหาวีดิโอหรือเนื้อเรื่อง
- ครูอธิบายถึงเหตุผล วัตถุประสงค์ และภาพรวมของสถานการณ์ทั้งหมดพร้อมแจ้ง
ข้อมูลรายละเอียดที่จำเป็นในสถานการณ์

- ครูกำหนดสถานการณ์ในการแสดงบทบาทสมมติ

- ครูอธิบายเงื่อนไข กติกา ของการแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ที่กำหนดให้

พร้อมเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม

3. ขั้นสาธิตและตั้งความรู้

- ครูให้นักเรียนเข้ากลุ่มเพื่อคัดเลือกสมาชิกเข้าร่วมสวมบทบาทสมมติ

4. ขั้นฝึกและทบทวน

- นักเรียนร่วมกันคิดบทบาทสมมติ และแบ่งบทบาทสมมติตามความเหมาะสมของ

แต่ละคน

5. ขั้นแสดง

- ครูให้นักเรียนร่วมกันแสดงบทบาทสมมติ โดยแสดงบทบาทสมมติในตลาด

ซึ่งกำหนดให้มีผู้ขาย (Shopkeeper) และผู้ซื้อสินค้า (Customer) เพื่อให้นักเรียนได้กำหนดบทบาท พร้อมแสดงความคิดเห็น และแก้ปัญหาตามใบงานที่กำหนดให้ โดยใช้เวลาในการแสดงกลุ่มละ 15 นาที

- ครูคอยควบคุม จดบันทึก สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ ให้คำปรึกษากำหนดการเริ่มและการยุติบทบาทสมมติในใบความรู้

6. ขั้นอภิปรายและประเมินผล

- ครูให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทสมมติที่ครูกำหนดให้ ทั้งข้อดี และข้อเสีย
- ครูสรุปการอภิปรายประเด็นการเรียนรู้จากสถานการณ์ที่กำหนดให้ตามใบความรู้ว่ามีปัจจัยใดที่มีอิทธิพลต่อชีวิตประจำวัน และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
- ครูสรุปภาพรวมสาระความรู้เรื่อง At the market อีกครั้ง
- ครูประเมินผลกิจกรรม โดยประเมินจากแบบประเมินทักษะการพูด แบบสังเกตพฤติกรรมกลุ่ม ลงในแบบบันทึกคะแนนผลงานการปฏิบัติกิจกรรม

พูน ปณ ทิโต ชีเว

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษ (อ 14101)	ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Shopping	เวลา 2 ชั่วโมง
แผนจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง At the clothes shop	เวลา 1 ชั่วโมง
ผู้สอน นางสาวเบญจรัตน์ สังข์มณี	

1. สาระสำคัญ

การซื้อ ขายสินค้าในร้านขายเสื้อผ้า จะเกิดขึ้นกับบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป คือฝ่ายผู้ซื้อและฝ่ายผู้ขายทำการแลกเปลี่ยนสินค้ากันด้วยความพอใจและได้รับผลตอบแทนทั้งสองฝ่าย

2. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 นักเรียนยกตัวอย่างคำศัพท์และบอกความหมายได้ (K)

3.2 นักเรียนสามารถแสดงท่าทางตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้ (P)

3.3 นักเรียนมีความกระตือรือร้นกับงานที่ได้รับมอบหมาย (A)

4. สาระการเรียนรู้

Form / Structure:

- May I help you?
- Yes, please.
- What size?
- Small size.
- This way, please.
- Try it on.
- Hi
- I need some help.
- I want to change the jacket.
- It's the wrong size.
- No problem.

- Do you have the receipt?
- Yes, I think so.
- Please try on a new one.
- How is it?
- Great.
- Thank you.

Vocabulary: a swimsuit, swimming cap, sunglasses, size, small, medium, large, a dress, a jacket, a skirt, a T-shirt, a sweater, boots, shorts, pants, socks, shoes, try on, wear, plain, great, good, big

สถานการณ์บทบาทสมมติในการซื้อขายสินค้าในร้านขายเสื้อผ้า:

Situation 1

Customer: Hi, I need some help. I want to change the jacket. It's the wrong size.

Shopkeeper: No problem. Do you have the receipt?

Customer: Yes, I think so.

Shopkeeper: Please try on a new one.

Customer: How is it?

Shopkeeper: Great.

Customer: Thank you.

Situation 2

Customer: May I help you?

Shopkeeper: Yes, please. I want (a swimsuit).

Customer: Sure. What size?

Shopkeeper: Small size.

Customer: And what about color?

Shopkeeper: Pink, please.

Customer: This way, please. Try it on.

5.สื่อการเรียนการสอน

- บัตรคำ
- บัตรประโยค
- รูปภาพ

- เสื้อผ้าของจริง
- ใบความรู้ เรื่อง At the clothes shop

6. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- 6.1 ความสามารถในการสื่อสาร
- 6.2 ความสามารถในการคิด

7. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- 7.1 ใฝ่เรียนรู้
- 7.2 มีวินัย
- 7.3 ความสามัคคี

8. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
ตรวจแบบทดสอบก่อนเรียน หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Shopping	แบบทดสอบก่อนเรียน หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Shopping	ประเมินตามสภาพจริง
แบบประเมินทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ 1 เรื่อง	ใบความรู้ที่ 1 Situation Shopping: At the clothes shop	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์
แบบประเมินพฤติกรรมจากการ แสดงบทบาทสมมติ 1 เรื่อง	แบบสังเกตพฤติกรรม ทำงานกลุ่ม	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

9. กิจกรรมการเรียนรู้

1. ขั้นเตรียม

- ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมและเกณฑ์การประเมินผลกิจกรรมในบทเรียน
ให้นักเรียนทราบ
- ครูติดภาพร้านขายเสื้อผ้า หรือติดชื่อร้านขายเสื้อผ้าที่นักเรียนรู้จัก เช่น Somsri shop
(สมศรี ซ้อป) , body glove (บอดี โกลฟ) , Wimon Fashion (วิมล แฟชั่น) วาดภาพเด็ก 2 คน เดิน
ไปที่ร้านขายเสื้อผ้า ครูสนทนากับนักเรียน

T : Can you read these names?

Ss : Yes. นักเรียนอ่านชื่อแบรนด์เสื้อผ้า

T : What are the two girls going to do ?

Ss : ซื้อเสื้อผ้า

T : Yes. They are going to buy clothes.

- ครูวางชุดว่ายน้ำ หมวกว่ายน้ำ เสื้อยืด กางเกงขาสั้น แว่นกันแดด (ครูพยายามหาเสื้อผ้าและสิ่งของเหล่านี้ให้เป็นสีชมพู โดยการบอกนักเรียนที่มีของเหล่านี้นำมาก็ได้ ช่วยให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน)

- ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม แจกบัตรคำศัพท์ทั้ง 5 คำ ให้กลุ่มละ 1 ใบ ครูใช้เวลา นักเรียน 2 นาที ปรึกษากันว่าคำศัพท์ที่ได้รับจะตรงกับสิ่งของใดที่วางอยู่บนโต๊ะหน้าชั้นเรียน

- นักเรียนแต่ละกลุ่มหยิบสิ่งของและติดบัตรคำ ชูบัตรคำขึ้นทีละกลุ่ม ครูตรวจสอบ ความถูกต้อง

- ให้นักเรียนลองอ่านคำศัพท์ ครูแนะนำและแก้ไขการออกเสียงให้นักเรียนสะกดคำทุก คำพร้อมๆกัน คำละ 2-3 ครั้ง

2. ขั้นคัดเลือกตัวแสดง

- ครูแจกใบความรู้เนื้อเรื่อง โดยให้นักเรียนเลือกตัวแทนมาจับฉลากเนื้อเรื่อง โดยมีเนื้อ เรื่องให้จับฉลาก 2 สถานการณ์ และให้นักเรียนแบ่งกลุ่มศึกษาค้นหาวิเคราะห์เนื้อเรื่อง

- ครูอธิบายถึงเหตุผล วัตถุประสงค์ และภาพรวมของสถานการณ์ทั้งหมดพร้อมแจ้ง ข้อมูลรายละเอียดที่จำเป็นในสถานการณ์

- ครูกำหนดสถานการณ์ในการแสดงบทบาทสมมติ

- ครูอธิบายเงื่อนไข กติกา ของการแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ พร้อมเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม

3. ขั้นสาธิตและตั้งความรู้

- ครูให้นักเรียนเข้ากลุ่มเพื่อคัดเลือกสมาชิกเข้าร่วมสวมบทบาทสมมติ

4. ขั้นฝึกและทบทวน

- นักเรียนร่วมกันคิดบทบาทสมมติ และแบ่งบทบาทสมมติตามความเหมาะสม ของแต่ละคน

5. ขั้นแสดง

- ครูให้นักเรียนร่วมกันแสดงบทบาทสมมติ โดยแสดงบทบาทสมมติในร้านขายเสื้อผ้า ซึ่งกำหนดให้มีผู้ขาย(Shopkeeper) และผู้ซื้อสินค้า (Customer) เพื่อให้นักเรียนได้กำหนดบทบาท พร้อมแสดงความคิดเห็น และแก้ปัญหาตามใบงานที่กำหนดให้ โดยใช้เวลาในการแสดงกลุ่มละ 15 นาที

- ครูคอยควบคุม จัดบันทึก สังเกตพฤติกรรมนักเรียน ให้คำปรึกษากำหนดการเริ่มและการยุติบทบาทสมมติในใบความรู้

6. ชั้นอภิปรายและประเมินผล

- ครูให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทสมมติที่ครูกำหนดให้ ทั้งข้อดีและข้อเสีย
- ครูสรุปการอภิปรายประเด็นการเรียนรู้จากสถานการณ์ที่กำหนดให้ตามใบความรู้ว่ามีปัจจัยใดที่มีอิทธิพลต่อชีวิตประจำวัน และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
- ครูสรุปภาพรวมสาระความรู้เรื่อง At the clothes shop อีกครั้ง
- ครูประเมินผลกิจกรรม โดยประเมินจากแบบประเมินทักษะการพูด แบบสังเกตพฤติกรรมกลุ่ม และแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน ลงในแบบบันทึกคะแนนผลงานการปฏิบัติกิจกรรม

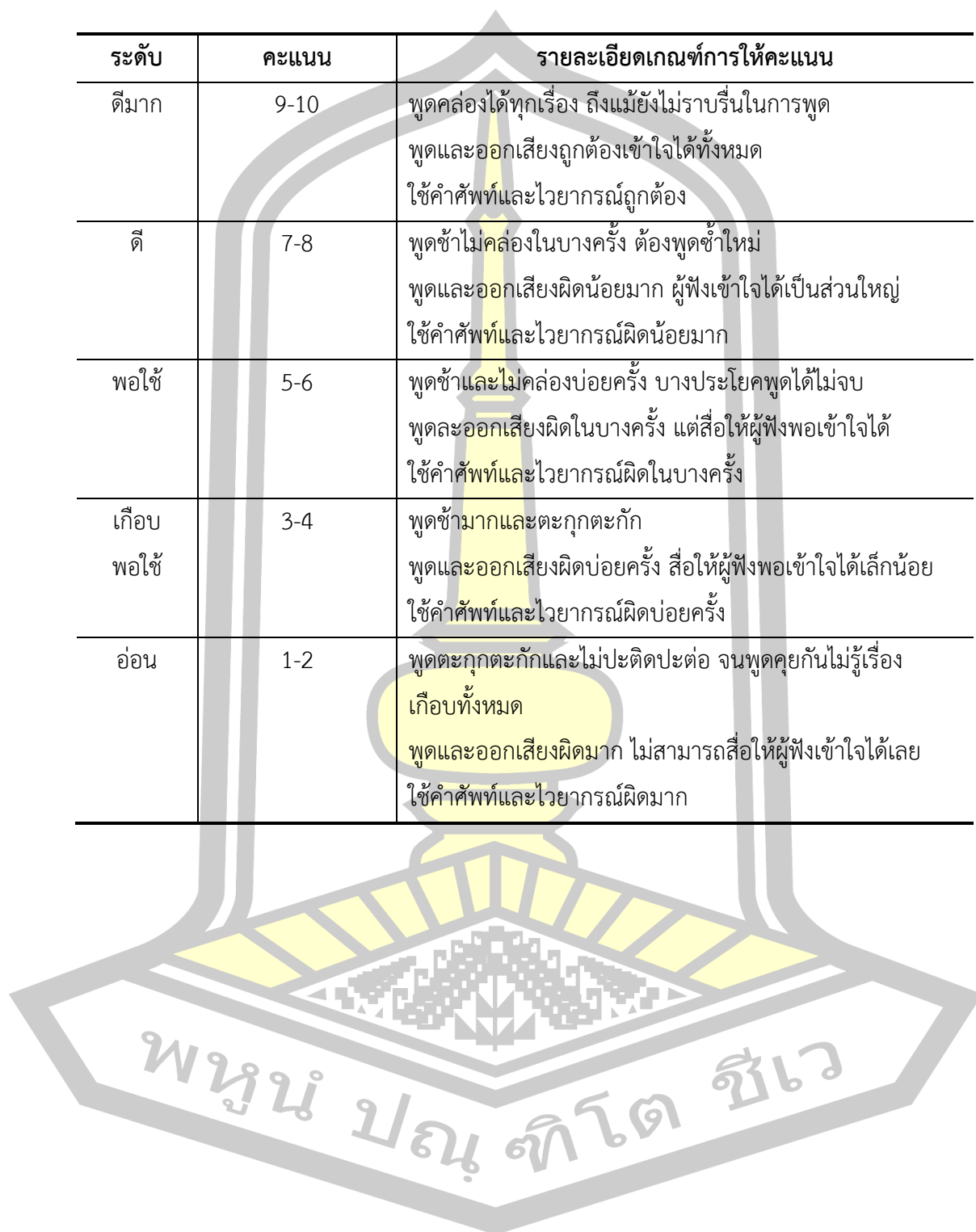

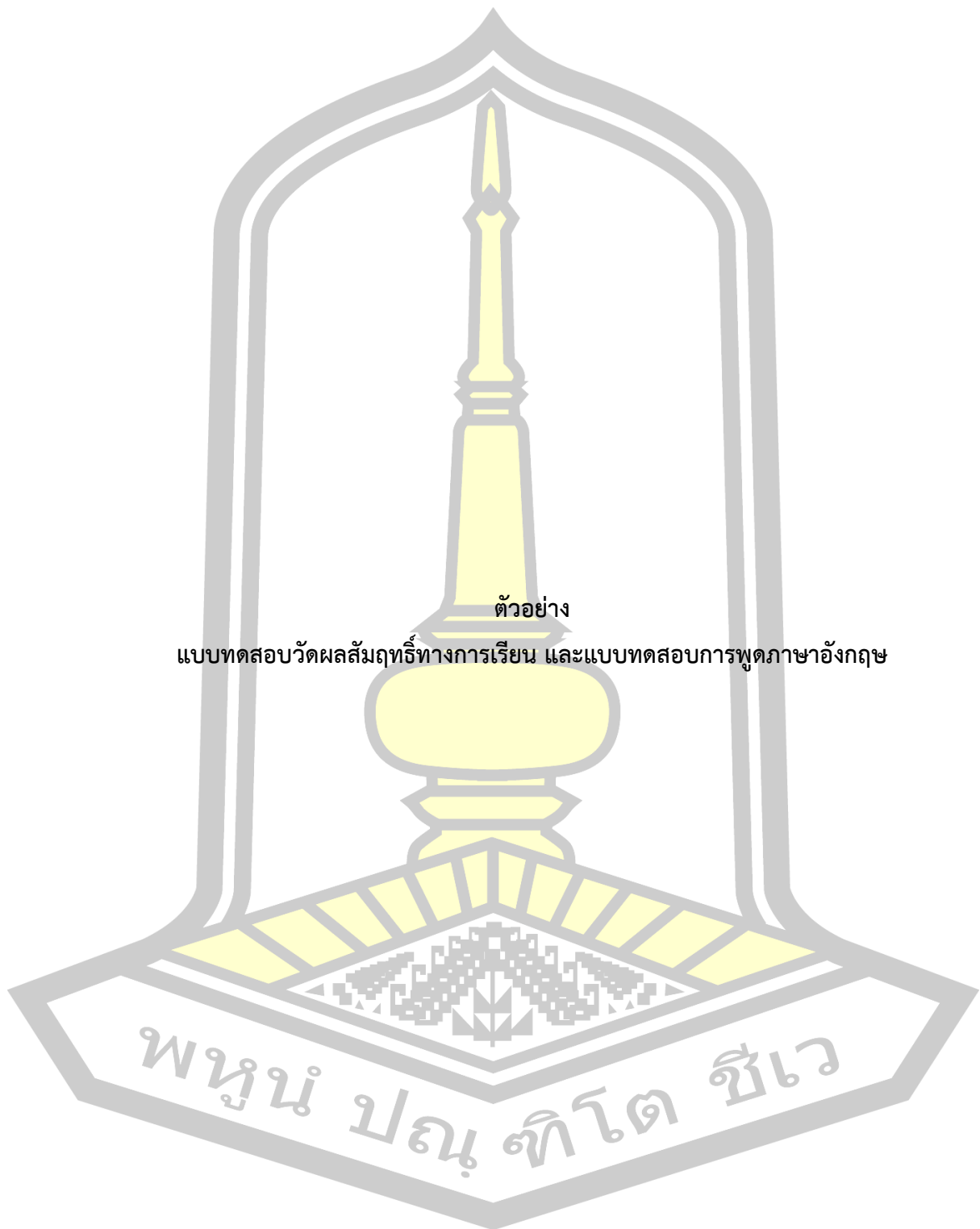

เกณฑ์การวัด

ระดับ	คะแนน	รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนน
ดีมาก	9-10	พูดคล่องได้ทุกเรื่อง ถึงแม้ยังไม่ราบรื่นในการพูด พูดและออกเสียงถูกต้องเข้าใจได้ทั้งหมด ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้อง
ดี	7-8	พูดช้าไม่คล่องในบางครั้ง ต้องพูดซ้ำใหม่ พูดและออกเสียงผิดน้อยมาก ผู้ฟังเข้าใจได้เป็นส่วนใหญ่ ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ผิดน้อยมาก
พอใช้	5-6	พูดช้าและไม่คล่องบ่อยครั้ง บางประโยคพูดได้ไม่จบ พูดและออกเสียงผิดในบางครั้ง แต่สื่อให้ผู้ฟังพอเข้าใจได้ ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ผิดในบางครั้ง
เกือบ พอใช้	3-4	พูดช้ามากและตะกุกตะกัก พูดและออกเสียงผิดบ่อยครั้ง สื่อให้ผู้ฟังพอเข้าใจได้เล็กน้อย ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ผิดบ่อยครั้ง
อ่อน	1-2	พูดตะกุกตะกักและไม่ปะติดปะต่อ จนพูดคุยกันไม่รู้เรื่อง เกือบทั้งหมด พูดและออกเสียงผิดมาก ไม่สามารถสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจได้เลย ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ผิดมาก

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน (Pre Test - Post Test)

Unit : Shopping

Directions: Choose the best answer.

คำชี้แจง: ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย X ทับตัวอักษรหน้าคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยทำลงในกระดาษคำตอบ

1. เมื่อเข้าไปในร้านขายเสื้อผ้า เจ้าของร้านพูดกับนักเรียนว่า “ May I help you?” นักเรียนจะพูดตอบว่าอย่างไร

- Yes, you may. I buy a swimsuit.
- OK, Please. I buy a swimsuit.
- Yes, you can. I want a swimsuit.
- Yes, please. I want a swimsuit.

2. Try it on มีความหมายว่าอย่างไร

- ให้พยายามลองใส่เสื้อผ้า
- ให้ลองใส่เสื้อผ้า
- ให้เลือกเสื้อผ้าใหม่ได้
- ให้เปลี่ยนเสื้อผ้าตัวใหม่

3. Shopkeeper: What size?

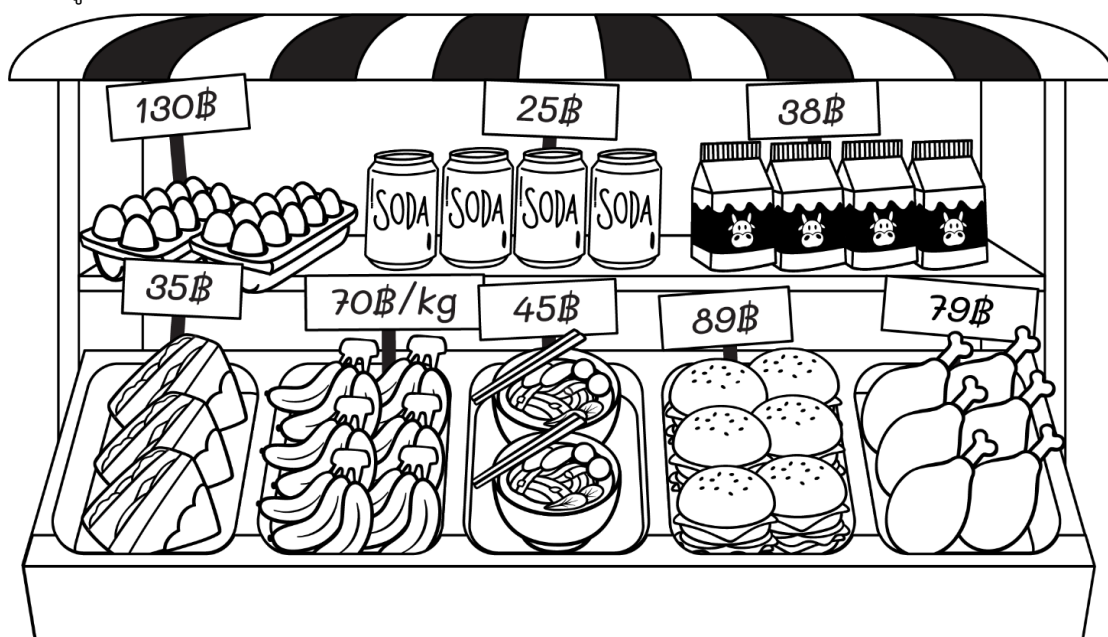
Customer: _____.

- Small
- Long
- Short
- Tall

4. ถ้าต้องการชมว่าเสื้อผ้าที่เพื่อนซื้อมันสวยดี นักเรียนควรพูดอย่างไร

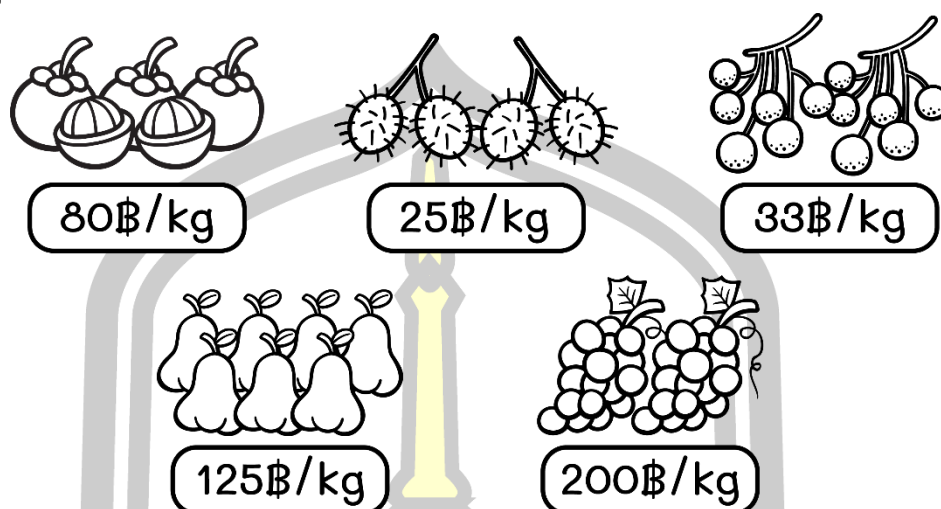
- It's good.
- It's big.
- It's great.
- It's plain.

ใช้ข้อมูลต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ 5-7

5. How much is a piece of chicken?
- It's seventy-nine baht.
  - It's eighty-nine baht.
  - It's thirty-five baht.
  - It's forty-five baht.
6. How much are the bananas?
- They are seventy baht a kilo.
  - Seventy kilos of bananas.
  - There are seventy bananas.
  - It's seventy-nine baht.
7. ถ้าต้องการซื้อถ้วยเต๋ยว 1 ชาม ควรพูดอย่างไร
- May I have a bowl of noodles?
  - Which one do you want?
  - How much is it?
  - Do you want anything else?

ใช้ข้อมูลต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ 8-10

8. Sam: _____.

Fruit seller: They are two hundred a kilo.

- How many grapes are there?
- How many rose-apples are there?
- How much are the grapes?
- How much are the rose-apples?

9. Sam: How many rambutans are there?

Fruit seller: _____.

- There are four rambutans.
- There are five rambutans.
- They are thirty-three baht a kilo.
- They are twenty-five baht a kilo.

10. Sam: Can I have twenty-three mangosteens please?.

Fruit seller: That's 3 kilos. That's _____ baht.

- eighty baht
- one hundred eighty-four baht
- one hundred forty baht
- two hundred forty baht

แบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

Situation Shopping: At the market

Shopkeeper: Good morning. Can I help you?

Customer: Yes, please. I want to buy some fruit. Do you have some papayas?

Shopkeeper: Yes. How many do you want?

Customer: Two please, and give me six apples, a mango, and a watermelon too. Do you have oranges?

Shopkeeper: Yes. How many do you want?

Customer: I want two kilos. How much is it?

Shopkeeper: Yes. It is one hundred sixty-two.

Shopkeeper: Is there anything else?

Customer: No, that' s all

Situation Shopping: At the clothes shop

Situation1

Customer: Hi, I need some help. I want to change the jacket. It's the wrong size.

Shopkeeper: No problem. Do you have the receipt?

Customer: Yes, I think so.

Shopkeeper: Please try on a new one.

Customer: How is it?

Shopkeeper: Great.

Customer: Thank you.

Situation2

Customer: May I help you?

Shopkeeper: Yes, please. I want (a swimsuit).

Customer: Sure. What size?

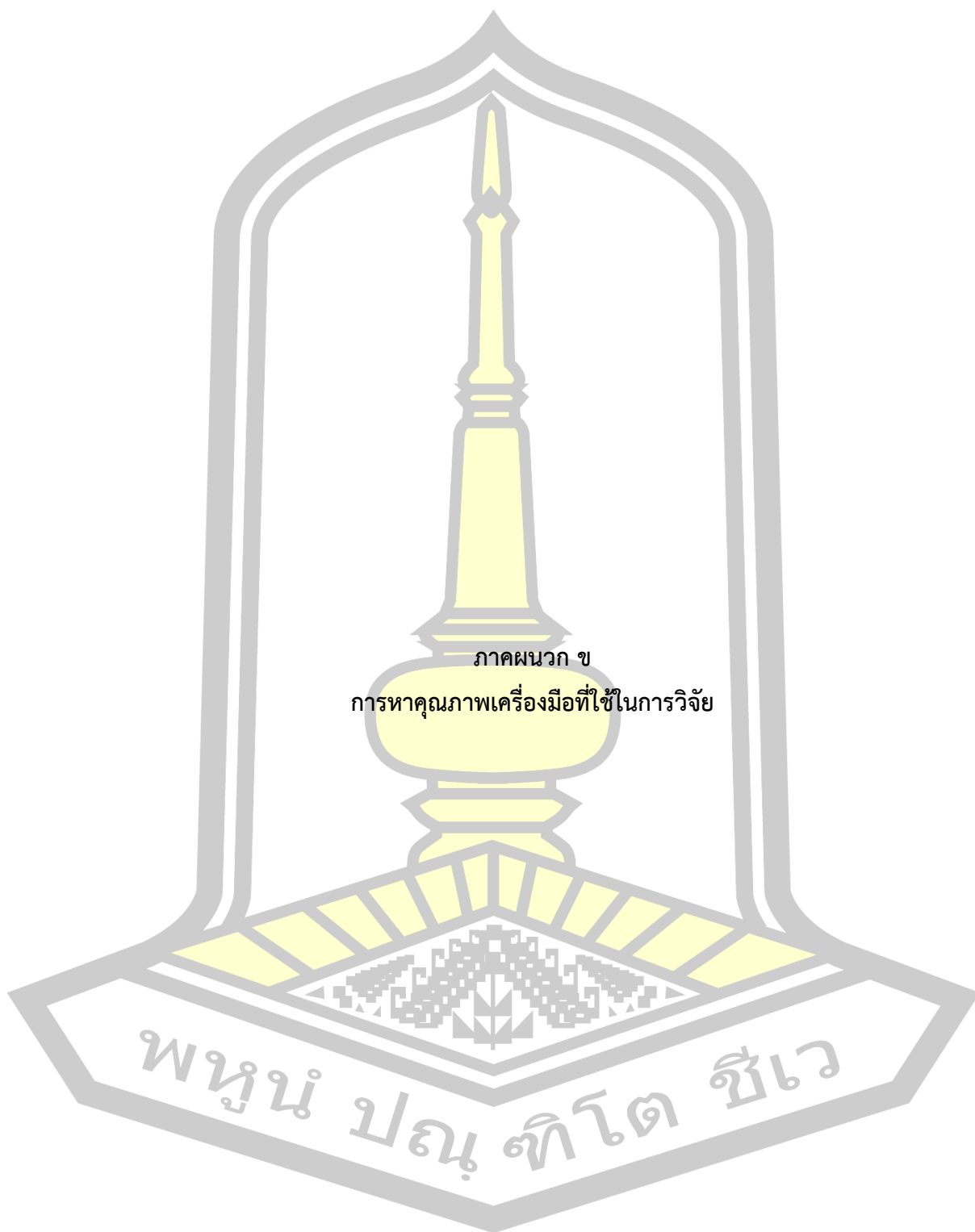
Shopkeeper: Small size.

Customer: And what about color?

Shopkeeper: Pink, please.

Customer: This way, please. Try it on.

ภาคผนวก ข
การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

พหุณํ ปณฺ ทิโต ชีเว

ตาราง 10 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติ

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อ แผนการจัดการเรียนรู้					ค่าเฉลี่ย รวม	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1. วิเคราะห์หลักสูตรได้ครบถ้วนตาม มาตรฐาน/ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้และ สอดคล้องตามหลักสูตรสถานศึกษา	4.7	4.7	4.5	5.0	4.8	4.74	เหมาะสม มากที่สุด
2. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/ผลการ เรียนรู้/สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและ คุณลักษณะอันพึงประสงค์มีความเชื่อมโยง กันอย่างเหมาะสม	5.0	5.0	4.8	4.8	4.7	4.86	เหมาะสม มากที่สุด
3. ความสอดคล้องของสาระสำคัญกับ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้	5.0	5.0	5.0	5.0	5.0	5.00	เหมาะสม มากที่สุด
4. ตัวชี้วัดหรือผลการเรียนรู้ครอบคลุมสาระ การเรียนรู้ที่พัฒนาผู้เรียนให้เกิด KPA	5.0	5.0	5.0	5.0	5.0	5.00	เหมาะสม มากที่สุด
5. จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนาผู้เรียนคล อบคลุมด้าน KPA	5.0	5.0	5.0	5.0	5.0	5.00	เหมาะสม มากที่สุด
6. สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับเวลา และ ตัวชี้วัดหรือผลการเรียนรู้	4.6	4.7	4.5	4.5	4.6	4.58	เหมาะสม มากที่สุด
7. กิจกรรมการเรียนรู้มีลำดับขั้นตอน เหมาะสมและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.8	4.8	4.9	4.7	4.7	4.78	เหมาะสม มากที่สุด
8. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย และสามารถปฏิบัติได้จริง	4.4	4.5	4.5	4.7	4.7	4.56	เหมาะสม มากที่สุด
9. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริม พัฒนา ทักษะกระบวนการคิดของผู้เรียน	4.8	4.8	4.7	4.6	4.6	4.70	เหมาะสม มากที่สุด
10. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ ปฏิบัติจริงและสรุปสร้างองค์ความรู้ได้ด้วย ตนเอง	5.0	4.9	4.8	4.8	5.0	4.90	เหมาะสม มากที่สุด

ตาราง 10 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อ แผนการจัดการเรียนรู้					ค่าเฉลี่ย รวม	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
11. วัสดุอุปกรณ์ สื่อ และแหล่งเรียนรู้มี ความหลากหลายเหมาะสม	4.4	4.4	4.6	4.6	4.5	4.50	เหมาะสมมาก
12. สื่อการเรียนรู้สอดคล้อง เหมาะสม กับสาระการเรียนรู้และกิจกรรมการ เรียนรู้	4.5	4.5	4.6	4.6	4.8	4.60	เหมาะสม มากที่สุด
13. นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการใช้สื่อ และแหล่งเรียนรู้ได้อย่างทั่วถึง	5.0	5.0	5.0	4.9	4.9	4.96	เหมาะสม มากที่สุด
14. การกำหนดชิ้นงาน/ภาระงาน มี ความเหมาะสม	4.6	4.6	4.8	4.8	4.7	4.70	เหมาะสม มากที่สุด
15. การวัดและประเมินผลสอดคล้อง กับจุดประสงค์/ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้ ชัดเจนและเหมาะสม	4.7	4.7	4.8	4.6	4.6	4.68	เหมาะสม มากที่สุด
โดยรวม						4.77	เหมาะสม มากที่สุด

พหุบัณฑิต โสว

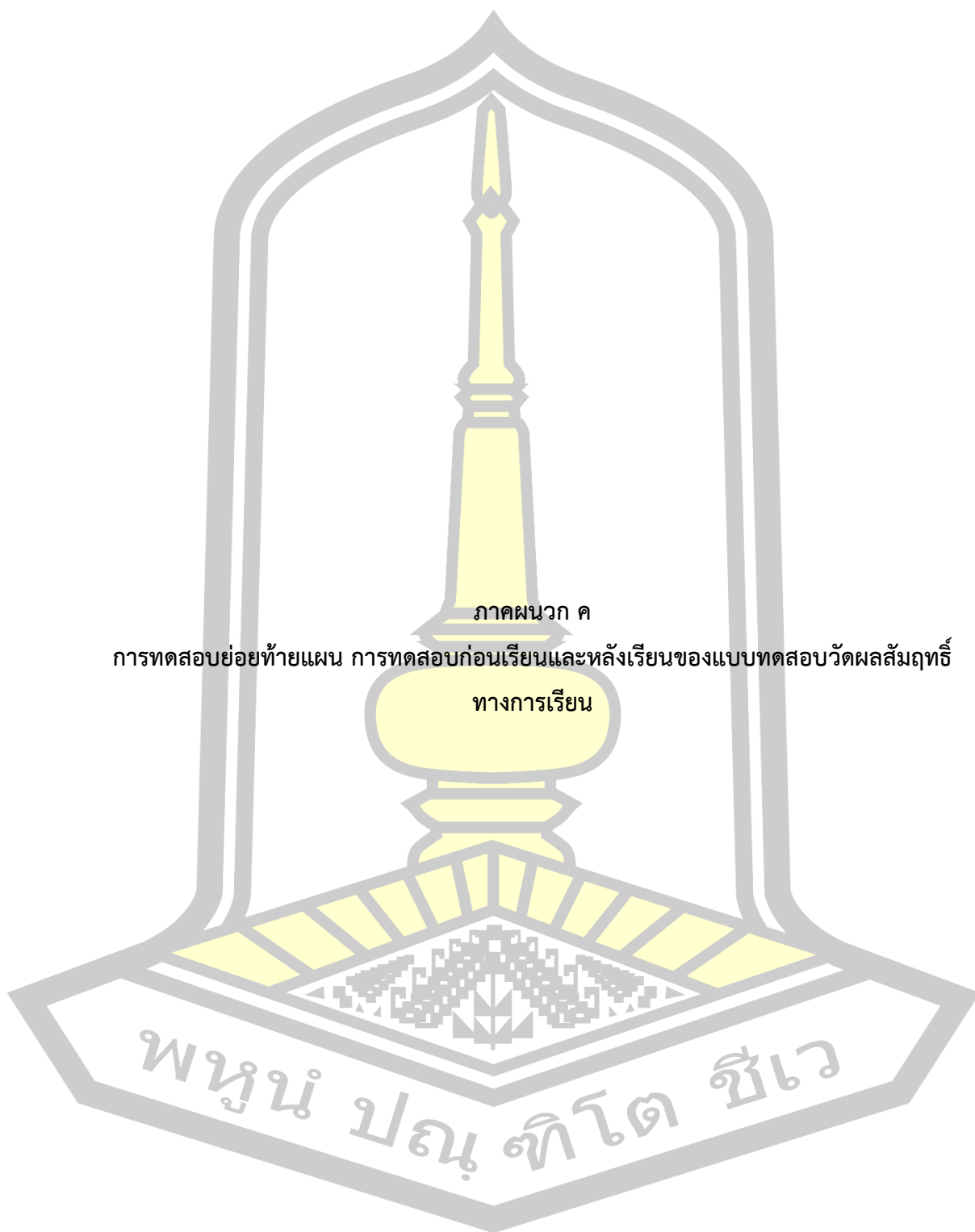
ตาราง 11 แสดงผลความวิเคราะห์ความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างตัวชี้วัดกับข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC เฉลี่ย	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
4	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
6	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
11	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
12	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ตาราง 12 แสดงค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (B) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อ	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (B)
1	0.65	1.00
2	0.73	0.85
3	0.77	0.92
4	0.65	1.00
5	0.62	0.92
6	0.77	0.92
7	0.73	0.85
8	0.58	1.00
9	0.77	0.92
10	0.58	1.00
11	0.77	0.92
12	0.77	0.92
13	0.69	0.92
14	0.73	1.00
15	0.65	1.00
16	0.73	1.00
17	0.50	1.00
18	0.77	0.77
19	0.65	1.00
20	0.88	0.85

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.90

ภาคผนวก ค

การทดสอบย่อยท้ายแผน การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน

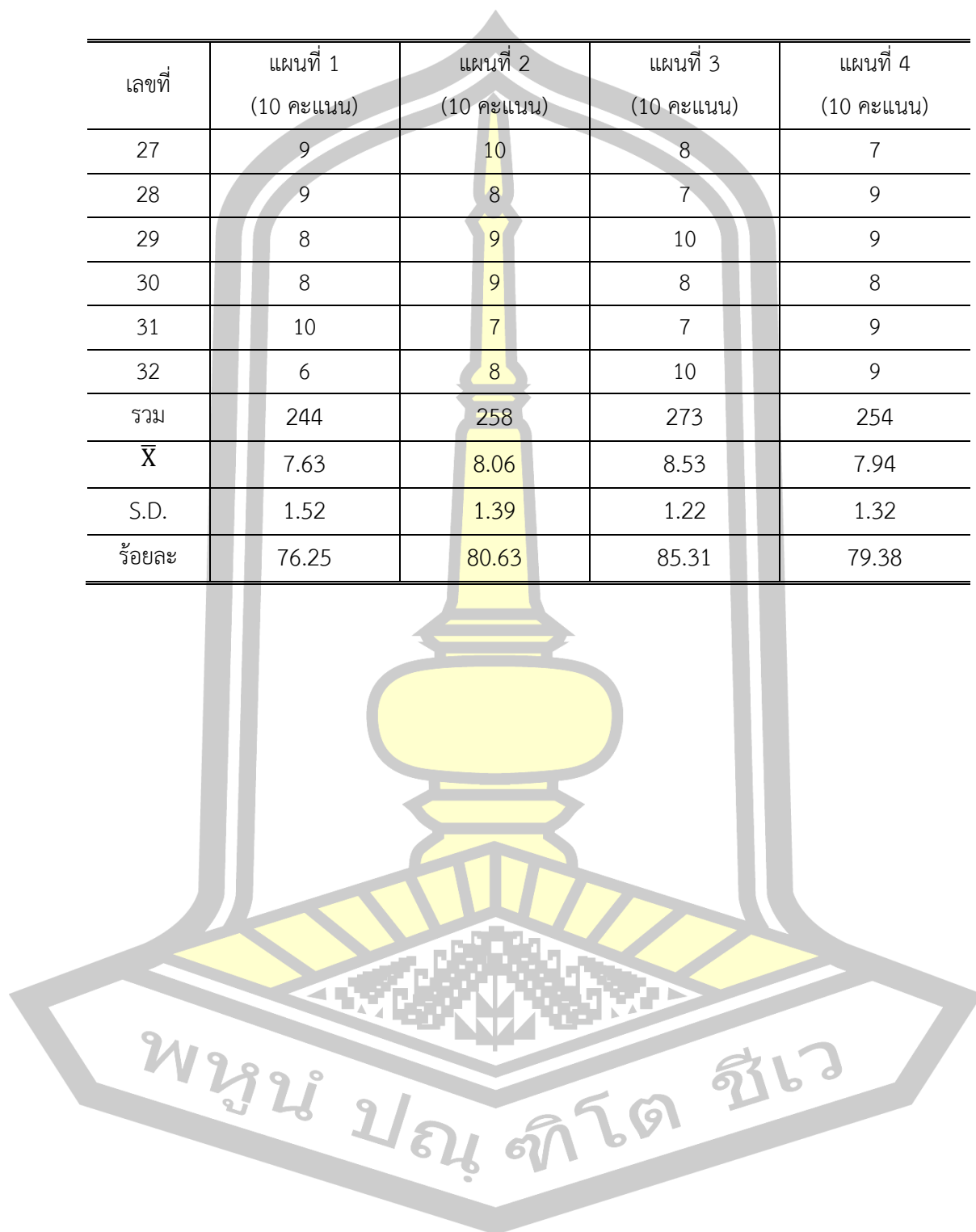
พหุ ประทีป วิทย์

ตาราง 13 การทดสอบย่อยท้ายแผน การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
โดยใช้บทบาทสมมติ

เลขที่	แผนที่ 1 (10 คะแนน)	แผนที่ 2 (10 คะแนน)	แผนที่ 3 (10 คะแนน)	แผนที่ 4 (10 คะแนน)
1	10	8	8	9
2	7	10	8	7
3	7	8	9	10
4	6	9	9	6
5	5	9	7	10
6	9	7	10	6
7	9	7	8	10
8	8	6	8	10
9	7	6	10	7
10	6	5	10	8
11	6	6	8	7
12	10	7	9	7
13	10	7	9	6
14	9	10	7	8
15	8	10	6	8
16	7	7	10	6
17	7	10	8	7
18	8	9	10	8
19	6	8	10	8
20	6	8	9	8
21	8	7	7	10
22	6	7	10	7
23	6	8	10	7
24	10	9	8	6
25	7	9	7	8
26	6	10	8	9

ตาราง 13 (ต่อ)

เลขที่	แผนที่ 1 (10 คะแนน)	แผนที่ 2 (10 คะแนน)	แผนที่ 3 (10 คะแนน)	แผนที่ 4 (10 คะแนน)
27	9	10	8	7
28	9	8	7	9
29	8	9	10	9
30	8	9	8	8
31	10	7	7	9
32	6	8	10	9
รวม	244	258	273	254
$\bar{X}$	7.63	8.06	8.53	7.94
S.D.	1.52	1.39	1.22	1.32
ร้อยละ	76.25	80.63	85.31	79.38

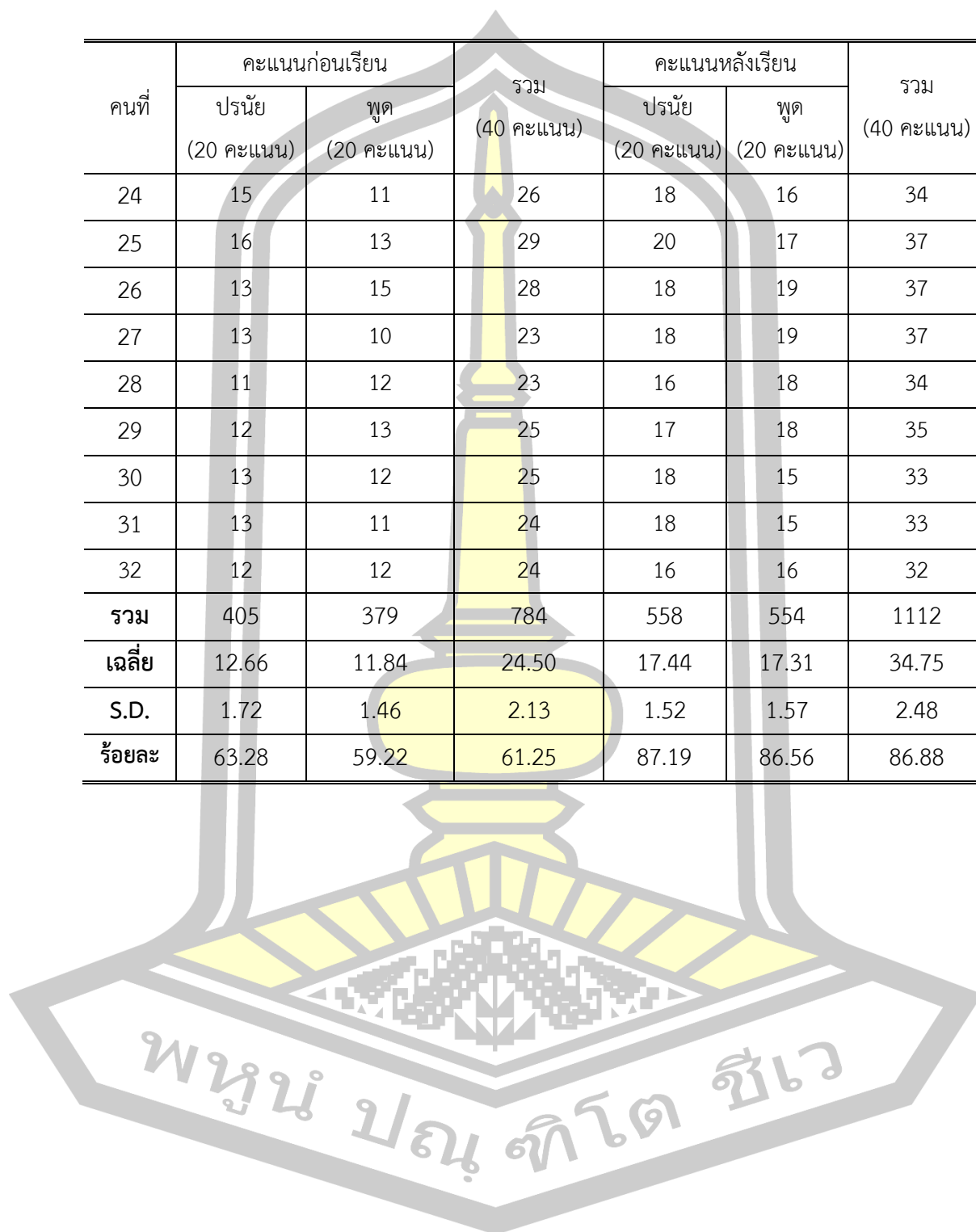

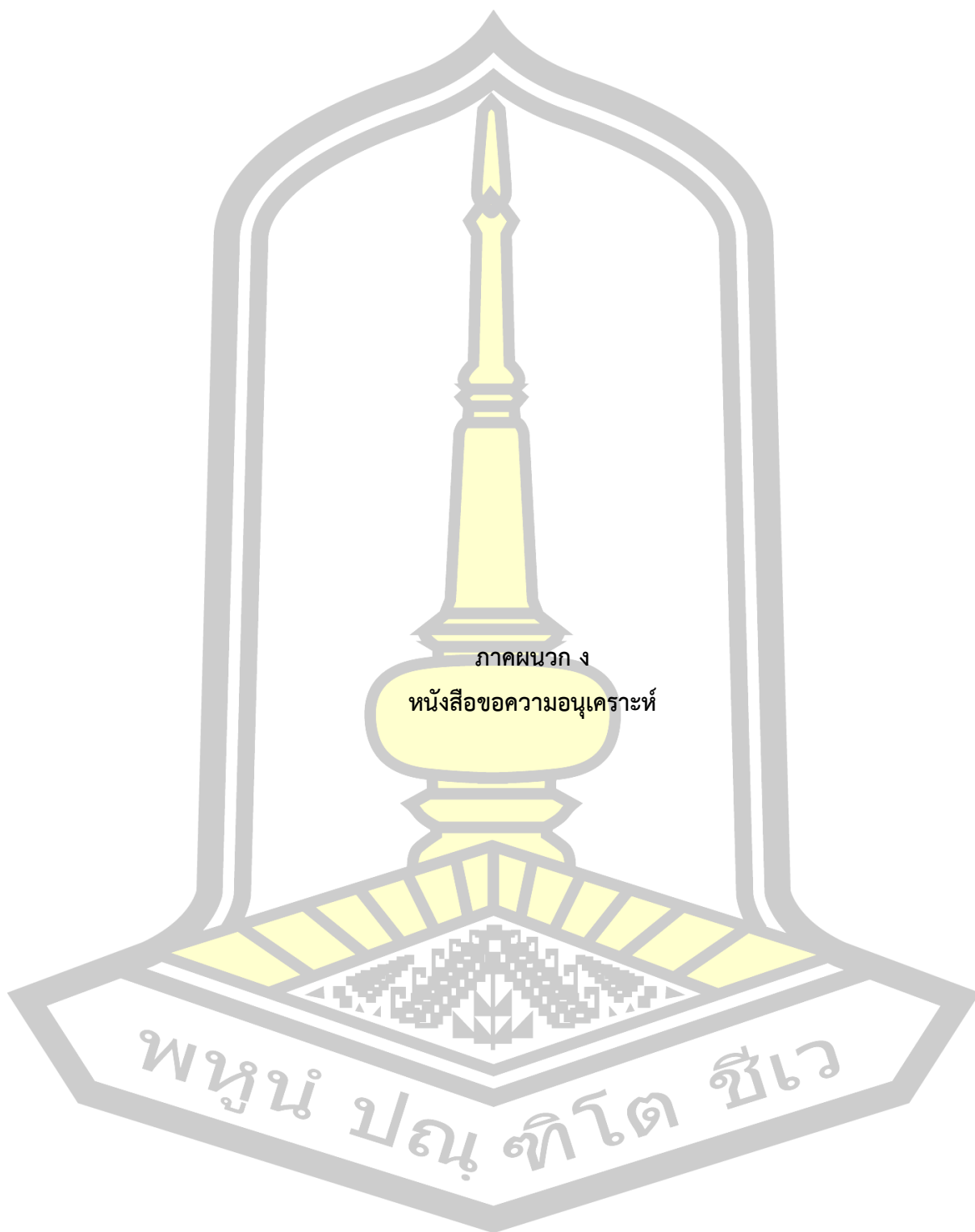
ตาราง 14 การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
โดยใช้บทบาทสมมติ

คนที่	คะแนนก่อนเรียน		รวม (40 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน		รวม (40 คะแนน)
	ปรนัย (20 คะแนน)	พูด (20 คะแนน)		ปรนัย (20 คะแนน)	พูด (20 คะแนน)	
1	11	10	21	15	15	30
2	14	10	24	18	19	37
3	15	12	27	18	17	35
4	16	13	29	20	16	36
5	13	11	24	18	16	34
6	12	13	25	15	19	34
7	12	11	23	15	17	32
8	11	14	25	19	17	36
9	10	13	23	18	16	34
10	13	10	23	16	16	32
11	12	14	26	17	17	34
12	11	13	24	16	17	33
13	11	10	21	18	18	36
14	14	13	27	19	19	38
15	14	12	26	20	19	39
16	15	10	25	20	20	40
17	11	11	22	18	20	38
18	12	11	23	18	17	35
19	12	10	22	15	15	30
20	13	14	27	16	18	34
21	10	13	23	17	19	36
22	15	10	25	17	19	36
23	10	12	22	16	15	31

ตาราง 14 (ต่อ)

คนที่	คะแนนก่อนเรียน		รวม (40 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน		รวม (40 คะแนน)
	ปรนัย (20 คะแนน)	พุด (20 คะแนน)		ปรนัย (20 คะแนน)	พุด (20 คะแนน)	
24	15	11	26	18	16	34
25	16	13	29	20	17	37
26	13	15	28	18	19	37
27	13	10	23	18	19	37
28	11	12	23	16	18	34
29	12	13	25	17	18	35
30	13	12	25	18	15	33
31	13	11	24	18	15	33
32	12	12	24	16	16	32
รวม	405	379	784	558	554	1112
เฉลี่ย	12.66	11.84	24.50	17.44	17.31	34.75
S.D.	1.72	1.46	2.13	1.52	1.57	2.48
ร้อยละ	63.28	59.22	61.25	87.19	86.56	86.88

ภาคผนวก ง
หนังสือขอความอนุเคราะห์

พูนัน ปณฺ ทิโต ชีเว

ที่ ฮว 0605.5(2)/1564

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

5 กรกฎาคม 2565

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน นางวัชรารักษ์ วิจารณ์ โรงเรียนพรประติษฐ์

ด้วย นางสาวเบญจรัตน์ สังข์มณี นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทบาทสมมติ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี อาจารย์ ดร.สุชีรินณ์ อามาตย์บัณฑิต เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้อนุญาตให้ นางสาวเบญจรัตน์ สังข์มณี เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4374-3174

เบอร์โทรนิสิต 0951938796

ที่ อว 0605.5(2)/1563

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

5 กรกฎาคม 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน นางวัชรภรณ์ วิจารณ์ โรงเรียนพรประติษฐ์

ด้วย นางสาวเบญจรัตน์ สังข์มณี นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทบาทสมมติ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดำเนินการตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี อาจารย์ ดร.สุชีริณณ์ อามาศย์บัณฑิต เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวเบญจรัตน์ สังข์มณี ทำการทดลองใช้เครื่องมือเพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ กุสีอ่อน)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0951938796

พูน ปณ ฑิโต ชีเว

ที่ อว 0605.5(2)/ว1562

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

5 กรกฎาคม 2565

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นางดวงใจ คำหงพล

ด้วย นางสาวเบญจรัตน์ สังฆมณี นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาความสามารถ ด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทบาทสมมติ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี อาจารย์ ดร.สุชีรณณ์ อามาตย์บัณฑิต เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0951938796

พหุ อนุ ทิ โต ชี เว

ที่ อว 0605.5(2)/ว1562

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

5 กรกฎาคม 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นางโชติรส แก้วภิรมย์

ด้วย นางสาวเบญจรัตน์ สังขมณี นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทบาทสมมติ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี อาจารย์ ดร.สุชิรณัน อามาศย์บัณฑิต เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้อย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0951938796

ม.นุ. ๖๖.

ที่ อว 0605.5(2)/ว1562

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

5 กรกฎาคม 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นายทรงศักดิ์ อำไพ

ด้วย นางสาวเบญจรัตน์ สังข์มณี นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทบาทสมมติ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี อาจารย์ ดร.สุชีรินณ์ อามาตย์บัณฑิต เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ มูสีอ่อน)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0951938796

พหุ อนุ ทิโต ชีเว

ที่ อว 0605.5(2)/ว1562

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

5 กรกฎาคม 2565

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นางกนกอร ภูนาสูง

ด้วย นางสาวเบญจรัตน์ สังข์มณี นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาความสามารถ ด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทบาทสมมติ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี อาจารย์ ดร.สุชีรณันท์ อามาตย์บัณฑิต เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0951938796

พหุ อนุ ทิ โด ชี เว

ที่ ฮว 0605.5(2)/ว1562

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

5 กรกฎาคม 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นางสาวณัฐชุตาร กิณะรี

ด้วย นางสาวเบญจรัตน์ สังข์มณี นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทบาทสมมติ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี อาจารย์ ดร.สุชีรณณ์ อามาตย์บัณฑิต เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้อย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0951938796

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวเบญจรัตน์ สังข์มณี
วันเกิด	วันที่ 7 เมษายน พ.ศ. 2541
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 112/1 ตำบลอิติ้อ อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ รหัสไปรษณีย์ 46120
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2559 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหนองกุงศรีวิทยาคาร จังหวัดกาฬสินธุ์ พ.ศ. 2563 ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พ.ศ. 2566 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูนัน ปณุกิตโต ชีเว